

Závěrečný akt

MEZIVLÁDNÍ KONFERENCE O SPOLEČNÉM TRHU A EURATOMU, kterou utvořili dne 29. května 1956 v Benátkách ministři zahraničních věcí Belgického království, Spolkové republiky Německo, Francouzské republiky, Italské republiky, Lucemburského velkovévodství a Nizozemského království, která pokračovala ve své práci v Bruselu a která se na závěr sešla v Římě dne 25. března 1957, schválila následující dokumenty:

I.

1. Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství s přílohami,
2. Protokol o statutu Evropské investiční banky,
3. Protokol o německém vnitřním obchodu a souvisejících otázkách,
4. Protokol o určitých ustanoveních týkajících se Francie,
5. Protokol o Itálii,
6. Protokol o Lucemburském velkovévodství,
7. Protokol o zboží pocházejícím a dováženém z určitých zemí, které v některém členském státě podléhá zvláštnímu dovoznímu režimu,
8. Protokol o režimu, který se vztahuje na výrobky spadající do pravomoci Evropského společenství uhlí a oceli, vůči Alžírsku a zámořským departementům Francouzské republiky,
9. Protokol o minerálních olejích a některých jejich derivátech,
10. Protokol o použití Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství na mimoevropské části Nizozemského království,
11. Prováděcí úmluvu týkající se přidružení zámořských zemí a území ke Společenství a přílohy k této Úmluvě,
12. Protokol o celní kvótě na dovoz banánů,
13. Protokol o celní kvótě na dovoz nepražené kávy.

II.

1. SMLOUVU o založení Evropského společenství pro atomovou energii s přílohami,
2. Protokol o použití Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii na mimoevropské části Nizozemského království.

III.

ÚMLUVU o některých orgánech společných Evropským společenstvím.

V okamžiku podpisu těchto dokumentů přijala Konference níže uvedená prohlášení, která se připojují k tomuto aktu:

1. Společné prohlášení o spolupráci se státy, které jsou členy mezinárodních organizací,
2. Společné prohlášení o Berlínu,
3. Prohlášení záměru týkajícího se přidružení nezávislých států frankové oblasti k Evropskému hospodářskému společenství,
4. Prohlášení záměru týkajícího se přidružení Libyjského království k Evropskému hospodářskému společenství,
5. Prohlášení záměru souvisejícího se Somálskem, které je v současné době poručenským územím Italské republiky,
6. Prohlášení záměru týkajícího se přidružení Surinamu a Nizozemských Antil k Evropskému hospodářskému společenství.

Konference dále vzala na vědomí níže uvedená prohlášení, která se připojují k tomuto aktu:

1. Prohlášení vlády Spolkové republiky Německo týkající se definice německých státních příslušníků,
2. Prohlášení vlády Spolkové republiky Německo o uplatňování Smluv na Berlín,
3. Prohlášení vlády Francouzské republiky týkající se žádostí o patenty obsahujících informace utajené z obranných důvodů.

Závěrem se Konference rozhodla vypracovat později:

1. Protokol o statutu Soudního dvora Evropského hospodářského společenství,
2. Protokol o výsadách a imunitách Evropského hospodářského společenství,
3. Protokol o statutu Soudního dvora Evropského společenství pro atomovou energii,
4. Protokol o výsadách a imunitách Evropského společenství pro atomovou energii.

Protokoly 1 a 2 budou tvořit přílohy ke Smlouvě o založení Evropského hospodářského společenství, protokoly 3 a 4 budou tvořit přílohy ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto závěrečnému aktu své podpisy.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P. H. SPAAK
ADENAUER
PINEAU
Antonio SEGNI
BECH
J. LUNS

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
HALLSTEIN
M. FAURE
Gaetano MARTINO
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

Společné prohlášení o spolupráci se státy, které jsou členy mezinárodních organizací

VLÁDY BELGICKÉHO KRÁLOVSTVÍ, SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO, FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY, ITALSKÉ REPUBLIKY, LUCEMBURSKÉHO VELKOVÉVODSTVÍ A NIZOZEMSKÉHO KRÁLOVSTVÍ,

V OKAMŽIKU podpisu smluv, kterými mezi sebou zřizují Evropské hospodářské společenství a Evropské společenství pro atomovou energii,

VĚDOMY SI odpovědnosti, kterou pro budoucnost Evropy přebírají spojením svých trhů, sblížením svých hospodářství a vytyčením zásad a podmínek společné politiky,

UZNÁVAJÍCE, že založení celní unie a užší spolupráce při mírovém rozvoji jaderné energie se musí stát účinnými nástroji hospodářského a sociálního pokroku a přinášet blahobyt svým vlastním, jakož i ostatním zemím,

SNAŽÍCE SE, aby se tyto země aktivně účastnily nově otevřených možností,

PROHLAŠUJÍ připravenost co nejdříve po vstupu těchto smluv v platnost uzavřít s jinými zeměmi, zejména v rámci mezinárodních organizací, jejichž činnosti se účastní, dohody umožňující dosažení těchto společných cílů a zajištění harmonického rozvoje obchodu.

Společné prohlášení o Berlínu

VLÁDY BELGICKÉHO KRÁLOVSTVÍ, SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO, FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY, ITALSKÉ REPUBLIKY, LUCEMBURSKÉHO VELKOVÉVODSTVÍ A NIZOZEMSKÉHO KRÁLOVSTVÍ,

S OHLEDEM na zvláštní postavení Berlína a na nutnost pomoci mu ze strany svobodného světa,

SNAŽÍCE SE upevnit solidaritu s obyvateli Berlína,

POSKYTUJÍCE SVÉ DOBRÉ SLUŽBY Společenství s cílem učinit všechna nezbytná opatření vedoucí k usnadnění hospodářské a sociální situace Berlína, podpoření jeho rozvoje a zajištění hospodářské stability.

Prohlášení záměru týkajícího se přidružení nezávislých států frankové oblasti k Evropskému hospodářskému společenství

VLÁDY BELGICKÉHO KRÁLOVSTVÍ, SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO, FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY, ITALSKÉ REPUBLIKY, LUCEMBURSKÉHO VELKOVÉVODSTVÍ A NIZOZEMSKÉHO KRÁLOVSTVÍ,

S OHLEDEM na hospodářské, finanční a měnové smlouvy a dohody mezi Francií a ostatními nezávislými zeměmi patřícími do frankové oblasti,

SNAŽÍCE SE udržet a posílit tradiční obchodní výměnu mezi členskými státy Evropského hospodářského společenství a nezávislými zeměmi a přispět k jejich hospodářskému a sociálnímu rozvoji,

VYJADRŮJÍCE PŘIPRAVENOST co nejdříve po vstupu Smlouvy v platnost navrhnout těmto zemím jednání s cílem uzavření dohody o hospodářském přidružení.

Prohlášení záměru týkajícího se přidružení Libyjského království k Evropskému hospodářskému společenství

VLÁDY BELGICKÉHO KRÁLOVSTVÍ, SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO, FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY, ITALSKÉ REPUBLIKY, LUCEMBURSKÉHO VELKOVÉVODSTVÍ A NIZOZEMSKÉHO KRÁLOVSTVÍ,

S OHLEDEM na hospodářské vztahy mezi Itálií a Libyjskými královstvím,

SNAŽÍCE SE udržet a posílit tradiční obchodní výměnu mezi členskými státy Společenství a Libyjskými královstvím a přispět k jeho hospodářskému a sociálnímu rozvoji,

VYJADRŮJÍCE PŘIPRAVENOST co nejdříve po vstupu této smlouvy v platnost navrhnout Libyjskému království jednání s cílem uzavření dohody o hospodářském přidružení.

Prohlášení záměru souvisejícího se Somálskem, které je v současné době poručenským územím Italské republiky

VLÁDY BELGICKÉHO KRÁLOVSTVÍ, SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO, FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY, ITALSKÉ REPUBLIKY, LUCEMBURSKÉHO VELKOVÉVODSTVÍ A NIZOZEMSKÉHO KRÁLOVSTVÍ,

SNAŽÍCE SE v okamžiku podpisu smlouvy zakládající Evropské hospodářské společenství o upřesnění dosahu článků 131 a 227 této smlouvy tak, že ve znění článku 24 Smlouvy o poručenském území Somálska bude italská správa nad tímto územím ukončena dne 2. prosince 1960,

SE DOHODLY vyhradit orgánům zodpovědným po tomto datu za vnější vztahy Somálska možnost potvrdit přidružení tohoto území ke Společenství a prohlašují připravenost případně navrhnout zodpovědným orgánům jednání s cílem uzavření dohody o hospodářském přidružení.

Prohlášení záměru týkajícího se přidružení Surinamu a Nizozemských Antil k Evropskému hospodářskému společenství

VLÁDY BELGICKÉHO KRÁLOVSTVÍ, SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO, FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY, ITALSKÉ REPUBLIKY, LUCEMBURSKÉHO VELKOVÉVODSTVÍ A NIZOZEMSKÉHO KRÁLOVSTVÍ,

S OHLEDEM na úzké hospodářské vztahy mezi jednotlivými částmi Nizozemského království,

SNAŽÍCE SE udržet a posílit tradiční obchodní výměnu mezi členskými státy Evropského hospodářského společenství na jedné straně a Surinamem a Nizozemskými Antilami na straně druhé a přispět k jejich hospodářskému a sociálnímu rozvoji,

VYJADRŮJÍCE PŘIPRAVENOST co nejdříve po vstupu této smlouvy v platnost na žádost Nizozemského království zahájit jednání s cílem uzavření dohody o hospodářském přidružení Surinamu a Nizozemských Antil.

Prohlášení vlády Spolkové republiky Německo týkající se definice německých státních příslušníků

Při podpisu Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii vláda Spolkové republiky Německo prohlašuje:

„Státními příslušníky Spolkové republiky Německo se rozumějí všichni Němci ve znění Základního zákona Spolkové republiky Německo.“

Prohlášení vlády Spolkové republiky Německo týkající se uplatňování smluv na Berlín

Při ukládání svých ratifikačních listin si vláda Spolkové republiky Německo vyhrazuje právo prohlásit, že se Smlouva o založení Evropského hospodářského společenství a Smlouva o založení Evropského společenství pro atomovou energii vztahují rovněž na zemi Berlín.

Prohlášení vlády Francouzské republiky týkající se žádostí o patenty obsahujících informace klasifikované z obranných důvodů jako tajné

VLÁDA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY

S OHLEDEM na článek 17 a čl. 25 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii,

PROHLAŠUJE připravenost učinit správní opatření a navrhnout francouzskému parlamentu nezbytná legislativní opatření, podle kterých by co nejdříve po vstupu této smlouvy v platnost žádosti, které obsahují tajné informace, podléhaly obvyklému řízení s dočasným zákazem zveřejnění.

I.1 SMLOUVA O ZALOŽENÍ
EVROPSKÉHO
HOSPODÁŘSKÉHO
SPOLEČENSTVÍ

Smlouva o založení Evropského hospodářského společenství

JEHO VELIČENSTVO KRÁL BELGIČANŮ, PREZIDENT SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO, PREZIDENT FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY, PREZIDENT ITALSKÉ REPUBLIKY, JEJÍ KRÁLOVSKÁ VÝSOST VELKOVÉVODKYNĚ LUCEMBURSKA, JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNA NIZOZEMSKA,

ROZHODNUTI položit základy stále užšího svazku evropských národů,

ODHODLÁNI zabezpečit společným postupem hospodářský a sociální růst svých zemí odstraněním překážek, které rozdělují Evropu,

POTVRZUJÍCE za základní cíl svého úsilí neustálé zlepšování životních a pracovních podmínek svých národů,

UZNÁVAJÍCE, že odstranění stávajících překážek vyžaduje dohodnutý postup, aby byl zabezpečen trvalý rozvoj, vyvážený obchod a korektní hospodářská soutěž,

SNAŽÍCE SE posílit jednotu hospodářství svých zemí a zajistit jejich harmonický rozvoj zmenšováním rozdílů mezi jednotlivými regiony a odstraněním zaostalosti nejvíce znevýhodněných regionů,

PŘEJÍCE SI přispět společnou obchodní politikou k postupnému odstraňování omezení v mezinárodním obchodě,

HODLAJÍCE potvrdit solidaritu, která spojuje Evropu a zámořské země, a přejíce si zajistit rozvoj jejich blahobytu v souladu se zásadami Charty Spojených národů,

ROZHODNUTI zachovat a upevnit tímto spojením svých zdrojů mír a svobodu a vyzývajíce ostatní národy Evropy, které jejich ideál sdílejí, aby se k jejich úsilí připojily,

ROZHODLI SE vytvořit Evropské hospodářské společenství, a za tím účelem byli jmenováni tito zplnomocnění zástupci:

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE BELGIČANŮ:

pan Paul Henri SPAAK, ministr zahraničních věcí;

baron J. Ch. SNOY et d'OPPUERS, ministr hospodářství, vedoucí belgické delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO:

dr. Konrad ADENAUER, spolkový kancléř;

profesor dr. Walter HALLSTEIN, spolkový ministr zahraničních věcí;

ZA PREZIDENTA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY:

pan Christian PINEAU, ministr zahraničních věcí;

pan Maurice FAURE, náměstek ministra zahraničních věcí;

ZA PREZIDENTA ITALSKÉ REPUBLIKY:

pan Antonio SEGNI, předseda Rady ministrů;

profesor Gaetano MARTINO, ministr zahraničních věcí;

ZA JEJÍ KRÁLOVSKOU VÝSOST VELKOVÉVODKYNI LUCEMBURSKA:

pan Joseph BECH, předseda vlády, ministr zahraničních věcí;
pan Lambert SCHAUS, velvyslanec, vedoucí lucemburské delegace na mezivládní konferenci;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU NIZOZEMSKA:

pan Joseph LUNS, ministr zahraničních věcí;
pan J. LINTHORST HOMAN, vedoucí nizozemské delegace na mezivládní konferenci;

KTERŽÍ SE po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, DOHODLI na těchto ustanoveních:

ČÁST PRVNÍ

Zásady

Článek 1

Touto smlouvou zakládají Vysoké smluvní strany mezi sebou EVROPSKÉ HOSPODÁŘSKÉ SPOLEČENSTVÍ.

Článek 2

Posláním Společenství je vytvořením společného trhu a postupným odstraňováním rozdílů mezi hospodářskými politikami členských států podporovat harmonický rozvoj hospodářských činností ve Společenství, nepřetržitý a vyvážený růst, vyšší stabilitu, rychlejší zvyšování životní úrovně a užší kontakty mezi členskými státy.

Článek 3

Činnosti Společenství pro účely vymezené v předchozím článku zahrnují za podmínek a v harmonogramu stanoveném touto smlouvou:

- a) odstranění cel a množstevních omezení dovozu a vývozu zboží mezi členskými státy, jakož i všech ostatních opatření s rovnocenným účinkem,
- b) vytvoření společného celního sazebníku a společné obchodní politiky vůči třetím zemím,
- c) odstranění překážek volného pohybu osob, služeb a kapitálu mezi členskými státy,
- d) zavedení společné zemědělské politiky,
- e) zavedení společné dopravní politiky,
- f) vytvoření systému zajišťujícího, aby na vnitřním trhu nebyla narušována hospodářská soutěž,

g) přijetí postupů, které umožní koordinaci hospodářských politik členských států a odstranění nerovnováhy v jejich platebních bilancích,

h) sblížení vnitrostátních právních předpisů v míře nezbytné pro fungování společného trhu,

i) vytvoření Evropského sociálního fondu pro zlepšení možností zaměstnávání pracovníků a příspěví ke zvýšení jejich životní úrovně,

j) založení Evropské investiční banky pro napomáhání hospodářskému růstu Společenství vytvářením nových zdrojů,

k) přidružení zámořských zemí a území ke Společenství za účelem zvyšování vzájemného obchodu a společné podpory hospodářského a sociálního rozvoje.

Článek 4

1. Uskutečňování úkolů svěřených Společenství zajišťují tyto orgány:

- SHROMÁŽDĚNÍ;
- RADA;
- KOMISE;
- SOUDNÍ DVŮR.

Každý orgán jedná v mezích působnosti, kterou mu svěřuje tato smlouva.

2. Radě a Komisi je nápomocen Hospodářský a sociální výbor, který má poradní funkci.

Článek 5

Členské státy přijmou veškerá vhodná obecná i zvláštní opatření k plnění závazků, které vyplývají z této smlouvy nebo jsou důsledkem činnosti orgánů Společenství. Usnadňují mu plnění jeho poslání.

Zdrží se jakýchkoli opatření, jež by mohla ohrozit dosažení cílů této smlouvy.

Článek 6

1. Členské státy v úzké spolupráci s orgány Společenství koordinují své hospodářské politiky tak, jak je to nezbytné pro dosažení cílů této smlouvy.

2. Orgány Společenství dbají, aby neohrozily vnitřní ani vnější finanční stabilitu členských států.

Článek 7

V rámci použití této smlouvy, aniž jsou dotčena její zvláštní ustanovení, je zakázána jakákoli diskriminace na základě státní příslušnosti.

Rada může na návrh Komise a po konzultaci se Shromážděním kvalifikovanou většinou přijmout nařízení zakazující takovou diskriminaci.

Článek 8

1. Společný trh bude postupně vytvořen v průběhu přechodného období dvanácti let.

Přechodné období se dělí na tři etapy po čtyřech letech; trvání každé etapy však může být měněno za dále stanovených podmínek.

2. Každá etapa zahrnuje souhrn opatření, která musí být zahájena a prováděna současně.

3. Přechod od první etapy ke druhé je podmíněn zjištěním, že cílů výslovně stanovených v této smlouvě pro první etapu bylo skutečně dosaženo a že kromě výjimek a postupů stanovených v této smlouvě byly závazky splněny.

Toto zjištění učiní koncem čtvrtého roku Rada na základě zprávy Komise jednomyslným rozhodnutím. Jednomyslnosti však nemůže zabránit žádný členský stát tím, že poukáže na nesplnění vlastních závazků. Není-li dosaženo jednomyslnosti, prodlužuje se první etapa bez dalšího o jeden rok.

Na konci pátého roku učiní Rada zjištění za stejných podmínek. Není-li dosaženo jednomyslnosti, prodlužuje se první etapa bez dalšího o další rok.

Na konci šestého roku učiní Rada zjištění kvalifikovanou většinou na základě zprávy Komise.

4. Pokud členský stát hlasoval s menšinou, má právo během jednoho měsíce po tomto hlasování požádat Radu o jmenování rozhodčího orgánu, jehož rozhodnutí bude závazné pro všechny členské státy a orgány Společenství; pokud není dosaženo potřebné většiny, má toto právo každý členský stát. Rozhodčí orgán se skládá ze tří členů jmenovaných jednomyslně Radou na návrh Komise.

Nejmenuje-li Rada členy rozhodčího orgánu do jednoho měsíce po podání žádosti, jmenuje je Soudní dvůr do jednoho měsíce.

Rozhodčí orgán volí sám svého předsedu.

Rozhodčí orgán vydá svůj nálezn do šesti měsíců ode dne hlasování Rady uvedeného v odst. 3 posledním pododstavci.

5. Druhá a třetí etapa mohou být prodlouženy nebo zkráceny jen jednomyslným rozhodnutím Rady vydaným na návrh Komise.

6. Ustanovení předchozích odstavců nesmějí vést k tomu, aby bylo přechodné období prodlouženo celkově na dobu delší než patnáct let od vstupu této smlouvy v platnost.

7. S výhradou výjimek a odchylek stanovených touto smlouvou vstoupí v platnost všechna stanovená pravidla a budou provedena všechna opatření, která patří k vytvoření společného trhu nejpozději uplynutím přechodného období.

ČÁST DRUHÁ
Základy společenství
HLAVA I
VOLNÝ POHYB ZBOŽÍ

Článek 9

1. Společenství je založeno na celní unii, která pokrývá veškerý obchod zbožím a která zahrnuje jak zákaz vývozních a dovozních cel a všech poplatků s rovnocenným účinkem mezi členskými státy, tak i přijetí společného celního sazebníku ve vztahu ke třetím zemím.
2. Kapitola 1 oddílu prvního a kapitola 2 této hlavy se týkají výrobků, které pocházejí z členských států, jakož i těch výrobků pocházejících ze třetích zemí, které jsou v členských státech ve volném oběhu.

Článek 10

1. Za výrobky ve volném oběhu v členském státě se pokládají ty výrobky, které pocházejí ze třetích zemí, u kterých byly v tomto členském státě splněny dovozní náležitosti a zaplacená cla a poplatky s rovnocenným účinkem a u kterých nedošlo k plnému ani částečnému navrácení těchto cel a poplatků.
2. Komise před uplynutím prvního roku od vstupu této smlouvy v platnost určí metody administrativní spolupráce k provedení čl. 9 odst. 2 a přihlédne přitom k potřebě co nejvíce zjednodušit formality, jimž obchod podléhá.

Komise před uplynutím prvního roku od vstupu této smlouvy v platnost stanoví pro obchod mezi členskými státy pravidla použitelná na zboží pocházející z jiného členského státu, při jehož výrobě bylo použito produktů, které nebyly podrobeny clům a poplatkům s rovnocenným účinkem platným ve vyvážejícím členském státě, nebo u nichž došlo k plnému nebo částečnému navrácení těchto cel a poplatků.

Při přijímání těchto ustanovení přihlédne Komise k předpisům o odstraňování cel uvnitř Společenství a o postupném zavádění společného celního sazebníku.

Článek 11

Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření, aby vlády mohly ve stanovených lhůtách splnit závazky, jež pro ně vyplývají z této smlouvy v oblasti celnictví.

KAPITOLA 1

Celní unie

Oddíl 1

Odstraňování cel mezi členskými státy

Článek 12

Členské státy nebudou mezi sebou zavádět nová dovozní nebo vývozní cla ani poplatky s rovnocenným účinkem, ani zvyšovat ty, které ve vzájemných obchodních vztazích uplatňují.

Článek 13

1. Dovozní cla platná mezi členskými státy budou za podmínek stanovených v článcích 14 a 15 v průběhu přechodného období postupně odstraněna.

2. Poplatky, které platí mezi členskými státy a které mají účinek rovnocenný dovozním clům, budou v průběhu přechodného období postupně zrušeny. Komise stanoví ve formě směrnic harmonogram tohoto postupného rušení. Řídí se přitom pravidly stanovenými v čl. 14 odst. 2 a 3, jakož i směrnicemi vydanými Radou podle čl. 14 odst. 2.

Článek 14

1. Pro každý výrobek se za základní celní sazbu, která bude postupně snižována, považuje celní sazba platná k 1. lednu 1957.

2. Harmonogram snižování je stanoven takto:

a) v průběhu první etapy bude provedeno první snížení jeden rok od vstupu této smlouvy v platnost, druhé snížení po dalších osmnácti měsících, třetí snížení na konci čtvrtého roku od vstupu této smlouvy v platnost;

b) v průběhu druhé etapy bude provedeno první snížení osmnáct měsíců po zahájení této etapy, druhé snížení osmnáct měsíců po prvním, třetí snížení rok poté;

c) zbývající snížení budou provedena v průběhu třetí etapy a jejich harmonogram stanoví na návrh Komise Rada směrnicemi přijatými kvalifikovanou většinou.

3. Při prvním snížení zavedou členské státy mezi sebou na veškeré zboží celní sazby rovnající se základní celní sazbě snížené o 10 %.

Při každém dalším snížení upraví každý členský stát celkové celní zatížení tak, aby se celkový příjem z cel, jak jej vymezuje odstavec 4, snížil o 10 %, přičemž snížení musí u každého výrobku činit nejméně 5 % základní celní sazby.

U výrobků, jejichž celní sazba je však i nadále vyšší než 30 %, musí každé snížení činit nejméně 10 % základní celní sazby.

4. Pro každý členský stát se celkový příjem z cel uvedený v odstavci 3 vypočítá tak, že se hodnota dovozů zboží z jiných členských států v průběhu roku 1956 znásobí základními celními sazbami.

5. Zvláštní obtíže vyvolané prováděním odstavců 1 až 4 řeší Rada na návrh Komise směrnicemi přijatými kvalifikovanou většinou.

6. Členské státy podávají Komisi zprávu o způsobu, jakým se provádějí výše uvedená pravidla snižování celních sazeb. Snaží se zajistit, aby provedené snížení celních sazeb u každého výrobku dosáhlo:

- na konci první etapy nejméně 25 % základní celní sazby,
- na konci druhé etapy nejméně 50 % základní celní sazby.

Zjistí-li Komise, že hrozí nebezpečí, že cílů uvedených v článku 13 a procentních sazeb stanovených v tomto odstavci nemůže být dosaženo, podá členským státům vhodná doporučení.

7. Ustanovení tohoto článku může Rada na návrh Komise a po konzultaci se Shromážděním změnit jednomyslným rozhodnutím.

Článek 15

1. Bez ohledu na článek 14 může každý členský stát v průběhu přechodného období pozastavit zcela nebo zčásti vybírání cel z výrobků dovážených z ostatních členských států. V takovém případě o tom uvědomí ostatní členské státy a Komisi.

2. Členské státy prohlašují, že jsou připraveny snižovat svá cla vůči jiným členským státům rychleji, než je stanoveno v článku 14, pokud jim to dovolí jejich celková hospodářská situace, jakož i situace v příslušném hospodářském odvětví.

Za tím účelem podá Komise příslušným členským státům doporučení.

Článek 16

Členské státy zruší mezi sebou, nejpozději do konce první etapy, vývozní cla a poplatky s rovnocenným účinkem.

Článek 17

1. Ustanovení článku 9 až 15 odst. 1 platí i pro cla fiskální povahy. Tato cla se však neberou v úvahu pro výpočet celkového příjmu z cel ani pro výpočet snížení celkového celního zatížení ve smyslu čl. 14 odst. 3 a 4.

Sazby cel fiskální povahy se při každém snížení snižují nejméně o 10 % základní celní sazby. Členské státy je mohou snižovat rychleji, než je uvedeno v článku 14.

2. Členské státy sdělí Komisi před koncem prvního roku od vstupu této smlouvy v platnost svá cla fiskální povahy.

3. Členské státy jsou nadále oprávněny nahradit tato cla vnitřní daní v souladu s článkem 95.

4. Zjistí-li Komise, že nahrazení cla fiskální povahy naráží v členském státě na vážné obtíže, povolí tomuto státu, aby clo ponechal v platnosti za podmínky, že jej zruší nejpozději do šesti let od vstupu této smlouvy v platnost. O povolení je nutno požádat před skončením prvního roku od vstupu této smlouvy v platnost.

Oddíl 2

Zavedení společného celního sazebníku

Článek 18

Členské státy prohlašují, že jsou připraveny přispívat k rozvoji mezinárodního obchodu a ke snižování obchodních překážek uzavíráním dohod směřujících k tomu, aby byly na základě vzájemnosti a oboustranné výhodnosti sníženy celní sazby pod všeobecnou úroveň, kterou by mohly uplatňovat v důsledku toho, že mezi sebou vytvořily celní unii.

Článek 19

1. Za podmínek a v mezích dále stanovených budou celní sazby společného celního sazebníku stanoveny na úrovni aritmetického průměru celních sazeb uplatňovaných ve čtyřech celních územích, jež Společenství zahrnuje.

2. Za základ výpočtu tohoto průměru budou vzaty celní sazby uplatňované v členských státech k 1. lednu 1957.

Pokud však jde o sazebník italský, použije se celní sazba bez dočasného 10% snížení. Kromě toho u položek, u kterých italský sazebník stanoví smluvní celní sazbu, bere se tato smluvní celní sazba místo celní sazby výše definované za podmínky, že ji nepřevyšuje o více než 10 %. Jestliže smluvní celní sazba převyšuje výše definovanou celní sazbu o více než 10 %, bere se za základ výpočtu aritmetického průměru výše definovaná celní sazba zvýšená o 10 %.

U položek uvedených v seznamu A se za základ výpočtu aritmetického průměru berou místo celních sazeb uplatňovaných k 1. lednu 1957 celní sazby uvedené v tomto seznamu.

3. Sazby společného celního sazebníku nesmějí převyšovat:

- a) 3 % pro výrobky spadající mezi položky sazebníku uvedené v seznamu B;
- b) 10 % pro výrobky spadající mezi položky sazebníku uvedené v seznamu C;
- c) 15 % pro výrobky spadající mezi položky sazebníku uvedené v seznamu D;
- d) 25 % pro výrobky spadající mezi položky sazebníku uvedené v seznamu E; stanoví-li sazebník zemí Beneluxu na tyto výrobky celní sazbu nepřevyšující 3 %, zvyšuje se tato celní sazba pro výpočet aritmetického průměru na 12 %.

4. Seznam F stanoví celní sazby pro výrobky, které jsou v něm uvedeny.

5. Seznamy položek sazebníku uvedených v tomto článku a v článku 20 jsou obsaženy v příloze 1 této smlouvy.

Článek 20

Celní sazby použitelné pro výrobky uvedené v seznamu G stanoví členské státy mezi sebou jednáním. Každý členský stát může připojit k tomuto seznamu další výrobky až do výše 2 % celkové hodnoty svého dovozu ze třetích zemí za rok 1956.

Komise učiní veškeré vhodné kroky k zajištění, aby tato jednání byla zahájena před uplynutím druhého roku od vstupu této smlouvy v platnost a aby byla uzavřena do konce první etapy.

Nebude-li možné v těchto lhůtách dosáhnout dohody pro určité výrobky, určí sazby společného celního sazebníku Rada na návrh Komise až do konce druhé etapy jednomyslně, poté kvalifikovanou většinou.

Článek 21

1. Rada během prvních dvou let po vstupu této smlouvy v platnost přijme na návrh Komise kvalifikovanou většinou směrnice k odstranění technických obtíží, které se mohou vyskytnout při uplatňování článků 19 a 20.

2. Rada rozhodne na návrh Komise kvalifikovanou většinou před koncem první etapy nebo nejpozději při stanovení společných celních sazeb o úpravách, které jsou potřebné v důsledku uplatňování pravidel stanovených v článcích 19 a 20 v zájmu vnitřní konzistence společného celního sazebníku; přihlédne přitom zejména ke stupni zpracování jednotlivých druhů výrobků, na které se společný celní sazebník vztahuje.

Článek 22

Komise do dvou let od vstupu této smlouvy v platnost rozhodne, do jaké míry budou cla fiskální povahy uvedené v čl. 17 odst. 2 vzata v úvahu při výpočtu aritmetického průměru uvedeného v čl. 19 odst. 1. Přihlédne přitom k případným ochranným účinkům, které tato cla mohou mít.

Do šesti měsíců po takovém rozhodnutí může každý členský stát požádat, aby u příslušného výrobku bylo použito postupu uvedeného v článku 20, aniž by se použil zápočet na tam uvedený procentní limit.

Článek 23

1. Za účelem postupného zavedení společného celního sazebníku upraví členské státy své celní sazby uplatňované vůči třetím zemím následujícím způsobem:

a) u těch celních položek, kde se celní sazby skutečně uplatňované k 1. lednu 1957 liší nejvíce o 15 % od sazeb společného celního sazebníku, budou na konci čtvrtého roku od vstupu této smlouvy v platnost uplatňovány sazby společného celního sazebníku;

b) v ostatních případech zavede každý členský stát k témuž datu celní sazbu, již se rozdíl mezi celní sazbou skutečně uplatňovanou k 1. lednu 1957 a sazbou společného celního sazebníku sníží o 30 %;

c) tento rozdíl se znovu sníží o 30 % na konci druhé etapy;

d) u těch celních položek, u kterých ještě na konci první etapy nejsou k dispozici sazby společného celního sazebníku, zavede každý členský stát do šesti měsíců poté, co Rada rozhodne podle článku 20, takové celní sazby, jaké vyplývají z použití pravidel obsažených v tomto odstavci.

2. Členský stát, kterému je uděleno povolení podle čl. 17 odst. 4, nemusí uplatňovat předchozí ustanovení po dobu platnosti tohoto povolení pro ty celní položky, jichž se povolení týká. Po ukončení platnosti povolení zavede celní sazbu, která vyplývá z použití pravidel obsažených v odstavci 1.

3. Společný celní sazebník bude uplatňován v plném rozsahu nejpozději od konce přechodného období.

Článek 24

Členské státy jsou oprávněny přizpůsobovat své celní sazby úrovni společného celního sazebníku rychleji, než stanoví článek 23.

Článek 25

1. Zjistí-li Komise, že výroba určitých výrobků uvedených v seznamech B, C a D v členských státech nestačí k zásobování některého členského státu a že toto zásobování tradičně do značné míry závisí na dovozu ze třetích zemí, určí Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise příslušnému státu celní kvóty, pro které budou celní sazby sníženy nebo cla vůbec odstraněna.

Tyto kvóty nesmějí být určeny tak, aby mohlo vzniknout nebezpečí přesunu hospodářských činností ke škodě jiných členských států.

2. Pro výrobky uvedené v seznamu E a pro ty výrobky uvedené v seznamu G, jejichž celní sazby byly určeny postupem stanoveným v čl. 20 třetím pododstavci, určí Komise každému příslušnému členskému státu na jeho žádost celní kvóty, pro které budou celní sazby sníženy nebo cla vůbec odstraněna, pokud by změna zdrojů zásobování nebo nedostatečné zásobování ve Společenství mohly mít škodlivé důsledky pro zpracující průmysl daného členského státu.

Tyto kvóty nesmějí být určeny tak, že by mohlo vzniknout nebezpečí přesunu hospodářských činností v neprospěch jiných členských států.

3. Komise může zmocnit kterýkoli členský stát, aby u výrobků uvedených v příloze II této smlouvy zcela nebo zčásti pozastavil uplatňování platných celních sazeb, nebo mu může stanovit celní kvóty, pro které budou celní sazby sníženy nebo cla vůbec odstraněna, a to za podmínky, že to nevyvolá vážné poruchy na trhu s příslušnými výrobky.

4. Komise bude pravidelně prověřovat celní kvóty stanovené na základě tohoto článku.

Článek 26

Pokud členský stát čelí zvláštním obtížím, může jej Komise zmocnit, aby u některých položek svého sazebníku odložil snížení nebo zvýšení cel v souladu s článkem 23.

Toto zmocnění může být uděleno jen na omezenou dobu a jen pro položky, které ve svém úhrnu nepředstavují více než 5 % hodnoty dovozu tohoto státu ze třetích zemí v posledním roce, pro který jsou k dispozici statistické údaje.

Článek 27

Před ukončením první etapy přikročí členské státy v nezbytné míře ke sblížení svých právních a správních předpisů v oblasti celnictví. Za tím účelem Komise podá členským státům vhodná doporučení.

Článek 28

O každé autonomní změně nebo pozastavení účinnosti sazeb společného celního sazebníku rozhodne Rada jednomyslně. Po uplynutí přechodného období může Rada na návrh Komise rozhodnout kvalifikovanou většinou o změnách a pozastaveních, které nepřesahují 20 % každé celní sazby, a to pro období nejdéle šesti měsíců. Takové změny mohou být za stejných podmínek prodlouženy pouze o dalších šest měsíců.

Článek 29

Při plnění úkolů, které jí byly svěřeny na základě tohoto oddílu, Komise vychází

- a) z nutnosti podporovat obchod mezi členskými státy a třetími zeměmi;
- b) z vývoje podmínek hospodářské soutěže uvnitř Společenství, pokud tento vývoj vede ke zvýšení konkurenceschopnosti podniků;
- c) z požadavků zásobování Společenství surovinami a polotovary, přičemž Komise dbá, aby mezi členskými státy nedošlo k narušení podmínek hospodářské soutěže u konečných výrobků;
- d) z nutnosti vyvarovat se vážných poruch v hospodářství členských států a zajistit racionální rozvoj výroby a rozšíření spotřeby ve Společenství.

KAPITOLA 2

Odstraňování množstevních omezení

mezi členskými státy

Článek 30

Množstevní omezení dovozu, jakož i veškerá opatření s rovnocenným účinkem jsou mezi členskými státy zakázána, aniž jsou dotčena následující ustanovení.

Článek 31

Členské státy nebudou mezi sebou zavádět žádná nová množstevní omezení ani opatření s rovnocenným účinkem.

Tento závazek je však třeba uplatňovat ve vztahu ke stupni liberalizace, jehož bylo dosaženo při plnění rozhodnutí Rady Organizace pro evropskou hospodářskou spolupráci ze dne 14. ledna 1955. Členské státy oznámí Komisi nejpozději do šesti měsíců od vstupu této smlouvy v platnost své seznamy výrobků liberalizovaných na základě těchto rozhodnutí. Tyto seznamy budou mezi členskými státy konsolidovány.

Článek 32

Členské státy se při vzájemném obchodování zdrží zvyšování restriktivnosti kvót a opatření s rovnocenným účinkem, které existují ke dni vstupu této smlouvy v platnost.

Tyto kvóty budou zrušeny do konce přechodného období. Budou se rušit postupně v průběhu přechodného období podle následujících ustanovení.

Článek 33

1. Za rok od vstupu této smlouvy v platnost změní každý členský stát veškeré dvoustranné kvóty určené jiným členským státům v celkové kvóty, které jsou přístupné bez diskriminace všem ostatním členským státům.

Ke stejnému datu zvýší členské státy úhrn celkových kvót stanovených tak, aby oproti předcházejícímu roku bylo dosaženo zvýšení jejich celkové hodnoty nejméně o 20 %. Celková kvóta pro každý výrobek však bude zvýšena nejméně o 10 %.

Kvóty se zvyšují každý rok podle týchž pravidel a ve stejném poměru k roku předcházejícímu.

Čtvrté zvýšení bude provedeno na konci čtvrtého roku od vstupu této smlouvy v platnost, páté zvýšení pak rok po započetí druhé etapy.

2. Jestliže celková kvóta pro některý neliberalizovaný výrobek nedosahuje 3 % vlastní výroby příslušného státu, stanoví se kvóta rovná nejméně 3 % této výroby nejpozději jeden rok po vstupu této smlouvy v platnost. Tato kvóta se zvýší na 4 % na konci druhého roku a na 5 % na konci třetího roku. Poté příslušný členský stát zvýší tuto kvótu každoročně alespoň o 15 %. Jestliže se výrobek v daném státě nevyrábí, stanoví přiměřenou kvótu Komise svým rozhodnutím.

3. Na konci desátého roku musí každá kvóta činit nejméně 20 % vlastní výroby.

4. Jestliže Komise svým rozhodnutím stanoví, že dovoz některého výrobku ve dvou po sobě následujících letech byl nižší než určená kvóta, nebude tato celková kvóta nadále brána v úvahu při výpočtu celkové hodnoty celkových kvót. V takovém případě zruší členský stát kvóty pro dovoz daného výrobku.

5. Pro kvóty, které činí více než 20 % vlastní výroby daného výrobku, může Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou snížit minimální desetiprocentní sazbu stanovenou v odstavci 1. Toto snížení však nesmí mít vliv na závazek každoročně zvyšovat celkovou hodnotu celkových kvót o 20 %.

6. Členské státy, které při plnění rozhodnutí Rady Organizace pro evropskou hospodářskou spolupráci ze dne 14. ledna 1955, pokud jde o rozsah liberalizace, překročily závazky, mají právo zohlednit hodnotu autonomně liberalizovaného dovozu při výpočtu celkového ročního zvýšení o 20 %, stanoveného v odstavci 1. Tento výpočet se předkládá Komisi k předběžnému schválení.

7. Komise vydá směrnice, jimiž stanoví postup a harmonogram, podle kterého členské státy ke dni vstupu této smlouvy v platnost mezi sebou zruší všechna opatření s účinkem rovnocenným kvótám.

8. Zjistí-li Komise, že uplatňování tohoto článku, a zejména ustanovení týkající se procentních sazeb, neumožňují zajistit postupné odstranění kvót tak, jak je stanoveno v čl. 32 druhém pododstavci, může Rada v průběhu první etapy jednomyslně a poté kvalifikovanou většinou na návrh Komise měnit postup stanovený v tomto článku, zejména zvyšovat stanovené procentní sazby.

Článek 34

1. Množstevní omezení vývozu, jakož i veškerá opatření s rovnocenným účinkem jsou mezi členskými státy zakázána.

2. Členské státy zruší množstevní omezení vývozu a veškerá opatření s rovnocenným účinkem existující ke dni vstupu této smlouvy v platnost nejpozději do konce první etapy.

Článek 35

Členské státy prohlašují, že jsou připraveny zrušit ve vztahu k ostatním členským státům svá množstevní omezení dovozu i vývozu rychleji, než je stanoveno v předchozích článcích, pokud jim to dovolí jejich celková hospodářská situace, jakož i situace v příslušném hospodářském odvětví.

Za tím účelem podá Komise příslušným členským státům vhodná doporučení.

Článek 36

Články 30 až 34 nevyklučují zákazy nebo omezení dovozu, vývozu nebo tranzitu odůvodněné veřejnou mravností, veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností, ochranou zdraví a života lidí a zvířat, ochranou rostlin, ochranou národního kulturního pokladu, jenž má uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu, nebo ochranou průmyslového a obchodního vlastnictví. Tyto zákazy nebo omezení však nesmějí sloužit jako prostředky svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy.

Článek 37

1. Členské státy postupně upraví státní monopoly obchodní povahy tak, aby na konci přechodného období byla vyloučena jakákoli diskriminace mezi státními příslušníky členských států, pokud jde o podmínky nákupu a odbytu zboží.

Tento článek se vztahuje na každý subjekt, jehož prostřednictvím členský stát právně nebo fakticky, přímo nebo nepřímo kontroluje, řídí nebo významně ovlivňuje dovoz nebo vývoz mezi členskými státy. Tato ustanovení platí i pro monopoly, jež stát svěřuje jiným subjektům.

2. Členské státy se zdrží zavádění jakéhokoli nového opatření, které by bylo v rozporu se zásadami stanovenými v odstavci 1 nebo které by omezovalo dosah článků týkajících se odstranění cel a množstevních omezení mezi členskými státy.

3. Harmonogram opatření uvedených v odstavci 1 musí být přizpůsoben odstraňování množstevních omezení pro stejné výrobky podle článků 30 až 34.

Jestliže výrobek podléhá státnímu monopolu obchodní povahy pouze v jednom nebo v několika členských státech, může Komise zmocnit ostatní členské státy, aby uplatňovaly ochranná opatření, než dojde k úpravě stanovené v odstavci 1, jejichž podmínky a podrobnosti stanoví Komise.

4. V případě státního monopolu obchodní povahy, s nímž jsou spjata nařízení, jež mají usnadňovat odbyt nebo zhodnocení zemědělských produktů, musí být pravidla stanovená tímto článkem používána tak, aby byly zajištěny rovnocenné záruky zaměstnanosti a životní úrovně příslušných výrobců, a to s přihlédnutím k možným úpravám v průběhu času a k vyžadované specializaci.

5. Závazky členských států jsou platné pouze tehdy, jsou-li slučitelné se stávajícími mezinárodními dohodami.

6. Od počátku první etapy vydává Komise doporučení ke způsobu a harmonogramu tímto článkem stanovených úprav.

HLAVA II

ZEMĚDĚLSTVÍ

Článek 38

1. Společný trh se rozšíří na zemědělství a obchod zemědělskými produkty. Zemědělskými produkty se rozumějí produkty rostlinné a živočišné výroby a rybolovu, jakož i výrobky po prvotním zpracování, které mají s těmito produkty přímou souvislost.

2. Pravidla stanovená pro vytváření společného trhu se vztahují i na zemědělské produkty, nestanoví-li články 39 až 46 jinak.

3. Produkty, na něž se vztahují články 39 až 46, jsou zahrnuty do seznamu v příloze II této smlouvy. Do dvou let od vstupu této smlouvy v platnost Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou rozhodne, které další produkty mají být do tohoto seznamu zařazeny.

4. Fungování a rozvoj společného trhu se zemědělskými produkty musejí být doprovázeny zavedením společné zemědělské politiky členskými státy.

Článek 39

1. Cílem společné zemědělské politiky je:

- a) zvýšit produktivitu zemědělství podporou technického pokroku a zajišťováním racionálního rozvoje zemědělské výroby a optimálního využití výrobních činitelů, zejména pracovní síly;
- b) zajistit tak odpovídající životní úroveň zemědělského obyvatelstva, a to zejména zvýšením individuálních příjmů osob zaměstnaných v zemědělství;
- c) stabilizovat trhy;
- d) zajistit plynulé zásobování;
- e) zajistit spotřebitelům dodávky za rozumné ceny.

2. Při vypracovávání společné zemědělské politiky a zvláštních metod, které může zahrnovat, se bude přihlížet:

- a) ke zvláštní povaze zemědělské činnosti, vyplývající ze sociální struktury v zemědělství a ze strukturálních a přírodních rozdílů mezi různými zemědělskými oblastmi;
- b) k nutnosti provádět vhodné úpravy postupně;
- c) ke skutečnosti, že v členských státech zemědělství představuje odvětví, které je těsně spjato s celým hospodářstvím.

Článek 40

1. Členské státy postupně během přechodného období vypracují společnou zemědělskou politiku a nejpozději do konce tohoto období ji začnou uplatňovat.

2. K dosažení cílů vymezených v článku 39 bude zřízena společná organizace zemědělských trhů.

Tato organizace má v závislosti na dotyčných produktech jednu z těchto forem:

- a) společná pravidla hospodářské soutěže;
- b) povinná koordinace různých vnitrostátních systémů organizace trhu;
- c) evropská organizace trhu.

3. Společná organizace trhů podle odstavce 2 může zahrnovat veškerá opatření potřebná k dosažení cílů stanovených v článku 39, zejména regulaci cen, subvencování výroby i odbytu různých produktů, skladovací a překlenovací opatření a společné mechanismy pro stabilizaci dovozu nebo vývozu.

Společná organizace trhů se musí omezit na dosažení cílů uvedených v článku 39 a musí vylučovat jakoukoli diskriminaci mezi výrobci nebo spotřebiteli uvnitř Společenství.

Společná cenová politika musí být založena na společných kritériích a jednotných metodách výpočtu.

4. Aby společná organizace trhů podle odstavce 2 mohla dosáhnout svých cílů, může být vytvořen jeden nebo více zemědělských orientačních a záručních fondů.

Článek 41

K dosažení cílů stanovených v článku 39 mohou být v rámci společné zemědělské politiky přijata opatření jako například:

- a) účinné koordinace úsilí v oblasti odborného vzdělávání, výzkumu a šíření odborných zemědělských poznatků; přitom mohou být společně financovány projekty nebo instituce;
- b) společná opatření postupu na podporu spotřeby určitých produktů.

Článek 42

Ustanovení kapitoly týkající se pravidel hospodářské soutěže se vztahují na zemědělskou produkci a obchod zemědělskými produkty pouze v rozsahu, který podle čl. 43 odst. 2 a 3 a způsobem v něm stanoveným vymezí Rada se zřetelem k cílům uvedeným v článku 39.

Rada může zejména schválit poskytování podpor:

- a) k ochraně podniků, jež jsou znevýhodněny strukturálními nebo přírodními podmínkami;
- b) v rámci programů hospodářského rozvoje.

Článek 43

1. K určení základních směrů společné zemědělské politiky svolá Komise ihned po vstupu této smlouvy v platnost konferenci členských států, která porovná zemědělské politiky členských států, zejména prostřednictvím vzájemného porovnání zdrojů a potřeb členských států.

2. S přihlédnutím k výsledku konference uvedené v odstavci 1 předloží Komise po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem do dvou let od vstupu této smlouvy v platnost Radě návrhy týkající se vypracování a provádění společné zemědělské politiky včetně nahrazení vnitrostátních systémů organizace trhu některou z forem společné organizace trhů uvedenou v čl. 40 odst. 2 a realizace opatření uvedených v této hlavě.

Tyto návrhy musí brát v úvahu vzájemnou závislost zemědělských otázek, o nichž tato hlava pojednává.

Rada na návrh Komise a po konzultaci se Shromážděním v průběhu dvou prvních etap jednomyslně a poté kvalifikovanou většinou vydá nařízení nebo směrnice anebo přijme rozhodnutí; tím není dotčeno právo Rady vydávat vhodná doporučení.

3. Rada může kvalifikovanou většinou v souladu s odstavcem 2 nahradit vnitrostátní systémy organizace trhu společnou organizací trhu, stanovenou v čl. 40 odst. 2, pokud:

a) společná organizace trhu poskytne členským státům, které se stavějí proti tomuto opatření a které mají vlastní systém organizace trhu pro příslušnou výrobu, rovnocenné záruky zaměstnanosti a životní úroveň příslušných výrobců, a to s přihlédnutím k úpravám, které jsou možné, a ke stupni vyžadované specializace;

b) společná organizace trhu zabezpečí obchodu uvnitř Společenství podmínky obdobné podmínkám existujícím na vnitrostátním trhu.

4. Bude-li zavedena společná organizace trhu pro určité suroviny před zavedením společné organizace trhů pro odpovídající zpracované produkty, mohou být dané suroviny dovezeny ze zemí mimo Společenství, pokud se používají pro zpracované produkty určené pro vývoz do třetích zemí.

Článek 44

1. Pokud by postupné rušení cel a množstevních omezení mezi členskými státy mohlo vést ke vzniku cen, jež by ohrozily dosažení cílů uvedených v článku 39, může každý členský stát v průběhu přechodného období zavést nediskriminačním způsobem pro určité produkty místo kvót systém minimálních cen, a to v míře nebránící rozšíření objemu obchodu stanovenému v čl. 45 odst. 2; v případě poklesu cen pod stanovené minimální ceny může být dovoz buď

a) dočasně zastaven nebo omezen, nebo

b) podmíněn tím, že cena bude převyšovat minimální cenu stanovenou pro daný produkt.

V druhém případě minimální ceny nezahrnují cla.

2. Minimální ceny nesmějí vyvolat snížení obchodu, který existoval mezi členskými státy ke dni vstupu této smlouvy v platnost, ani být překážkou postupného rozšiřování tohoto obchodu. Nesmějí být uplatňovány tak, aby překážely rozvoji přirozené preference mezi členskými státy.

3. Ihned po vstupu této smlouvy v platnost určí Rada na návrh Komise objektivní kritéria pro zavedení systémů minimálních cen a pro stanovení těchto cen.

Tato kritéria především přihlížejí k průměrným tuzemským výrobním nákladům v členském státě, který minimální cenu uplatňuje, k situaci v jednotlivých podnicích vzhledem k těmto průměrným výrobním nákladům, jakož i k nutnosti podporovat jak postupné zdokonalování zemědělského podnikání, tak nutné přizpůsobování a specializaci uvnitř společného trhu.

Komise dále navrhne postup pro revizi těchto kritérií, která by umožnila a urychlila technický pokrok a postupně sblížila ceny uvnitř společného trhu.

Tato kritéria a postup pro jejich změnu stanoví Rada jednomyslným rozhodnutím do tří let od vstupu této smlouvy v platnost.

4. Dokud rozhodnutí Rady nenabude účinku, mohou členské státy stanovit minimální ceny za podmínky, že o tom předem uvědomí Komisi a ostatní členské státy, aby se k tomu mohly vyjádřit.

Jakmile Rada přijme své rozhodnutí, stanoví členské státy minimální ceny na základě výše uvedených kritérií.

Rada může kvalifikovanou většinou na návrh Komise napravovat rozhodnutí členských států, nejsou-li v souladu s výše definovanými kritérii.

5. Nebude-li možné pro určité produkty stanovit uvedená objektivní kritéria do začátku třetí etapy, může Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise měnit minimální ceny uplatňované na tyto produkty.

6. Na konci přechodného období bude vypracován přehled stále uplatňovaných minimálních cen. Rada na návrh Komise většinou devíti hlasů v souladu s ustanovením čl. 148 odst. 2 prvního pododstavce o váženém hlasování určí režim, který bude uplatňován v rámci společné zemědělské politiky.

Článek 45

1. Dokud vnitrostátní systémy organizace trhu nebudou nahrazeny některou z forem společné organizace trhu uvedených v čl. 40 odst. 2 bude se obchod produkty, u nichž v některých členských státech existuje:

a) mechanismus zajišťující odbyt pro domácí výrobce a

b) potřeba dovozů,

rozvíjet uzavíráním dlouhodobých dohod nebo smluv mezi členskými státy dovozu a vývozu.

Tyto dohody nebo smlouvy musí směřovat k postupnému odstraňování veškeré diskriminace mezi různými výrobci ve Společenství při uplatňování těchto mechanismů.

Tyto dohody nebo smlouvy budou uzavřeny v průběhu první etapy; přitom bude přihlédnuto k zásadě vzájemnosti.

2. Pokud jde o množství, vezmou tyto dohody nebo smlouvy za základ průměrný objem obchodu příslušnými produkty mezi členskými státy v posledních třech letech před vstupem této smlouvy v platnost a umožní zvyšování objemu obchodu v mezích existujících potřeb s přihlédnutím k tradičnímu zaměření obchodu.

Pokud jde o ceny, umožní tyto dohody nebo smlouvy výrobcům odbyt smluveného množství za ceny, které se postupně přibližují cenám placeným domácím výrobcům na domácím trhu kupujícího státu.

Ceny se takto musí přibližovat co nejpravidelněji a musí být vyrovnány do konce přechodného období.

Ceny sjednávají příslušné strany v rámci směrnic, které vydá Komise k provedení dvou předchozích pododstavců.

V případě prodloužení první etapy budou dohody nebo smlouvy prováděny za podmínek platných na konci čtvrtého roku od vstupu této smlouvy v platnost; závazek ke zvyšování množství a přibližování cen se pozastaví až do přechodu do druhé etapy.

Členské státy využijí všech možností, které jim poskytují jejich právní předpisy, zejména v oblasti dovozní politiky, aby zajistily uzavření a provádění těchto dohod a smluv.

3. Pokud členské státy potřebují suroviny pro výrobu výrobků určených pro vývoz mimo Společenství, které tam soutěží s výrobky třetích zemí, nesmějí jmenované dohody a smlouvy překážet dovozu surovin k tomuto účelu ze třetích zemí. Toto ustanovení se však nepoužije, jestliže Rada jednomyslně rozhodne o vyplacení částek potřebných k vyrovnání rozdílu, o který cena zboží dováženého k výše uvedenému účelu na základě daných dohod nebo smluv převyšuje cenu stejného zboží na světovém trhu.

Článek 46

Jestliže v některém členském státě určitý produkt podléhá vnitrostátnímu systému organizace trhu nebo vnitřní regulaci s rovnocenným účinkem a je-li tím z hlediska soutěžního postavení nepříznivě ovlivněna výroba stejného druhu v jiném členském státě, zavedou členské státy vyrovnávací poplatek při dovozu tohoto produktu z členského státu, v němž taková organizace nebo regulace existuje, ledaže by tento stát zavedl vyrovnávací poplatek při vývozu.

Výši poplatků stanoví Komise v míře nutné k obnovení rovnováhy; může schválit také použití jiných opatření, jejichž podmínky a podrobnosti sama určí.

Článek 47

Odborná skupina pro zemědělství Hospodářského a sociálního výboru bude, pokud jde o úkoly přenesené na něj v rámci této hlavy, k dispozici Komisi při přípravě jednání tohoto výboru podle článků 197 a 198.

HLAVA III

VOLNÝ POHYB OSOB, SLUŽEB A KAPITÁLU

KAPITOLA 1

Pracovníci

Článek 48

1. Nejpozději na konci přechodného období bude zajištěn volný pohyb pracovníků ve Společenství.
2. Volný pohyb pracovníků zahrnuje odstranění jakékoli diskriminace mezi pracovníky členských států na základě státní příslušnosti, pokud jde o zaměstnávání, odměnu za práci a jiné pracovní podmínky.

3. S výhradou omezení odůvodněných veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností a ochranou zdraví zahrnuje právo:

- a) ucházet se o skutečně nabízená pracovní místa;
- b) pohybovat se za tím účelem volně na území členských států;
- c) pobývat v některém z členských států za účelem výkonu zaměstnání v souladu s právními a správními předpisy, jež upravují zaměstnávání vlastních státních příslušníků;
- d) zůstat na území členského státu po skončení zaměstnání za podmínek, které budou předmětem prováděcích nařízení vydaných Komisí.

4. Tento článek se nepoužije pro zaměstnání ve veřejné správě.

Článek 49

Po vstupu této smlouvy v platnost přijímá Rada na návrh Komise a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem nezbytná opatření ve formě směrnic nebo nařízení k postupnému zavedení volného pohybu pracovníků tak, jak je vymezen v článku 48, a to zejména tím, že:

- a) zajistí úzkou spolupráci mezi vnitrostátními úřady práce;
- b) systematicky a postupně odstraní ty administrativní postupy a praxi, jakož i lhůty pro přístup pracovníků k volným pracovním místům, vyplývající buď z vnitrostátních právních předpisů, nebo z dohod dříve uzavřených mezi členskými státy, jejichž zachování by bylo překážkou liberalizace pohybu pracovníků;
- c) systematicky a postupně odstraní všechny takové lhůty a jiná omezení stanovená vnitrostátními předpisy nebo dohodami dříve uzavřenými mezi členskými státy, které kladou pro státní příslušníky jiných členských států jiné podmínky svobodné volby pracovního místa než pro vlastní státní příslušníky;
- d) vytvoří vhodný mechanismus, jenž by umožňoval propojení mezi nabídkou a poptávkou na trhu pracovních sil a usnadňoval jejich vyrovnávání způsobem, který by vylučoval vážné ohrožení životní úrovně a zaměstnanosti v různých regionech a odvětvích průmyslu.

Článek 50

Členské státy budou v rámci společného programu podporovat výměnu mladých pracovníků.

Článek 51

Rada jednomyslně na návrh Komise přijme v oblasti sociálního zabezpečení taková opatření, která jsou nezbytná k zajištění volného pohybu pracovníků; za tímto účelem Rada vytvoří systém, který migrujícím pracovníkům a oprávněným příslušníkům jejich rodin zajistí:

- a) započtení všech dob získaných podle práv členských států pro účely vzniku a zachování nároků na dávky, jakož i pro výpočet jejich výše;
- b) vyplácení dávek osobám s bydlištěm na území členských států.

KAPITOLA 2

Právo usazování

Článek 52

V rámci níže uvedených ustanovení budou v průběhu přechodného období postupně odstraněna omezení svobody usazování pro státní příslušníky jednoho členského státu na území státu druhého. Stejně tak budou postupně odstraněna omezení při zřizování zastoupení, poboček nebo dceřiných společností státními příslušníky jednoho členského státu na území druhého státu.

Svoboda usazování zahrnuje přístup k samostatně výdělečným činnostem a jejich výkon, jakož i zřizování a řízení podniků, zejména společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce, za podmínek stanovených pro vlastní státní příslušníky právem země usazení, nestanoví-li kapitola o pohybu kapitálu jinak.

Článek 53

Členské státy nezavedou na svém území pro státní příslušníky jiných členských států žádná nová omezení práva usazování, nestanoví-li tato smlouva jinak.

Článek 54

1. Před uplynutím první etapy přijme Rada na návrh Komise a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Shromážděním jednomyslně obecný program odstraňování stávajících omezení svobody usazování uvnitř Společenství. Komise předloží svůj návrh Radě v průběhu prvních dvou let první etapy.

Program stanoví všeobecné podmínky pro každou kategorii činností, a zejména etapy zavádění svobody usazování.

2. Rada přijme na návrh Komise a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Shromážděním do konce první etapy jednomyslně a poté kvalifikovanou většinou směrnice k provedení obecného programu, anebo, pokud takový program neexistuje, k dokončení jedné etapy zavádění svobody usazování v určité oblasti činnosti.

3. Rada a Komise plní úkoly, které pro ně vyplývají z předchozích ustanovení, přičemž zejména:

- a) zpravidla se přednostně zabývají takovými obory činnosti, v nichž svoboda usazování zvláště významně přispívá k rozvoji výroby a obchodu;
- b) zajišťují úzkou spolupráci mezi příslušnými orgány státní správy členských států, aby se informovaly o konkrétní situaci v různých oborech činnosti uvnitř Společenství;

c) odstraňují administrativní postupy a praxi, které vyplývají z vnitrostátních právních předpisů nebo z dohod uzavřených dříve mezi členskými státy a jejichž další zachování by bylo překážkou svobody usazování;

d) zajišťují, aby pracovníci jednoho členského státu, kteří jsou zaměstnáni na území jiného členského státu, mohli na tomto území zůstat za účelem výkonu samostatně výdělečné činnosti, splňují-li podmínky, které by museli splňovat, kdyby vstupovali do tohoto státu s úmyslem takovou činnost zahájit;

e) umožňují státním příslušníkům jednoho členského státu nabývat a užívat nemovitosti na území jiného členského státu, pokud to není v rozporu se zásadami stanovenými v čl. 39 odst. 2;

f) postupně odstraňují omezení svobody usazování v každém oboru činnosti, který přichází v úvahu, a to jak pokud jde o podmínky zřizování zastoupení, poboček nebo dceřiných společností na území členského státu, tak i pokud jde o podmínky vstupu zaměstnanců mateřského podniku na řídicí nebo dozorčí místa těchto zastoupení, poboček nebo dceřiných společností;

g) v míře nezbytné k dosažení jejich rovnocennosti koordinují záruky, které jsou pro ochranu zájmů společníků i třetích osob vyžadovány v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce;

h) kontrolují, zda podmínky usazování nejsou narušovány podporami poskytovanými členskými státy.

Článek 55

Ustanovení této kapitoly se v členských státech nevztahují na činnosti, které jsou v příslušném členském státě spjaty, i když jen příležitostně, s výkonem veřejné moci.

Rada může na návrh Komise kvalifikovanou většinou rozhodnout, že na určité druhy činností se ustanovení této kapitoly nepoužijí.

Článek 56

1. Ustanovení této kapitoly a opatření přijatá na jejich základě nevyklučují užití těch ustanovení právních a správních předpisů, které stanoví zvláštní režim pro cizí státní příslušníky z důvodu veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a ochrany zdraví.

2. Před uplynutím přechodného období přijme Rada na návrh Komise a po konzultaci se Shromážděním jednomyslně směrnice ke koordinaci výše uvedených právních a správních předpisů. Po skončení druhé etapy však Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise přijímá směrnice ke koordinaci ustanovení, která jsou v každém členském státě obsažena v podzákoných a správních předpisech.

Článek 57

1. Za účelem usnadnění přístupu osob k samostatně výdělečným činnostem a jejich výkonu přijme Rada do konce první etapy jednomyslně a poté kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci se Shromážděním směrnice upravující vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o kvalifikaci.

2. Za stejným účelem přijme Rada na návrh Komise a po konzultaci se Shromážděním před uplynutím přechodného období směrnice ke koordinaci právních a správních předpisů členských států, jež se týkají přístupu k samostatně výdělečným činnostem a jejich výkonu. Jednomyslnost hlasování bude vyžadována v záležitostech, které jsou alespoň v jednom členském státě upraveny zákony, a u opatření týkajících se ochrany úspor, především bankovníctví a problematiky úvěru, jakož i podmínek týkajících se výkonu lékařských, ostatních zdravotnických a farmaceutických povolání v různých členských státech. Ve všech ostatních případech rozhoduje Rada v průběhu první etapy jednomyslně a poté kvalifikovanou většinou.

3. Pokud jde o povolání lékařská, zdravotnická a farmaceutická, bude postupné odstraňování omezení záviset na koordinaci podmínek pro jejich výkon v jednotlivých členských státech.

Článek 58

Se společnostmi založenými podle práva některého členského státu, jež mají své sídlo, svou ústřední správu nebo hlavní provozovnu uvnitř Společenství, se pro účely této kapitoly zachází stejně jako s fyzickými osobami, které jsou státními příslušníky členských států.

Společnostmi se rozumějí společnosti založené podle občanského nebo obchodního práva včetně družstev a jiné právnické osoby veřejného nebo soukromého práva s výjimkou neziskových organizací.

KAPITOLA 3

Služby

Článek 59

Podle následujících ustanovení budou v průběhu přechodného období postupně odstraněna omezení volného pohybu služeb uvnitř Společenství pro státní příslušníky členských států, kteří podnikají v jiném státě Společenství, než se nachází příjemce služeb.

Rada může na návrh Komise jednomyslným rozhodnutím rozšířit použitelnost této kapitoly též na poskytovatele služeb, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí a kteří jsou usazeni ve Společenství.

Článek 60

Za služby se podle této smlouvy pokládají výkony poskytované zpravidla za úplatu, pokud nejsou upraveny ustanoveními o volném pohybu zboží, kapitálu a osob.

Služby zahrnují zejména:

- a) činnosti průmyslové povahy;
- b) činnosti obchodní povahy;
- c) řemeslné činnosti;
- d) činnosti v oblasti svobodných povolání.

Aniž jsou dotčena ustanovení kapitoly týkající se práva usazování, může poskytovatel služby za účelem jejího poskytnutí dočasně provozovat svou činnost ve státě, kde je služba poskytována, za stejných podmínek, jaké tento stát ukládá svým vlastním státním příslušníkům.

Článek 61

1. Volný pohyb služeb v oblasti dopravy je upraven ustanoveními hlavy o dopravě.
2. Liberalizace bankovních a pojišťovacích služeb, které jsou spojeny s pohybem kapitálu, se uskuteční v souladu s postupnou liberalizací pohybu kapitálu.

Článek 62

Členské státy nezavedou žádná nová omezení volného pohybu služeb, kterého již bylo dosaženo ke dni vstupu této smlouvy v platnost, nestanoví-li tato smlouva jinak.

Článek 63

1. Před koncem první etapy Rada na návrh Komise a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Shromážděním jednomyslně přijme obecný program odstraňování stávajících omezení volného pohybu služeb uvnitř Společenství. Komise předloží návrh tohoto programu Radě v průběhu prvních dvou let první etapy.

Program stanoví pro každý typ služeb obecné podmínky a etapy jeho liberalizace.

2. Rada vydá na návrh Komise a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Shromážděním do konce první etapy jednomyslně a poté kvalifikovanou většinou směrnice k provedení obecného programu, anebo, pokud takový program neexistuje, k dokončení jedné etapy liberalizace určitého typu služeb.

3. Návrhy a rozhodnutí uvedené v odstavcích 1 a 2 se zpravidla přednostně týkají těch služeb, které mají přímý vliv na výrobní náklady nebo jejichž liberalizace přispívá ke směně zboží.

Článek 64

Členské státy jsou připraveny přistoupit k liberalizaci služeb ve větší míře, než jsou povinny na základě směrnic vydaných podle čl. 63 odst. 2, pokud jim to dovolí jejich celková hospodářská situace, jakož i situace v příslušném hospodářském odvětví.

Za tím účelem podá Komise příslušným členským státům vhodná doporučení.

Článek 65

Dokud nebudou odstraněna omezení volného pohybu služeb, uplatňuje je každý členský stát na všechny poskytovatele služeb podle čl. 59 prvního pododstavce, bez rozdílu státní příslušnosti nebo místa pobytu.

Článek 66

Pro otázky upravené touto kapitolou se použijí články 55 až 58.

KAPITOLA 4

Kapitál

Článek 67

1. Členské státy mezi sebou v průběhu přechodného období postupně odstraní v míře nutné pro náležité fungování společného trhu všechna omezení pohybu kapitálu, který náleží rezidentům členských států, jakož i veškerou diskriminaci na základě státní příslušnosti nebo bydliště stran anebo umístění příslušné investice.
2. Běžné platby spojené s pohybem kapitálu mezi členskými státy budou osvobozeny od všech omezení do konce první etapy.

Článek 68

1. V otázkách upravených v této kapitole budou členské státy devizová povolení, pokud budou po vstupu této smlouvy v platnost ještě nutná, udělovat co nejliberálněji.
2. Uplatňuje-li členský stát na pohyb kapitálu liberalizovaný touto kapitolou své vnitrostátní předpisy pro kapitálový trh a systém úvěrů, činí tak bez jakékoli diskriminace.
3. Půjčky určené k přímému nebo nepřímému financování členského státu nebo jeho územní samosprávy smějí být poskytovány nebo umístovány v jiných členských státech, pokud se na tom příslušné státy dohodnou. Toto ustanovení nebrání použití článku 22 Protokolu o statutu Evropské investiční banky.

Článek 69

Rada vydá na návrh Komise, jež za tím účelem konzultuje Měnový výbor zřízený podle článku 105, v průběhu dvou prvních etap jednomyslně a později kvalifikovanou většinou směrnice nutné k postupnému provádění ustanovení článku 67.

Článek 70

1. Komise navrhne Radě opatření k postupné koordinaci devizových politik členských států v oblasti pohybu kapitálu mezi těmito státy a třetími zeměmi. Rada za tím účelem přijme jednomyslně směrnice. Snaží se přitom dosáhnout co nejvyššího stupně liberalizace.

2. Pokud opatření učiněná podle odstavce 1 nedovolují odstranit rozdíly mezi devizovými předpisy členských států a pokud by tyto rozdíly mohly vést osoby sídlící v některém členském státě k tomu, aby využívaly usnadnění převodů uvnitř Společenství stanovená v článku 67 k obcházení předpisů některého členského státu ve vztahu k převodu prostředků do nebo z třetích zemí, může tento členský stát po konzultaci s ostatními členskými státy a Komisí přijmout vhodná opatření k překonání těchto obtíží.

Zjistí-li Rada, že tato opatření omezují volný pohyb kapitálu uvnitř Společenství více, než je nutné k překonání těchto obtíží, může kvalifikovanou většinou na návrh Komise rozhodnout, že příslušný stát musí tato opatření pozměnit nebo zrušit.

Článek 71

Členské státy se vynasnaží nezavádět uvnitř Společenství žádná nová devizová omezení, která by se týkala pohybu kapitálu a s ním spojených běžných plateb, ani stávající předpisy nezpříšňovat.

Jsou připraveny překročit úroveň liberalizace pohybu kapitálu stanovenou v předchozích článcích, pokud jim to dovolí jejich hospodářská situace, zejména stav platební bilance.

Komise může po konzultaci s Měnovým výborem podávat členským státům v této věci doporučení.

Článek 72

Členské státy informují průběžně Komisi o pohybu kapitálu do nebo z třetích zemí, který jim je znám. Komise může podávat členským státům stanoviska, která v této věci pokládá za vhodná.

Článek 73

1. Vyvolá-li pohyb kapitálu poruchy ve fungování kapitálového trhu v některém členském státě, zmocní Komise po konzultaci s Měnovým výborem tento stát, aby v oblasti pohybu kapitálu přijal ochranná opatření, jejichž podmínky a podrobnosti Komise stanoví.

Rada může kvalifikovanou většinou toto zmocnění odvolat nebo tyto podmínky a podrobnosti změnit.

2. Členský stát, který má obtíže, však může v případě nezbytnosti přijmout z důvodů utajení nebo naléhavosti výše uvedená opatření z vlastního podnětu. Komise a ostatní členské státy jsou o těchto opatřeních informovány nejpozději v době jejich vstupu v platnost. V tomto případě může Rada po konzultaci s Měnovým výborem rozhodnout, že příslušný stát musí tato opatření pozměnit nebo zrušit.

HLAVA IV

DOPRAVA

Článek 74

V oblastech upravovaných v této hlavě sledují členské státy cíle této smlouvy v rámci společné dopravní politiky.

Článek 75

1. K provedení článku 74 a s přihlédnutím ke zvláštnostem dopravy stanoví Rada do konce druhé etapy jednomyslně a poté kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Shromážděním:

- a) společná pravidla pro mezinárodní dopravu do nebo z některého členského státu anebo procházející přes území jednoho nebo několika členských států,
- b) podmínky, za mohou nichž dopravci, kteří nejsou rezidenty některého členského státu, provozovat dopravu uvnitř tohoto státu,
- c) veškeré jiné potřebné předpisy.

2. Předpisy uvedené v odst. 1 písm. a) a b) budou stanoveny v průběhu přechodného období.

3. Odchylně od postupu podle odstavce 1 přijme Rada jednomyslně předpisy upravující zásady dopravního režimu, jejichž uplatnění by se mohlo vážně dotknout životní úrovně a zaměstnanosti v některých oblastech, jakož i využití dopravních zařízení; přihlédne přitom k nutnosti přizpůsobovat se hospodářskému rozvoji vyplývajícímu z vytvoření společného trhu.

Článek 76

Až do přijetí předpisů uvedených v čl. 75 odst. 1 nesmí žádný členský stát bez jednomyslného souhlasu Rady měnit předpisy upravující tuto oblast ke dni vstupu této smlouvy v platnost způsobem, který by přímo nebo nepřímo znevýhodňoval dopravce jiných členských států ve srovnání s domácími dopravci.

Článek 77

S touto smlouvou jsou slučitelné podpory, které odpovídají potřebě koordinovat dopravu nebo které představují náhradu za určitá plnění související s pojmem veřejné služby.

Článek 78

Veškerá opatření v oblasti cen a podmínek dopravy učiněná v rámci této smlouvy musí přihlížet k hospodářské situaci dopravců.

Článek 79

1. Nejpozději do konce druhé etapy bude v dopravě uvnitř Společenství odstraněna veškerá diskriminace spočívající v tom, že dopravce uplatňuje na dopravu téhož zboží dopravovaného za stejných okolností ceny a dopravní podmínky odlišné v závislosti na zemi původu nebo určení dopravovaného zboží.

2. Odstavec 1 nevylučuje, aby Rada přijala jiná opatření podle čl. 75 odst. 1.

3. Rada na návrh Komise a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem přijme kvalifikovanou většinou do dvou let od vstupu této smlouvy v platnost pravidla k provedení odstavce 1.

Může zejména přijmout opatření potřebná k tomu, aby orgány Společenství mohly zabezpečit plnění ustanovení odstavce 1 a aby mohly zajistit uživatelům dopravy výhody vyplývající z tohoto ustanovení.

4. Komise prozkoumá z vlastního podnětu nebo na žádost některého členského státu případy diskriminace uvedené v odstavci 1 a po konzultaci s každým příslušným členským státem vydá v rámci pravidel stanovených v souladu s odstavcem 3 potřebná rozhodnutí.

Článek 80

1. Počínaje druhou etapou je v dopravě uvnitř Společenství zakázáno uplatňovat takové ceny a podmínky uložené členským státem, které jakýmkoli způsobem podporují nebo chrání jeden nebo několik určitých podniků nebo průmyslových odvětví, ledaže k tomu dá svolení Komise.

2. Komise prozkoumá z vlastního podnětu nebo na žádost některého členského státu ceny a podmínky uvedené v odstavci 1, přihlédne zejména k požadavkům vhodné regionální hospodářské politiky, k potřebám nerozvinutých oblastí a k obtížím oblastí vážně postižených politickými okolnostmi, jakož i k účinkům těchto cen a podmínek na hospodářskou soutěž mezi různými způsoby dopravy.

Komise po konzultaci s každým příslušným členským státem vydá potřebná rozhodnutí.

3. Zákaz uvedený v odstavci 1 se netýká sazeb zavedených k zajištění konkurenceschopnosti.

Článek 81

Dávky nebo poplatky nezávislé na ceně dopravy účtované dopravcem v souvislosti s přechodem hranic nesmějí přesahovat rozumnou míru stanovenou s přihlédnutím ke skutečným výdajům vynaloženým v souvislosti s tímto přechodem.

Členské státy se vynasnaží tyto výdaje postupně snižovat.

Komise může k provedení tohoto článku podávat členským státům doporučení.

Článek 82

Ustanovení této hlavy nebrání použití opatření přijatých ve Spolkové republice Německo, pokud jsou nutná k vyrovnání hospodářských nevýhod, jež byly hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky způsobeny rozdělením Německa.

Článek 83

Při Komisi se zřizuje poradní výbor složený z odborníků jmenovaných vládami členských států. Komise s výborem podle potřeby konzultuje otázky dopravy, aniž je dotčena působnost skupiny pro dopravu Hospodářského a sociálního výboru.

Článek 84

1. Ustanovení této hlavy se vztahují na dopravu po železnicích, silnicích a vnitrozemských vodních cestách.
2. Rada může jednomyslně rozhodnout, zda, do jaké míry a jakým postupem bude možno stanovit vhodná ustanovení pro dopravu námořní a leteckou.

ČÁST TŘETÍ

POLITIKA SPOLEČENSTVÍ

HLAVA I

SPOLEČNÁ PRAVIDLA

KAPITOLA 1

Pravidla hospodářské soutěže

Oddíl 1

Pravidla platná pro podniky

Článek 85

1. Se společným trhem jsou neslučitelné, a proto zakázané, veškeré dohody mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání ve vzájemné shodě, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy a jejichž cílem nebo výsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na společném trhu, zejména ty, které

- a) přímo nebo nepřímo určují nákupní nebo prodejní ceny anebo jiné obchodní podmínky;
- b) omezují nebo kontrolují výrobu, odbyt, technický rozvoj nebo investice;

c) rozdělují trhy nebo zdroje zásobování;

d) uplatňují vůči obchodním partnerům rozdílné podmínky při plnění stejné povahy, čímž jsou někteří partneři znevýhodněni v hospodářské soutěži;

e) podmiňují uzavření smluv tím, že druhá strana přijme další plnění, která ani věcně, ani podle obchodních zvyklostí s předmětem těchto smluv nesouvisejí.

2. Dohody nebo rozhodnutí zakázané podle tohoto článku jsou neplatné od počátku.

3. Odstavec 1 však může být prohlášen za neúčinný pro:

- dohody nebo kategorie dohod mezi podniky,
- rozhodnutí nebo kategorie rozhodnutí sdružení podniků a
- jednání ve vzájemné shodě nebo jejich kategorie,

které přispívají ke zlepšení výroby nebo distribuce výrobků anebo k podpoře technického či hospodářského pokroku, přičemž vyhražují spotřebitelům přiměřený podíl na výhodách z toho vyplývajících, a které

a) neukládají příslušným podnikům omezení, jež nejsou k dosažení těchto cílů nezbytná;

b) neumožňují těmto podnikům vyloučit hospodářskou soutěž ve vztahu k podstatné části výrobků tímto dotčených.

Článek 86

Se společným trhem je neslučitelné, a proto zakázané, pokud to může ovlivnit obchod mezi členskými státy, aby jeden nebo více podniků zneužívaly dominantního postavení na společném trhu nebo jeho podstatné části.

Takové zneužívání může zejména spočívat:

a) v přímém nebo nepřímém vynucování nepřiměřených nákupních nebo prodejních cen anebo jiných nerovných obchodních podmínek;

b) v omezování výroby, odbytu nebo technického vývoje na úkor spotřebitelů;

c) v uplatňování rozdílných podmínek vůči obchodním partnerům při plnění stejné povahy, čímž jsou někteří partneři znevýhodňováni v hospodářské soutěži;

d) v podmiňování uzavření smluv tím, že druhá strana přijme další plnění, která ani věcně, ani podle obchodních zvyklostí s předmětem těchto smluv nesouvisejí.

Článek 87

1. Do tří let od vstupu této smlouvy v platnost vydá Rada jednomyslně na návrh Komise a po konzultaci se Shromážděním nařízení nebo směrnice potřebné k provedení zásad uvedených v článcích 85 a 86.

Nebudou-li v uvedené lhůtě tyto předpisy přijaty, přijme je Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci se Shromážděním.

2. Cílem předpisů uvedených v odstavci 1 je zejména:

- a) zajistit dodržování zákazů uvedených v čl. 85 odst. 1 a v článku 86 stanovením pokut a penále;
- b) určit prováděcí pravidla k čl. 85 odst. 3 s přihlédnutím k nutnosti zajistit účinný dozor při co největším zjednodušení správní kontroly;
- c) podrobněji vymezit v případě potřeby rozsah uplatňování článků 85 a 86 v jednotlivých hospodářských odvětvích;
- d) vymezit úlohy Komise a Soudního dvora při provádění ustanovení uvedených v tomto odstavci;
- e) vymezit poměr mezi vnitrostátními právními předpisy na jedné straně a ustanoveními tohoto oddílu nebo předpisy přijatými na základě tohoto článku na straně druhé.

Článek 88

Dokud nenabudou platnosti předpisy vydané podle článku 87, rozhodují o přípustnosti dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě a o zneužívání dominantního postavení na společném trhu orgány členských států v souladu s vnitrostátními právními předpisy a s ustanoveními článku 85, zejména odstavce 3, a článku 86.

Článek 89

1. Aniž je dotčen článek 88, dbá Komise, jakmile se ujme své funkce, na provádění zásad vytyčených v člancích 85 a 86. Na žádost členského státu nebo z úřední povinnosti a v součinnosti s příslušnými orgány členských států, které jí budou nápomocny, vyšetřuje případy domnělého porušení uvedených zásad. Zjistí-li, že k porušení došlo, navrhne prostředky vhodné k jeho odstranění.

2. Trvá-li porušení i nadále, Komise konstatuje porušení zásad zdůvodněným rozhodnutím. Komise může své rozhodnutí zveřejnit a zmocnit členské státy, aby přijaly potřebná opatření k nápravě, jejichž podmínky a podrobnosti Komise určí.

Článek 90

1. Pokud jde o podniky veřejného práva a podniky, kterým členské státy přiznávají zvláštní nebo výlučná práva, tyto státy nepřijmou ani neponechají v platnosti opatření odporující pravidlům této smlouvy, zejména pravidlům stanoveným v člancích 7 a 85 až 94.

2. Podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu nebo ty, které mají povahu fiskálního monopolu, podléhají pravidlům obsaženým v této smlouvě, zejména pravidlům hospodářské soutěže, pokud uplatnění těchto pravidel nebrání právně nebo fakticky plnění zvláštních úkolů, které jim byly svěřeny. Rozvoj obchodu nesmí být dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmem Společenství.

3. Komise dohlíží na provádění tohoto článku a vydává podle potřeby členským státům potřebné směrnice a rozhodnutí.

Oddíl 2

Dumping

Článek 91

1. Jestliže v průběhu přechodného období Komise na žádost členského státu nebo jiné zúčastněné strany zjistí uvnitř společného trhu dumpingové praktiky, doporučí jejich původci či původcům, aby tyto praktiky ukončili.

Pokračují-li tyto praktiky i nadále, zmocní Komise poškozený stát, aby přijal ochranná opatření, jejichž podmínky a podrobnosti Komise stanoví.

2. Jakmile vstoupí tato smlouva v platnost, mohou být výrobky, které pocházejí z některého členského státu nebo jsou tam ve volném oběhu a které byly vyvezeny do jiného členského státu, vyvezeny zpět do státu svého původu, aniž by podléhaly jakémukoli clu, množstevnímu omezení nebo opatření s rovnocenným účinkem. Komise stanoví pravidla potřebná k provedení tohoto odstavce.

Oddíl 3

Státní podpory

Článek 92

1. Podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem, nestanoví-li tato smlouva jinak.

2. Se společným trhem jsou slučitelné:

a) podpory sociální povahy poskytované individuálním spotřebitelům za podmínky, že se poskytují bez diskriminace na základě původu výrobků;

b) podpory určené k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi;

c) podpory poskytované hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky Německo postižených rozdělením Německa, pokud jsou potřebné k vyrovnání hospodářských znevýhodnění způsobených tímto rozdělením.

3. Za slučitelné se společným trhem mohou být považovány:

a) podpory, které mají napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností;

b) podpory, které mají napomoci uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu anebo napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu;

c) podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. Nicméně podpory poskytované pro stavbu lodí existující k 1. lednu 1957, pokud pouze vyvažují nedostatek celní ochrany, se budou postupně snižovat za stejných podmínek, které platí pro odstraňování cel, pokud ustanovení této smlouvy, která se týká společné obchodní politiky vůči třetím zemím, nestanoví jinak;

d) jiné kategorie podpor, které určí Rada na návrh Komise rozhodnutím přijatým kvalifikovanou většinou.

Článek 93

1. Komise ve spolupráci s členskými státy zkoumá průběžně režimy podpor existující v těchto státech. Navrhuje jim vhodná opatření, která vyžaduje postupný rozvoj nebo fungování společného trhu.

2. Zjistí-li Komise poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek, že podpora poskytovaná některým státem nebo ze státních prostředků není slučitelná se společným trhem podle článku 92 nebo že je zneužívána, rozhodne, že dotyčný stát ve lhůtě stanovené Komisí takovou podporu zruší nebo upraví.

Nepodrobí-li se dotyčný stát tomuto rozhodnutí ve stanovené lhůtě, může Komise nebo jiný zainteresovaný stát, odchylně od článků 169 a 170, předložit věc přímo Soudnímu dvoru.

Rada může na žádost členského státu jednomyslně rozhodnout, že podpora, kterou tento stát poskytuje nebo hodlá poskytnout, má být odchylně od článku 92 nebo nařízení podle článku 94 považována za slučitelnou se společným trhem, odůvodňují-li takové rozhodnutí mimořádné okolnosti. Zahájila-li již Komise ve věci této podpory řízení podle prvního pododstavce tohoto odstavce, bude podáním žádosti příslušného státu Radě uvedené řízení pozastaveno až do vyjádření Rady.

Nevyjádří-li se však Rada do tří měsíců po podání této žádosti, rozhodne věc Komise.

3. Komise musí být včas informována o záměrech poskytnout nebo upravit podpory, aby mohla podat svá vyjádření. Má-li za to, že takový záměr není s ohledem na článek 92 slučitelný se společným trhem, zahájí neprodleně řízení podle odstavce 2. Dotyčný členský stát neprovede zamýšlená opatření, dokud Komise v tomto řízení nepřijme konečné rozhodnutí.

Článek 94

Rada může na návrh Komise kvalifikovanou většinou přijímat veškerá potřebná prováděcí nařízení k článkům 92 a 93, a zejména stanovit podmínky, za nichž se použije čl. 93 odst. 3, jakož i vymezovat druhy podpor, které jsou vyňaty z tohoto řízení.

KAPITOLA 2

Daňová ustanovení

Článek 95

Členské státy nepodrobí přímo ani nepřímo výrobky jiných členských států jakémukoli vyššímu vnitrostátnímu zdanění než je to, jemuž jsou přímo nebo nepřímo podrobeny podobné výrobky domácí.

Členské státy nepodrobí dále výrobky jiných členských států vnitrostátnímu zdanění, které by poskytovalo nepřímou ochranu jiným výrobkům.

Členské státy zruší nebo upraví nejpozději na začátku druhé etapy předpisy, které platí ke dni vstupu této smlouvy v platnost a která jsou v rozporu s výše uvedenými pravidly.

Článek 96

Pokud jsou výrobky vyvezeny na území některého členského státu, nesmí být navracení vnitrostátních daní vyšší než vnitrostátní daně, kterým byly výrobky přímo nebo nepřímo podrobeny.

Článek 97

Členské státy, jež vybírají daň z obratu podle kumulativního systému v několika fázích, mohou u vnitrostátních daní na dovezené výrobky nebo u navracení daní poskytovaných za vyvezené výrobky stanovit průměrné sazby pro určité výrobky nebo skupiny výrobků za předpokladu, že tím nebudou porušeny zásady stanovené v článcích 95 a 96.

Pokud tyto průměrné sazby nejsou v souladu s výše uvedenými zásadami, vydá Komise potřebné směrnice nebo rozhodnutí určená tomuto státu.

Článek 98

Osvobození od daně a navracení daní při vývozu do jiných členských států s výjimkou daně z obratu, spotřebních a ostatních nepřímých daní, jakož i vyrovnávací poplatky při dovozu z členských států jsou přípustné pouze tehdy, pokud zamýšlená opatření na omezenou dobu předem schválila Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou.

Článek 99

Komise zváží, jakým způsobem by mohly být zákony různých členských států týkající se daně z obratu, spotřebních daní a jiných nepřímých daní, včetně vyrovnávacích opatření uplatňovaných v souvislosti s obchodováním mezi členskými státy, harmonizovány v zájmu společného trhu.

Komise předloží návrhy Radě, která rozhoduje jednomyslně, aniž jsou dotčena ustanovení článků 100 a 101.

KAPITOLA 3

Sbližování právních předpisů

Článek 100

Rada na návrh Komise jednomyslně přijímá směrnice o sbližování právních a správních předpisů členských států, které mají přímý vliv na vytváření nebo fungování společného trhu.

Shromáždění a Hospodářský a sociální výbor jsou konzultovány v případě jakékoli směrnice, jejíž provedení by mělo za následek změnu zákonů v jednom nebo více členských státech.

Článek 101

Zjistí-li Komise, že existující rozdíly mezi právními a správními předpisy členských států narušují podmínky hospodářské soutěže na společném trhu a vyvolávají narušení, které je nutno odstranit, poradí se s danými členskými státy.

Nevedou-li tyto porady k odstranění takové nerovnováhy, přijme Rada na návrh Komise za tímto účelem potřebné směrnice, a to v průběhu první etapy jednomyslně a poté kvalifikovanou většinou. Komise a Rada mohou přijímat jakákoli jiná vhodná opatření uvedená v této smlouvě.

Článek 102

1. Jsou-li důvody k obavám, že přijetí nebo změna právního nebo správního předpisu může vyvolat narušení ve smyslu předchozího článku, zahájí členský stát, který přijetí nebo změnu zamýšlí, jednání s Komisí. Komise po konzultaci s členskými státy doporučí příslušným státům vhodná opatření, aby k nerovnováze nedošlo.

2. Jestliže stát, který hodlá přijmout nebo změnit vnitrostátní předpisy, nevyhoví doporučení Komise, které je mu určeno, nelze od jiných členských států požadovat, aby podle článku 101 změnil své vnitrostátní předpisy za účelem odstranění tohoto narušení. Jestliže členský stát, který nedbal doporučení Komise, vyvolá narušení pouze ke své vlastní újmě, článek 101 se nepoužije.

HLAVA II
HOSPODÁŘSKÁ POLITIKA
KAPITOLA 1

Politika konjunktury

Článek 103

Členské státy považují svou politiku konjunktury za věc společného zájmu. Jednají mezi sebou a s Komisí o opatřeních, která je třeba přijmout za stávajících okolností.

2. Aniž jsou dotčeny ostatní postupy podle této smlouvy, Rada může na návrh Komise jednomyslně rozhodnout o opatřeních, která odpovídají dané situaci.

3. Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise případně vydá nezbytné směrnice o podrobnostech realizace opatření podle odstavce 2.

4. Postupy podle tohoto článku se použijí také v případě obtíží v zásobování určitými výrobky.

KAPITOLA 2

Platební bilance

Článek 104

Každý členský stát uskutečňuje hospodářskou politiku nezbytnou k zajištění rovnováhy své celkové platební bilance a udržení důvěry ve vlastní měnu při současném zajištění vysoké úrovně zaměstnanosti a stability cenových hladin.

Článek 105

1. K usnadnění dosažení cílů stanovených v článku 104 koordinují členské státy svou hospodářskou politiku. Za tímto účelem zakládají spolupráci mezi příslušnými orgány státní správy a mezi svými centrálními bankami.

Komise předkládá Radě doporučení pro vytváření takové spolupráce.

2. Za účelem rozvíjení koordinace politiky členských států v měnové oblasti v rozsahu potřebném pro fungování společného trhu bude zřízen Měnový výbor s poradní funkcí, jehož úkolem je:

- sledovat měnovou a finanční situaci v členských státech a ve Společenství a obecný platební systém členských států a podávat o tom pravidelně zprávy Radě a Komisi,
- zaujímat stanoviska pro předložení těmto orgánům z vlastního podnětu nebo na žádost Rady nebo Komise.

Každý členský stát a Komise jmenují po dvou členech Měnového výboru.

Článek 106

1. Každý členský stát se zavazuje povolit v měně členského státu, v němž má věřitel nebo oprávněný sídlo nebo bydliště, jakékoli platby související se směnou zboží, služeb nebo kapitálu, jakož i převody kapitálu a mezd v takovém rozsahu, v němž je při uplatňování této smlouvy liberalizován pohyb zboží, služeb, kapitálu a osob mezi členskými státy.

Členské státy prohlašují, že jsou připraveny liberalizovat platby ve větším rozsahu, než je stanoveno v předchozím pododstavci, pokud jim to dovolí jejich celková hospodářská situace, zejména stav jejich platební bilance.

2. Pokud jsou směna zboží a služeb a pohyb kapitálu omezeny pouze omezeními plateb s tím spojených, použijí se obdobně pro účely postupného odstranění takových omezení ustanovení kapitol vztahující se k odstranění množstevních omezení, liberalizaci služeb a volnému pohybu kapitálu.

3. Členské státy se zavazují nezavádět mezi sebou žádná nová omezení převodů spojených s neviditelnými operacemi vyjmenovanými v příloze III této smlouvy.

Postupné odstranění stávajících omezení se uskuteční v souladu s ustanoveními článků 63, 64 a 65, pokud takové odstranění není upraveno ustanoveními odstavců 1 a 2 nebo kapitolou vztahující se k volnému pohybu kapitálu.

4. Ukáže-li se to jako nezbytné, dohodnou se členské státy navzájem na opatřeních, která mají být přijata, aby umožnila uskutečnit platby a převody uvedené v tomto článku; tato opatření však nesmí být v rozporu s cíli stanovenými v této kapitole.

Článek 107

1. Každý členský stát považuje svou politiku v oblasti směnných kurzů za otázku společného zájmu.

2. Jestliže některý členský stát provede změnu svého směnného kurzu, která je neslučitelná s cíli stanovenými v článku 104 a která vážně narušuje podmínky hospodářské soutěže, může Komise po konzultaci s Měnovým výborem zmocnit ostatní členské státy, aby na omezené období přijaly opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby se vyhnuly následkům takové změny; podmínky a metody uplatňování takových opatření stanoví Komise.

Článek 108

1. Pokud členský stát čelí obtížím nebo hrozí-li mu obtíže v oblasti vlastní platební bilance v důsledku celkové nerovnováhy platebních bilancí nebo druhu měn, které má k dispozici, a mohou-li takové obtíže ohrozit fungování společného trhu nebo postupné zavádění společné obchodní politiky, prozkoumá Komise neprodleně situaci daného státu, jakož i opatření, která přijal nebo může přijmout s využitím všech dostupných prostředků podle článku 104. Komise určí opatření, jejichž přijetí danému státu doporučí.

Ukážou-li se opatření učiněná členským státem a opatření navržená Komisí jako nedostatečná k překonání vzniklých nebo hrozících obtíží, doporučí Komise po konzultaci s Měnovým výborem Radě poskytnutí vzájemné pomoci a doporučí k tomu vhodné metody.

Komise pravidelně informuje Radu o situaci a jejím vývoji.

2. Rada rozhodne kvalifikovanou většinou o poskytnutí vzájemné pomoci a přijme směrnice nebo rozhodnutí určující podmínky a podrobnosti této pomoci. Vzájemná pomoc může mít především formu:

- a) dohodnutého postupu u ostatních mezinárodních organizací, na které se mohou členské státy obrátit;
- b) jakýchkoli opatření potřebných k zamezení odklonu obchodu, pokud stát, který má obtíže, udržuje nebo znovu zavádí množstevní omezení vůči třetím zemím;
- c) poskytování úvěrů v omezené výši ostatními členskými státy; k tomu je třeba jejich souhlasu.

Kromě toho může mít během přechodného období vzájemná pomoc také formu zvláštních celních omezení nebo zvýšení kvót, aby byl umožněn zvýšený vývoz ze státu, který má obtíže, a to v souladu s dohodou přijatou mezi státy, které by tato opatření přijaly.

3. Neposkytne-li Rada vzájemnou pomoc doporučenou Komisí nebo jsou-li poskytnutá vzájemná pomoc a přijatá opatření nedostatečná, zmocní Komise stát, který má obtíže, aby přijal ochranná opatření, jejichž podmínky a podrobnosti Komise stanoví.

Rada může kvalifikovanou většinou takové zmocnění odvolat a podmínky a podrobnosti těchto opatření změnit.

Článek 109

1. V případě náhlé krize platební bilance členského státu a není-li okamžitě přijato rozhodnutí uvedené v čl. 108 odst. 2, může dotyčný členský stát preventivně přijmout nezbytná ochranná opatření. Tato opatření musí co nejméně narušit fungování společného trhu a nesmějí přesahovat rozsah nezbytně nutný pro odstranění obtíží, které náhle vznikly.

2. Komise a ostatní členské státy budou o takových ochranných opatřeních informovány nejpozději při jejich vstupu v platnost. Komise může Radě doporučit poskytnutí vzájemné pomoci podle článku 108.

3. Po obdržení stanoviska Komise a po konzultaci s Měnovým výborem může Rada kvalifikovanou většinou rozhodnout, že dotyčný stát musí změnit, pozastavit nebo zrušit výše uvedená ochranná opatření.

KAPITOLA 3

Obchodní politika

Článek 110

Vytvořením celní unie hodlají členské státy přispět ve společném zájmu k harmonickému rozvoji světového obchodu, k postupnému odstranění omezení mezinárodního obchodu a ke snižování celních překážek.

Společná obchodní politika přihlíží k příznivému dopadu, který může mít odstranění cel mezi členskými státy na vzrůst konkurenceschopnosti podniků těchto států.

Článek 111

Aniž jsou dotčeny články 115 a 116, použijí se během přechodného období tato pravidla:

1. Členské státy koordinují své obchodní vztahy s třetími zeměmi tak, aby po uplynutí přechodného období byly naplněny podmínky nezbytné pro uskutečňování společné politiky v oblasti vnějšího obchodu.

Komise předloží Radě návrhy týkající se způsobu sledování společného postupu a pro sjednocení obchodní politiky během přechodného období.

2. Komise předloží Radě doporučení ohledně jednání o clech s třetími zeměmi týkající se společného celního sazebníku.

Rada zmocní Komisi, aby zahájila tato jednání.

Komise při vedení těchto jednání konzultuje zvláštní výbor, který jmenuje Rada, aby jí v tomto úkolu napomáhal, a řídí se směrnicemi, které jí Rada může poskytnout.

3. Při výkonu svých pravomocí podle tohoto článku přijímá Rada svá rozhodnutí v průběhu prvních dvou etap jednomyslně a poté kvalifikovanou většinou.

4. Členské státy po jednání s Komisí přijmou veškerá nezbytná opatření, zejména s cílem přizpůsobit veškeré platné dohody o sazbách se třetími zeměmi tak, aby nebylo zpožděno přijetí společného celního sazebníku.

5. Členské státy si stanovují cíl dosáhnout nejvyšší možné úrovně sjednocení svých liberalizačních seznamů vůči třetím zemím nebo skupinám třetích zemí. Komise za tímto účelem vydá členským státům jakákoli vhodná doporučení.

Učiní-li členské státy kroky k odstranění nebo snížení množstevních omezení vůči třetím zemím, jsou povinny o tom předem informovat Komisi a používat stejná opatření vůči ostatním členským státům.

Článek 112

1. Aniž jsou dotčeny závazky, jež členské státy převzaly v rámci jiných mezinárodních organizací, budou režimy podpor poskytovaných členskými státy vývozu do třetích zemí před uplynutím přechodného období postupně harmonizovány v takovém rozsahu, aby hospodářská soutěž mezi podniky Společenství nebyla narušena.

Rada na návrh Komise do konce druhé etapy jednomyslně a poté kvalifikovanou většinou přijímá k tomu potřebné směrnice.

2. Předchozí ustanovení se nepoužijí na navrácení cel nebo poplatků s rovnocenným účinkem, ani na navrácení nepřímých daní včetně daně z obratu, spotřebních daní a jiných nepřímých daní, které se povolují při vývozu zboží z členského státu do třetí země, pokud tato navrácení nepřevyšují poplatky a daně, jimž byly vyvážené výrobky přímo nebo nepřímo podrobeny.

Článek 113

1. Po uplynutí přechodného období se bude společná obchodní politika zakládat na jednotných zásadách, zejména pokud jde o úpravy celních sazeb, uzavírání celních a obchodních dohod, sjednocování liberalizačních opatření, vývozní politiku a obchodní ochranná opatření, jako jsou opatření pro případ dumpingu a subvencování.

2. Komise předkládá Radě návrhy k provádění společné obchodní politiky.

3. Je-li třeba sjednat dohody se třetími zeměmi, podá Komise doporučení Radě. Rada zmocní Komisi, aby zahájila potřebná jednání.

Komise při vedení těchto jednání konzultuje zvláštní výbor, který jmenuje Rada, aby jí v tomto úkolu napomáhal, a řídí se směrnicemi, které jí Rada může poskytnout.

4. Rada při výkonu pravomocí, které jí byly tímto článkem svěřeny, rozhoduje kvalifikovanou většinou.

Článek 114

Dohody podle čl. 111 odst. 2 a článku 113 uzavírá Rada jménem Společenství, přičemž jedná v průběhu prvních dvou etap jednomyslně a poté kvalifikovanou většinou.

Článek 115

K zajištění toho, aby provádění obchodněpolitických opatření přijatých v souladu s touto smlouvou některým členským státem nebylo znemožněno odklonem obchodu, nebo vyvolá-li rozdílnost těchto opatření hospodářské obtíže v jednom nebo v několika členských státech, doporučí Komise metody potřebné spolupráce mezi členskými státy. Nestačí-li to, může Komise zmocnit členský stát, aby přijal nutná ochranná opatření, jejichž podmínky a podrobnosti Komise stanoví.

V naléhavém případě mohou členské státy během přechodného období samy přijmout taková opatření, která jsou potřebná, a informují o nich ostatní členské státy, jakož i Komisi, a ta může rozhodnout o jejich doplnění nebo zrušení.

Přednostně je třeba volit taková opatření, která co nejméně narušují fungování společného trhu a která berou v úvahu nezbytnost co nejvíce urychlit vytvoření společného celního sazebníku.

Článek 116

Ve veškerých otázkách zvláštního významu pro společný trh postupují členské státy od konce přechodného období v rámci mezinárodních organizací hospodářského charakteru výhradně společně. K tomuto účelu Komise předkládá Radě návrhy týkající se rozsahu a provádění těchto společných postupů; Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou.

V průběhu přechodného období jednájí členské státy vzájemně o sjednocování svých postupů a v co nejvyšší míře přijímají jednotný postoj.

HLAVA III

SOCIÁLNÍ POLITIKA

KAPITOLA 1

Sociální ustanovení

Článek 117

Členské státy se shodují v tom, že je nutno podporovat zvyšování životní úrovně a zlepšování pracovních podmínek zaměstnanců tak, aby bylo možno tyto podmínky vyrovnat a přitom udržet jejich zvýšenou úroveň.

Členské státy soudí, že takový vývoj bude nejen výsledkem fungování společného trhu, který napomůže harmonizaci sociálních systémů, ale také výsledkem postupů stanovených touto smlouvou a sbližování právních a správních předpisů členských států.

Článek 118

Aniž jsou dotčena jiná ustanovení této smlouvy, a v souladu s jejími obecnými cíli je úkolem Komise podporovat úzkou spolupráci mezi členskými státy v sociální oblasti, zejména v záležitostech, jež se týkají:

- zaměstnanosti,
- pracovního práva a pracovních podmínek,
- odborného a dalšího vzdělávání,
- sociálního zabezpečení,
- ochrany před pracovními úrazy a nemocemi z povolání,
- ochrany zdraví při práci,
- práva sdružovat se v odborových organizacích a práva kolektivního vyjednávání mezi zaměstnavateli a zaměstnanci.

Za tím účelem Komise v úzké spolupráci s členskými státy vypracovává průzkumy, vydává stanoviska a organizuje porady o problémech, které vznikají na vnitrostátní úrovni, a o problémech, které se týkají mezinárodních organizací.

Před vydáním stanovisek podle tohoto článku konzultuje Komise Hospodářský a sociální výbor.

Článek 119

Každý členský stát zajistí v průběhu první etapy uplatnění zásady stejné odměny mužů a žen za stejnou práci a bude ji nadále dodržovat.

Odměnou ve smyslu tohoto článku se rozumí obvyklá základní či minimální mzda nebo plat a veškeré ostatní odměny, jež zaměstnavatel přímo nebo nepřímo, v hotovosti nebo v naturáliích vyplácí zaměstnanci v souvislosti se zaměstnáním.

Rovnost odměňování mužů a žen bez diskriminace na základě pohlaví znamená:

- a) že se odměna za stejnou práci vypočítává při úkolové mzdě podle stejné sazby;
- b) že časová odměna za práci je stejná na stejném pracovním místě.

Článek 120

Členské státy se vynasnaží zachovat stávající rovnocennost systémů placené dovolené.

Článek 121

Rada může jednomyslně po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem pověřit Komisi úkoly, které se týkají provádění společných opatření, zejména v oblasti sociálního zabezpečení migrujících pracovníků, podle článků 48 až 51.

Článek 122

Výroční zpráva Komise pro Shromáždění obsahuje zvláštní kapitolu o vývoji sociální situace ve Společenství.

Shromáždění může Komisi vyzvat, aby vypracovala zprávy o zvláštních problémech týkajících se sociální situace.

KAPITOLA 2

Evropský sociální fond

Článek 123

Pro zlepšení možností zaměstnávání pracovníků na společném trhu, a tím pro zvyšování životní úrovně se podle následujících ustanovení zřizuje Evropský sociální fond, jehož posláním bude rozšiřovat možnosti zaměstnávání pracovníků a zvyšovat jejich profesní a geografickou mobilitu uvnitř Společenství.

Článek 124

Fond spravuje Komise.

Komisi je při tom nápomocen výbor, jehož předsedou je člen Komise a jehož členy jsou zástupci vlád, odborových organizací a organizací zaměstnavatelů.

Článek 125

1. Na žádost členského státu pokryje fond v rámci nařízení uvedených v článku 127 50 % nákladů tohoto státu nebo subjektu veřejného práva ode dne vstupu této smlouvy v platnost:

a) na zajištění znovuzaměstnání pracovníků prostřednictvím

- profesní rekvalifikace,
- náhrady za přesídlení;

b) na poskytování podpory zaměstnancům, kteří jsou dočasně zaměstnáni na zkrácenou pracovní dobu nebo plně nebo částečně suspendováni v důsledku přechodu jejich podniku na jinou výrobu tak, aby mohli i nadále dostávat stejnou výši odměny až do svého znovuzaměstnání na plný úvazek.

2. Podpora poskytovaná fondem na náklady na profesní rekvalifikaci je podmíněna tím, že nezaměstnaní pracovníci nemohli nalézt zaměstnání jinde než v novém povolání a tím, že byli po dobu alespoň šesti měsíců produktivně zaměstnáni v povolání, pro které byli rekvalifikováni.

Poskytování podpory v souvislosti s příplatky za přesídlení je podmíněno tím, že nezaměstnaní pracovníci byli nuceni změnit své bydliště ve Společenství, a dále tím, že byli ve svém novém bydlišti produktivně zaměstnáni po dobu alespoň šesti měsíců.

Poskytování podpory zaměstnancům v případech, kdy byl podnik reorganizován, podléhá těmto podmínkám:

- a) zaměstnanci, kterých se to týká, byli v tomto podniku znovuzaměstnáni na plný úvazek po dobu alespoň šesti měsíců,
- b) příslušná vláda již dříve předložila plán vypracovaný daným podnikem na jeho reorganizaci a financování této reorganizace a
- c) Komise již dříve odsouhlasila plán reorganizace.

Článek 126

Po uplynutí přechodného období může Rada po obdržení stanoviska Komise a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Shromážděním:

- a) kvalifikovanou většinou rozhodnout, že celá podpora nebo jen její část podle článku 125 již nebude nadále poskytována;
- b) jednomyslným rozhodnutím stanovit nové úkoly, které mají být fondu svěřeny v souladu s jeho posláním, jak je vymezuje článek 123.

Článek 127

Rada na návrh Komise a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Shromážděním přijme kvalifikovanou většinou nařízení nezbytná k provedení článků 124, 125 a 126; zejména přesně stanoví podrobnosti týkající se podmínek, za kterých fond poskytuje podporu podle článku 125, jakož i kategorie podniků, jejichž zaměstnanci obdrží podporu podle čl. 125 odst.1 písm. b).

Článek 128

Rada na návrh Komise a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem stanoví obecné zásady pro uskutečňování společné politiky v oblasti odborného vzdělávání, které mohou přispět k harmonickému rozvoji národních hospodářství i společného trhu.

HLAVA IV

EVROPSKÁ INVESTIČNÍ BANKA

Článek 129

Zřizuje se Evropská investiční banka, která má právní subjektivitu.

Členy Evropské investiční banky jsou členské státy.

Statut Evropské investiční banky je předmětem protokolu připojeného k této smlouvě.

Článek 130

Úkolem Evropské investiční banky je přispívat k vyrovnanému a plynulému rozvoji společného trhu v zájmu Společenství prostřednictvím pomoci z kapitálových trhů a z jejích vlastních zdrojů. Za tímto účelem napomáhá neziskovým poskytováním půjček a záruk financování následujících projektů ze všech odvětví hospodářství:

- a) projektů na rozvíjení méně vyvinutých regionů;
- b) projektů na modernizaci nebo reorganizaci podniků nebo na vytvoření nových činností, které vyžaduje postupné vytváření společného trhu a které díky svému rozsahu nebo povaze nemohou být plně pokryty různými způsoby financování existujícího v každém z členských států;
- c) projektů společného zájmu pro více členských států, které díky svému rozsahu nebo povaze nemohou být plně pokryty různými způsoby financování existujícími v každém z členských států.

ČÁST ČTVRTÁ

PŘIDRUŽENÍ ZÁMOŘSKÝCH ZEMÍ A ÚZEMÍ

Článek 131

Členské státy se shodují, že ke Společenství přidruží mimoevropské země a území, které mají zvláštní vztah k Belgii, Francii, Itálii nebo Nizozemsku. Tyto země a území (dále jen „země a území“) jsou vyjmenovány v příloze IV této smlouvy.

Účelem přidružení je podporovat hospodářský a sociální rozvoj těchto zemí a území a navazovat úzké hospodářské vztahy mezi nimi a Společenstvím jako celkem.

V souladu se zásadami vytyčenými v preambuli této smlouvy má přidružení sloužit především podpoře zájmů a blahobytu obyvatel těchto zemí a území a tomu, aby byly vedeny k hospodářskému, sociálnímu a kulturnímu rozvoji, o němž usilují.

Článek 132

Přidružení sleduje následující cíle:

1. Členské státy uplatňují při obchodních stycích se zeměmi a územími stejné zacházení, jaké si vzájemně poskytují na základě této smlouvy.
2. Každá země nebo území uplatňuje při svých obchodních stycích se členskými státy a ostatními zeměmi a územími stejné zacházení, jaké uplatňuje vůči tomu evropskému státu, s nímž udržuje zvláštní vztahy.
3. Členské státy se podílejí na investicích, které vyžaduje postupný rozvoj těchto zemí a území.
4. U investic financovaných Společenstvím je účast na veřejných soutěžích a dodávkách umožněna za stejných podmínek všem fyzickým i právnickým osobám, které jsou státními příslušníky členských států nebo zemí a území.
5. Na právo usazování státních příslušníků a společností ve vztazích mezi členskými státy a zeměmi a územími se vztahují s vyloučením jakékoli diskriminace ustanovení a postupy stanovené v kapitole o právu usazování, nestanoví-li zvláštní předpisy přijaté podle článku 136 jinak.

Článek 133

1. Cla na zboží pocházející z těchto zemí a území budou při dovozu do členských států zcela odstraněna tak, jak budou postupně odstraňována cla mezi členskými státy v souladu s ustanoveními této smlouvy.
2. Cla na zboží pocházející ze členských států a z ostatních zemí a území budou při dovozu do každé země nebo území postupně odstraněna v souladu s články 12, 13, 14, 15 a 17.

3. Země a území však mohou vybírat cla, která jsou nezbytná pro jejich rozvoj a industrializaci, anebo cla fiskální povahy, která tvoří příjem jejich rozpočtu.

Clu uvedená v předchozím pododstavci však budou postupně snižována až na úroveň cel na dovoz zboží pocházejícího z členského státu, s nímž příslušná země nebo území udržuje zvláštní vztahy. Procentní sazby a harmonogram snižování cel podle této smlouvy se vztahují na rozdíl mezi celní sazbou na zboží pocházející z členského státu, který udržuje s příslušnou zemí nebo územím zvláštní vztahy, a celní sazbou, jíž při vstupu do dovážející země nebo území podléhá stejné zboží z ostatních členských států Společenství.

4. Odstavec 2 se nepoužije pro země a území, které z důvodu zvláštních mezinárodních závazků, jimiž jsou vázány, uplatňují již ke dni vstupu této smlouvy v platnost nediskriminační celní sazebník.

5. Zavedení nebo změna celních sazeb na zboží dovážené do země nebo území nesmí vést ani právně, ani fakticky k přímé nebo nepřímé diskriminaci mezi dovozy zboží z různých členských států.

Článek 134

Pokud by výše celní sazby uplatňované na zboží z třetí země při dovozu do země nebo na území mohla při uplatnění čl. 133 odst. 1 vyvolat odklon obchodu ke škodě některého členského státu, může tento stát požádat Komisi, aby navrhla ostatním členským státům opatření potřebná k nápravě tohoto stavu.

Článek 135

S výhradou ustanovení týkajících se ochrany zdraví, veřejné bezpečnosti a veřejného pořádku se volný pohyb pracovníků ze země a území v členských státech, jakož i pracovníků ze členských států v zemích a územích řídí smlouvami, jež budou následně uzavřeny a jež vyžadují jednomyslné schválení členskými státy.

Článek 136

Pro první pětileté období ode dne vstupu této smlouvy v platnost stanoví prováděcí úmluva připojená k této smlouvě podrobnosti a postup pro přidružování země a území ke Společenství.

Před skončením platnosti úmluvy uvedené v předchozím odstavci rozhodne Rada jednomyslně na základě získaných zkušeností a na základě zásad vymezených touto smlouvou o předpisech pro další období.

ČÁST PÁTÁ

ORGÁNY SPOLEČENSTVÍ

HLAVA I

USTANOVENÍ O ORGÁNECH

KAPITOLA 1

Orgány

Oddíl 1

Shromáždění

Článek 137

Shromáždění se skládá ze zástupců lidu států sdružených ve Společenství a vykonává rozhodovací a kontrolní pravomoci, které mu tato smlouva svěřuje.

Článek 138

1. Shromáždění se skládá z delegátů, které jmenují parlamenty ze svých členů způsobem stanoveným příslušným členským státem.

2. Počet delegátů je stanoven takto:

Belgie	14
Německo	36
Francie	36
Itálie	36
Lucembursko	6
Nizozemsko	14

3. Shromáždění vypracuje návrhy na všeobecné a přímé volby konané jednotně ve všech členských státech.

Rada přijme jednomyslně odpovídající ustanovení a doporučí členským státům jejich přijetí v souladu s jejich ústavními předpisy.

Článek 139

Shromáždění zasedá jednou ročně. Schází se, aniž by muselo být svoláno, třetí úterý v měsíci říjnu.

Shromáždění se může sejít k mimořádnému zasedání na žádost většiny svých členů anebo na žádost Rady nebo Komise.

Článek 140

Shromáždění volí ze svých členů předsedu a předsednictvo.

Členové Komise se mohou účastnit všech schůzí a ujímají se slova jménem Komise, kdykoli o to požádají.

Komise odpovídá ústně nebo písemně na otázky, které jí položí Shromáždění nebo jeho členové.

Za podmíněk, které stanoví ve svém jednací m řádu, může Rada kdykoli vystoupit před Shromážděním.

Článek 141

Nestanoví-li tato smlouva jinak, usnáší se Shromáždění nadpoloviční většinou odevzdaných hlasů.

Usnášeníschopnost stanoví jednací řád.

Článek 142

Shromáždění přijme svůj jednací řád většinou hlasů všech členů.

Zápisy z jednání Shromáždění se zveřejňují způsobem stanoveným v jednací m řádu.

Článek 143

Shromáždění projednává na veřejném zasedání souhrnnou výroční zprávu, kterou mu předkládá Komise.

Článek 144

Byl-li podán návrh na vyslovení nedůvěry Komisi pro její činnost, může Shromáždění o tomto návrhu rozhodnout až po uplynutí tří dnů od jeho podání, a to pouze veřejným hlasováním.

Je-li návrh na vyslovení nedůvěry přijat většinou dvou třetin odevzdaných hlasů a většinou členů Shromáždění, odstoupí členové Komise kolektivně. Vyřizují však nadále běžné záležitosti, dokud nebudou nahrazení v souladu s článkem 158.

Oddíl 2

Rada

Článek 145

K dosažení cílů vytyčených touto smlouvou a za podmíněk jí vymezených Rada:

- zajišťuje koordinaci obecných hospodářských politik členských států,
- má rozhodovací pravomoc.

Článek 146

Rada se skládá ze zástupců členských států. Každá vláda do ní vysílá jednoho ze svých členů.

Předsednictví vykonávají postupně všichni členové Rady; střídají se po šesti měsících v abecedním pořadí členských států.

Článek 147

Radu svolává její předseda z vlastního podnětu, z podnětu některého z jejích členů nebo z podnětu Komise.

Článek 148

1. Nestanoví-li tato smlouva jinak, usnáší se Rada většinou hlasů svých členů.

2. Má-li se Rada usnést kvalifikovanou většinou, je hlasům jejích členů přidělena tato váha:

Belgie	2
Německo	4
Francie	4
Itálie	4
Lucembursko	1
Nizozemsko	2

K přijetí usnesení je potřeba nejméně:

- 12 hlasů v případech, kdy podle této smlouvy mají být přijata na návrh Komise,
- 12 hlasů alespoň čtyř členů v ostatních případech.

3. Zdržení se hlasování přítomných nebo zastoupených členů není překážkou přijetí usnesení Rady vyžadujících jednomyslnost.

Článek 149

Rozhoduje-li Rada podle této smlouvy na návrh Komise, může přijmout rozhodnutí, které se od tohoto návrhu odchyluje, pouze jednomyslně.

Dokud Rada nerozhodne, může Komise svůj původní návrh změnit, zejména byl-li tento návrh konzultován se Shromážděním.

Článek 150

Při hlasování může být každý člen Rady zmocněn hlasovat nejvýše za jednoho z ostatních členů.

Článek 151

Rada přijme svůj jednací řád.

Jednací řád může zřídit výbor složený ze zástupců členských států. Rada určí jeho úkoly a pravomoci.

Článek 152

Rada může požádat Komisi, aby provedla průzkumy, které Rada pokládá za potřebné k dosažení společných cílů, a aby jí předložila veškeré vhodné návrhy.

Článek 153

Po obdržení stanoviska Komise přijme Rada statuty výborů uvedených v této smlouvě.

Článek 154

Rada stanoví kvalifikovanou většinou platy, náhrady a důchody předsedy a členů Komise a předsedy, soudců, generálních advokátů a tajemníka Soudního dvora. Stejnou většinou rovněž stanoví veškeré náhrady poskytované místo odměny.

Oddíl 3

Komise

Článek 155

K zajištění řádného fungování a rozvoje společného trhu Komise:

- dbá na provádění této smlouvy, jakož i aktů přijatých orgány Společenství na jejím základě;
- vydává doporučení nebo zaujímá stanoviska v oblastech, které jsou předmětem této smlouvy, jestliže tak smlouva výslovně stanoví nebo jestliže to Komise považuje za nutné;
- má vlastní rozhodovací pravomoc a podílí se na tvorbě aktů Rady a Shromáždění za podmínek stanovených touto smlouvou;
- vykonává pravomoci k provádění předpisů vydaných Radou, které na ni Rada přenesla.

Článek 156

Komise zveřejní každoročně nejméně měsíc před zahájením zasedání Shromáždění souhrnnou zprávu o činnosti Společenství.

Článek 157

1. Komise se skládá z devíti členů vybraných podle jejich celkové způsobilosti, kteří poskytují veškeré záruky nezávislosti.

Počet členů Komise může být změněn jednomyslným rozhodnutím Rady.

Členy Komise mohou být pouze státní příslušníci členských států.

Nejvýše dva členové Komise mohou být též státní příslušnosti.

2. Členové Komise vykonávají své funkce zcela nezávisle v obecném zájmu Společenství.

Při plnění svých úkolů nevyžadují ani nepřijímají pokyny od žádné vlády ani jiného subjektu. Zdrží se jakéhokoli jednání neslučitelného s povahou své funkce. Každý členský stát se zavazuje zachovávat tuto zásadu a nesnažit se ovlivňovat členy Komise při plnění jejich úkolů.

Během funkčního období nesmějí členové Komise vykonávat žádnou jinou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost. Při svém nástupu se slavnostně zavazují dodržovat během výkonu své funkce i po jeho ukončení povinnosti vyplývající z jejich postavení, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po uplynutí funkčního období. V případě porušení těchto povinností může Soudní dvůr na návrh Rady nebo Komise rozhodnout podle okolností o odvolání člena podle článku 160 nebo o odnětí jeho nároku na důchod nebo jej nahrazující požitky.

Článek 158

Členy Komise jmenují na základě vzájemné dohody vlády členských států.

Jsou jmenováni na dobu čtyř let. Mohou být jmenováni opakovaně.

Článek 159

Mimo případy pravidelné obměny a smrti končí výkon funkce člena Komise odstoupením nebo odvoláním.

Dotyčný člen je nahrazen pro zbývající část funkčního období. Rada může jednomyslně rozhodnout, že jej není třeba nahradit.

Mimo případy odvolání podle článku 160 zastávají členové Komise svou funkci až do okamžiku svého nahrazení.

Článek 160

Přestane-li kterýkoli člen Komise splňovat podmínky nezbytné k výkonu své funkce nebo se dopustí vážného pochybení, může být odvolán Soudním dvorem na návrh Rady nebo Komise.

V takovém případě může Rada jednomyslným rozhodnutím prozatímně tohoto člena zprostit výkonu jeho funkce a zajistit jeho nahrazení až do okamžiku, dokud Soudní dvůr nerozhodne.

Soudní dvůr může prozatímně tohoto člena zprostit výkonu jeho funkce na návrh Rady nebo Komise.

Článek 161

Předseda a dva místopředsedové Komise jsou jmenováni z řad jejích členů na dobu dvou let stejným postupem jako při jmenování členů Komise. Mohou být jmenováni opakovaně.

Mimo případy celkové obměny Komise se jmenování provádí po konzultaci s Komisí.

V případě odstoupení, odvolání nebo smrti, jsou předseda a místopředsedové nahrazeni na zbývající část funkčního období za podmínek uvedených v prvním pododstavci.

Článek 162

Rada a Komise se navzájem konzultují a vzájemnou dohodou upraví způsoby své spolupráce.

Komise přijme svůj jednací řád, kterým upraví svou činnost a činnost útvarů jí podléhajících v souladu s touto smlouvou. Zajistí zveřejnění tohoto jednacího řádu.

Článek 163

Komise se usnáší většinou hlasů svých členů z počtu stanoveného v článku 157.

Komise je schopná se usnášet, pokud je přítomen počet členů stanovený v jejím jednacím řádu.

Oddíl 4

Soudní dvůr

Článek 164

Soudní dvůr zajišťuje dodržování práva při výkladu a provádění této smlouvy.

Článek 165

Soudní dvůr se skládá ze sedmi soudců.

Soudní dvůr zasedá v plénu. Může však vytvářet senáty složené ze tří nebo z pěti soudců k provádění určitých přípravných šetření nebo k rozhodování určitých skupin věcí v souladu s pravidly stanovenými k tomuto účelu.

Soudní dvůr zasedá v plénu, projednává-li věci, které mu předložil členský stát nebo orgán Společenství, nebo předběžné otázky, které mu byly předloženy podle článku 177.

Na žádost Soudního dvora může Rada jednomyslným rozhodnutím zvýšit počet soudců a provést nezbytné úpravy druhého a třetího pododstavce tohoto článku a čl. 167 druhého pododstavce.

Článek 166

Soudnímu dvoru jsou nápomocni dva generální advokáti.

Úlohou generálního advokáta je předkládat veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněné návrhy rozhodnutí ve všech věcech předložených Soudnímu dvoru, aby tak napomáhal Soudnímu dvoru při plnění jeho poslání vymezeného článkem 164.

Na žádost Soudního dvora může Rada jednomyslným rozhodnutím zvýšit počet generálních advokátů a provést nezbytné úpravy čl. 167 třetího pododstavce.

Článek 167

Soudci a generální advokáti jsou vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a které splňují požadavky nezbytné k výkonu nejvyšších soudních funkcí v jejich zemích nebo jsou obecně uznávanými znalci práva; jsou jmenováni vzájemnou dohodou vlád členských států na dobu šesti let.

Každé tři roky dochází k částečné obměně soudců. Obměna se střídavě týká tří a čtyř soudců. Tři soudci, jejichž místa podléhají obměně na konci prvního tříletého období, budou určeni losem.

Každé tři roky dochází k částečné obměně generálních advokátů. Generální advokát, jehož místo podléhá obměně na konci prvního tříletého období, bude určen losem.

Soudci a generální advokáti, jejichž funkční období končí, mohou být jmenováni opakovaně.

Soudci volí ze svého středu předsedu Soudního dvora na dobu tří let. Předseda může být zvolen opakovaně.

Článek 168

Soudní dvůr jmenuje svého tajemníka a upraví jeho postavení.

Článek 169

Má-li Komise za to, že členský stát nesplnil povinnost, která pro něj z této smlouvy vyplývá, vydá o tom odůvodněné stanovisko poté, co umožní tomuto státu podat vyjádření.

Nevyhoví-li tento stát stanovisku ve lhůtě stanovené Komisí, může Komise předložit věc Soudnímu dvoru.

Článek 170

Má-li členský stát za to, že jiný členský stát nesplnil povinnost, která pro něj vyplývá z této smlouvy, může věc předložit Soudnímu dvoru.

Dříve než členský stát podá proti jinému členskému státu žalobu pro údajné nesplnění povinnosti, která pro něj vyplývá z této smlouvy, předloží věc Komisi.

Komise vydá odůvodněné stanovisko poté, co umožní zúčastněným státům, aby si navzájem předložily písemná i ústní vyjádření.

Nevydá-li Komise takové stanovisko ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jí věc byla předložena, může být věc předložena Soudnímu dvoru i bez stanoviska Komise.

Článek 171

Shledá-li Soudní dvůr, že členský stát nesplnil povinnost, která pro něj vyplývá z této smlouvy, je tento stát povinen přijmout opatření, která vyplývají z rozsudku Soudního dvora.

Článek 172

Nařízení vydaná Radou na základě ustanovení této smlouvy mohou na Soudní dvůr přenést neomezenou soudní pravomoc týkající se sankcí, které tato nařízení stanoví.

Článek 173

Soudní dvůr přezkoumává legalitu aktů Rady a Komise, s výjimkou doporučení a stanovisek. Za tím účelem má pravomoc rozhodovat o žalobách podaných členskými státy, Radou nebo Komisí pro nedostatek příslušnosti, pro porušení podstatných formálních náležitostí, pro porušení této smlouvy nebo jakéhokoli právního předpisu týkajícího se jejího provádění, anebo pro zneužití pravomoci.

Každá fyzická nebo právnická osoba může za stejných podmínek podat žalobu proti rozhodnutím, která jsou jí určena, jakož i proti rozhodnutím, která, byť vydána ve formě nařízení nebo rozhodnutí určeného jiné osobě, se jí bezprostředně a osobně dotýkají.

Žaloby uvedené v tomto článku musí být podány ve lhůtě dvou měsíců, a to podle okolností ode dne vyhlášení příslušného aktu, ode dne jeho oznámení navrhovateli nebo ode dne, kdy se o něm navrhovatel dozvěděl.

Článek 174

Je-li žaloba opodstatněná, Soudní dvůr prohlásí napadený akt za neplatný od počátku.

Jde-li však o nařízení, Soudní dvůr uvede, považuje-li to za nezbytné, ty jeho účinky, které jsou nadále považovány za zachované.

Článek 175

Poruší-li Rada nebo Komise tuto smlouvu tím, že nepřijme rozhodnutí, mohou členské státy a ostatní orgány Společenství předložit věc Soudnímu dvoru, aby určil, že došlo k takovému porušení Smlouvy.

Tato žaloba je přípustná pouze tehdy, byl-li příslušný orgán předem vyzván, aby jednal. Jestliže se orgán ve lhůtě dvou měsíců od této výzvy nevyjádří, může být žaloba podána v další lhůtě dvou měsíců.

Každá fyzická nebo právnická osoba může za podmínek uvedených v předchozích pododstavcích podat stížnost k Soudnímu dvoru na některý orgán Společenství proto, že nevydal akt jí určený jiný než doporučení nebo stanovisko.

Článek 176

Orgán, jehož akt byl prohlášen za neplatný nebo jehož nečinnost byla prohlášena za odporující této smlouvě, je povinen přijmout opatření vyplývající z rozsudku Soudního dvora.

Tato povinnost se netýká povinností, které mohou vyplynout z použití čl. 215 druhého pododstavce.

Článek 177

Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se:

- a) výkladu této smlouvy,
- b) platnosti a výkladu aktů přijatých orgány Společenství,
- c) výkladu statutů subjektů zřízených aktem Rady, pokud tak tyto statuty stanoví.

Vyvstane-li taková otázka před soudem členského státu, může tento soud, považuje-li rozhodnutí o této otázce za nezbytné k vynesení svého rozsudku, požádat Soudní dvůr o rozhodnutí o této otázce.

Vyvstane-li taková otázka při jednání před vnitrostátním soudem, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, je tento soud povinen obrátit se na Soudní dvůr.

Článek 178

Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat spory o náhradu škody podle čl. 215 druhého pododstavce.

Článek 179

Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat všechny spory mezi Společenstvím a jeho zaměstnanci v mezích a za podmínek stanovených ve služebním nebo pracovním řádu.

Článek 180

Soudní dvůr má pravomoc v mezích dále uvedených rozhodovat spory, které se týkají:

- a) plnění závazků členských států, jež vyplývají ze statutu Evropské investiční banky. Správní rada banky má v této souvislosti oprávnění, která článek 169 přiznává Komisi;
- b) usnesení Rady guvernérů banky. Každý členský stát, Komise a správní rada banky může v této souvislosti podat žalobu za podmínek stanovených v článku 173;
- c) usnesení správní rady banky. Žaloby proti těmto usnesením mohou za podmínek stanovených v článku 173 podat pouze členské státy nebo Komise, a to pouze pro porušení formálního postupu stanoveného v čl. 21 odst. 2, 5, 6 a 7 statutu Evropské investiční banky.

Článek 181

Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat na základě rozhodčí doložky obsažené ve veřejnoprávní nebo v soukromoprávní smlouvě uzavřené Společenstvím nebo jeho jménem.

Článek 182

Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat všechny spory mezi členskými státy, které souvisejí s předmětem této smlouvy, jsou-li mu tyto spory předloženy na základě rozhodčí smlouvy.

Článek 183

S výhradou pravomocí přiznaných Soudnímu dvoru touto smlouvou nejsou spory, v nichž je Společenství stranou, vyňaty z pravomocí vnitrostátních soudů.

Článek 184

Dotýká-li se spor nařízení Rady nebo Komise, může se každá strana, i když lhůta stanovená v čl. 173 třetím pododstavci uplynula, domáhat z důvodů stanovených v čl. 173 prvním pododstavci před Soudním dvorem nepoužitelnosti tohoto nařízení.

Článek 185

Žaloby podané u Soudního dvora nemají odkladný účinek. Má-li však Soudní dvůr za to, že to okolnosti vyžadují, může nařídit odklad provádění napadeného aktu.

Článek 186

Soudní dvůr může ve věcech, které mu byly předloženy, nařídit nezbytná předběžná opatření.

Článek 187

Rozsudky Soudního dvora jsou vykonatelné za podmínek stanovených v článku 192.

Článek 188

Statut Soudního dvora se stanoví zvláštním protokolem.

Soudní dvůr přijme svůj jednací řád. Jednací řád musí jednomyslně schválit Rada.

KAPITOLA 2

Ustanovení společná pro více orgánů

Článek 189

Ke splnění svých úkolů a za podmínek stanovených v této smlouvě Rada a Komise vydávají nařízení a směrnice, přijímají rozhodnutí a vydávají doporučení nebo zaujímají stanoviska.

Nařízení má obecnou působnost. Je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Směrnice je závazná pro každý stát, kterému je určena, pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, přičemž volba formy a prostředků se ponechává vnitrostátním orgánům.

Rozhodnutí je závazné v celém rozsahu pro ty, jimž je určeno.

Doporučení a stanoviska nejsou závazná.

Článek 190

Nařízení, směrnice a rozhodnutí Rady nebo Komise musí obsahovat odůvodnění a odkazovat na návrhy nebo stanoviska, které musí být podle této smlouvy předloženy.

Článek 191

Nařízení se vyhlášují v Úředním věstníku Společenství. Vstupují v platnost dnem, který je v nich stanoven, jinak dvacátým dnem po vyhlášení.

Směrnice a rozhodnutí se oznamují těm, jimž jsou určeny, a nabývají účinku tímto oznámením.

Článek 192

Rozhodnutí Rady nebo Komise, která ukládají peněžitý závazek jiným osobám než státům, jsou podkladem pro výkon rozhodnutí.

Výkon rozhodnutí se řídí předpisy občanského procesního práva toho státu, na jehož území se provádí. Doložku vykonatelnosti připojí po přezkoumání rozhodnutí, omezeném jen na ověření pravosti, vnitrostátní orgán, který k tomu určí vláda každého členského státu; jeho určení dá na vědomí Komisi a Soudnímu dvoru.

Jsou-li na žádost oprávněné strany splněny tyto formální náležitosti, může tato strana v souladu s vnitrostátním právem požádat o výkon rozhodnutí přímo příslušný orgán.

Výkon rozhodnutí může být zastaven pouze na základě rozhodnutí Soudního dvora. Kontrola řádného provádění výkonu rozhodnutí však spadá do pravomoci vnitrostátních soudních orgánů.

KAPITOLA 3

Hospodářský a sociální výbor

Článek 193

Zřizuje se Hospodářský a sociální výbor s poradní funkcí.

Výbor je složen z představitelů různých oblastí hospodářského a sociálního života, zejména producentů, zemědělců, dopravců, zaměstnanců, obchodníků a řemeslníků, příslušníků svobodných povolání a veřejnosti.

Článek 194

Počet členů Hospodářského a sociálního výboru je stanoven takto:

Belgie	12
Německo	24
Francie	24
Itálie	24
Lucembursko	5
Nizozemsko	12

Členové výboru jsou jmenováni jednomyslně Radou na dobu čtyř let. Mohou být jmenováni opakovaně.

Členové výboru jsou jmenováni za svou osobu a nesmí být vázáni žádnými příkazy.

Článek 195

1. Pro jmenování členů výboru předloží každý členský stát Radě seznam obsahující dvojnásobný počet kandidátů, než je počet míst připadajících na jeho státní příslušníky.

Složení výboru musí odpovídat potřebě přiměřeného zastoupení různých oblastí hospodářského a sociálního života.

2. Rada konzultuje Komisi. Rada si může vyžádat názor evropských organizací představujících jednotlivá hospodářská a sociální odvětví, které mají zájem na činnosti Společenství.

Článek 196

Výbor volí ze svých členů předsedu a předsednictvo na dobu dvou let.

Přijme svůj jednací řád a předloží jej Radě ke schválení, jež musí být jednomyslné.

Výbor svolává jeho předseda na žádost Rady nebo Komise.

Článek 197

Výbor se člení na odborné skupiny pro hlavní oblasti, jež jsou předmětem této smlouvy.

Zahrnuje zejména skupinu pro zemědělství a skupinu pro dopravu, na které se vztahují zvláštní ustanovení hlav týkajících se zemědělství a dopravy.

Odborné skupiny vyvíjejí svou činnost v rámci obecné působnosti výboru. Odborné skupiny nelze konzultovat nezávisle na výboru.

V rámci výboru mohou být dále zřízeny podvýbory pro vypracování návrhů stanovisek k určitým otázkám nebo oblastem, které jsou předkládány k projednání výboru.

Jednací řád upraví způsob sestavení a působnost odborných skupin a podvýborů.

Článek 198

Rada nebo Komise jsou povinny výbor konzultovat v případech uvedených v této smlouvě. Tyto orgány mohou výbor konzultovat, kdykoli to považují za vhodné.

Považují-li to Rada nebo Komise za nutné, určí výboru pro předložení jeho stanoviska lhůtu nejméně deseti dnů od jejího sdělení předsedovi. Po uplynutí této lhůty mohou jednat i bez tohoto stanoviska.

Stanoviska výboru a příslušné odborné skupiny, jakož i zápis z jejich jednání se postupují Radě a Komisi.

HLAVA II

FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek 199

Veškeré příjmy a výdaje Společenství, včetně těch, které se vztahují k Evropskému sociálnímu fondu, musí být předběžně vyčísleny a zahrnuty do rozpočtu pro každý rozpočtový rok .

Rozpočet musí být vyrovnaný co do příjmů a výdajů.

Článek 200

1. Příjmy rozpočtu zahrnují kromě jiných příjmů finanční příspěvky členských států určené podle následujícího klíče:

Belgie	7,9
Německo	28
Francie	28
Itálie	28
Lucembursko	0,2
Nizozemsko	7,9

2. Finanční příspěvky členských států určené ke krytí výdajů Evropského sociálního fondu jsou určeny podle následujícího klíče:

Belgie	8,8
Německo	32
Francie	32
Itálie	20
Lucembursko	0,2
Nizozemsko	7

3. Rada může klíče změnit jednomyslným rozhodnutím.

Článek 201

Komise prozkoumá, za jakých podmínek mohou být finanční příspěvky členských států podle článku 200 nahrazeny vlastními zdroji Společenství, zejména příjmy ze společného celního sazebníku po jeho konečném zavedení.

Komise předloží v tomto smyslu návrhy Radě.

Rada může přijmout jednomyslně po konzultaci se Shromážděním k těmto návrhům odpovídající ustanovení a doporučit je členským státům k přijetí v souladu s jejich ústavními předpisy.

Článek 202

Výdaje uvedené v rozpočtu jsou omezeny na dobu jednoho rozpočtového roku, nestanoví-li nařízení přijaté na základě článku 209 jinak.

Za podmínek stanovených v souladu s předpisy přijatými na základě článku 209 bude možné převést prostředky nevyčerpané do konce rozpočtového roku, s výjimkou prostředků určených na výdaje na zaměstnance, výlučně do rozpočtu bezprostředně následujícího rozpočtového roku.

Prostředky jsou rozděleny do kapitol zahrnujících výdaje podle jejich druhu nebo určení a dále rozčleněny podle potřeby v souladu s nařízením přijatým na základě článku 209.

Výdaje Shromáždění, Rady, Komise a Soudního dvora tvoří samostatné části rozpočtu, aniž je dotčen zvláštní režim stanovený pro některé společné výdaje.

Článek 203

1. Rozpočtový rok začíná 1. ledna a končí 31. prosince.

2. Každý z orgánů Společenství sestaví předběžný odhad svých výdajů. Komise shrne tyto odhady do předběžného návrhu rozpočtu. Připojí své stanovisko, jež může zahrnovat odlišné odhady.

Komise předloží předběžný návrh rozpočtu Radě nejpozději do 30. září roku předcházejícího příslušnému rozpočtovému roku.

Rada konzultuje Komisi, popřípadě další zúčastněné orgány, ve všech případech, kdy má v úmyslu se odchýlit od předběžného návrhu.

3. Rada kvalifikovanou většinou schválí návrh rozpočtu a předloží jej Shromáždění.

Návrh rozpočtu musí být Shromáždění předložen nejpozději 31. října roku předcházejícího příslušnému rozpočtovému roku.

Shromáždění je oprávněno navrhnout Radě změny návrhu rozpočtu.

4. Pokud Shromáždění schválí návrh rozpočtu nebo nepředá své stanovisko Radě do jednoho měsíce od předložení návrhu rozpočtu, považuje se rozpočet za schválený s konečnou platností.

Pokud během této lhůty Shromáždění navrhne změny, je takto pozměněný návrh rozpočtu předán Radě. Ta jej projedná s Komisí, popřípadě s dalšími zúčastněnými orgány, a rozhodne o schválení rozpočtu s konečnou platností kvalifikovanou většinou.

5. K přijetí části rozpočtu, která se vztahuje na Evropský sociální fond, je hlasům členů Rady přidělena následující váha:

Belgie	8
Německo	32
Francie	32
Itálie	20
Lucembursko	1
Nizozemsko	7

K přijetí usnesení je třeba nejméně 67 hlasů.

Článek 204

Pokud rozpočet na začátku rozpočtového roku nebyl ještě schválen, mohou být výdaje prováděny měsíčně podle kapitol nebo jiných jednotek členění v souladu s nařízením přijatým na základě článku 209, a to až do výše jedné dvanáctiny prostředků předešlého rozpočtového roku s tím, že Komise může disponovat měsíčně nanejvýš jednou dvanáctinou prostředků předpokládaných v návrhu připravovaného rozpočtu.

Rada může kvalifikovanou většinou za předpokladu dodržení ostatních podmínek uvedených v prvním pododstavci umožnit výdaje přesahující jednu dvanáctinu.

Členské státy platí každý měsíc částky nezbytné k zajištění provedení tohoto článku prozatímně na základě klíčů přijatých pro předešlý rozpočtový rok.

Článek 205

Komise plní rozpočet v souladu s nařízením přijatým na základě článku 209 na vlastní odpovědnost a v mezích přidělených prostředků.

Nařízení stanoví podrobná pravidla, podle kterých se každý orgán podílí na provádění svých výdajů.

V rámci rozpočtu může Komise v mezích a za podmínek stanovených nařízením přijatým na základě článku 209 převádět prostředky z jedné kapitoly do druhé nebo z jedné jednotky nižšího členění do druhé.

Článek 206

Účetnictví týkající se veškerých příjmů a výdajů posuzuje kontrolní komise složená z auditorů, kteří poskytují veškeré záruky nezávislosti; jeden z jejích členů je předsedou komise. Počet auditorů určuje Rada jednomyslným rozhodnutím. Členové a předseda kontrolní komise jsou jmenováni do funkce jednomyslným rozhodnutím Rady na dobu pěti let. Rada určí kvalifikovanou většinou jejich odměnu.

Cílem ověřování, prováděného na základě účetních dokladů a podle potřeby na místě, je zjištění legality a řádnosti příjmů a výdajů a zabezpečení řádného finančního řízení. Po skončení každého rozpočtového roku vypracuje kontrolní komise zprávu, kterou přijme většinou hlasů svých členů.

Komise předkládá každoročně Radě a Shromáždění vyúčtování operací prováděných v rámci rozpočtu za uplynulý rozpočtový rok a jako přílohu přikládá zprávu kontrolní komise. Dále jim předává finanční rozvahu aktiv a pasiv Společenství.

Rada udělí kvalifikovanou většinou absolutorium Komisi za plnění rozpočtu. O svém rozhodnutí informuje Shromáždění.

Článek 207

Rozpočet se sestavuje ve zúčtovacích jednotkách v souladu s nařízením přijatým na základě článku 209.

Finanční příspěvky stanovené v čl. 200 odst. 1 dávají členské státy k dispozici Společenství ve svých národních měnách.

Nevyčerpané části těchto příspěvků jsou uloženy ve státních pokladnách členských států nebo u orgánů jimi určených. Po dobu uložení si uložené prostředky uchovávají hodnotu odpovídající jejich přepočítacímu koeficientu platnému ke dni uložení vůči zúčtovací jednotce uvedené v prvním pododstavci.

Tyto nevyčerpané prostředky mohou být použity za podmínek dohodnutých mezi Komisí a příslušným členským státem.

Nařízení přijaté na základě článku 209 stanoví technické podmínky, za kterých se provádějí finanční operace Evropského sociálního fondu.

Článek 208

Komise může za podmínky, že to oznámí příslušným orgánům dotyčných států, převádět pohledávky v měně jednoho členského státu do měny jiného členského státu, pokud je to nezbytné k tomu, aby jich mohlo být použito k cílům stanoveným touto smlouvou. Komise se podle možností zdrží provádění takových převodů, má-li volné nebo uvolnitelné pohledávky v měně, kterou potřebuje.

Komise jedná s každým členským státem prostřednictvím orgánu, který tento stát určí. Při provádění finančních operací se obrací na emisní banku příslušného členského státu nebo na jiné finanční orgány, které tento stát schválil.

Článek 209

Na návrh Komise Rada jednomyslně:

- a) přijme finanční nařízení určující zejména podrobnosti týkající se sestavování a plnění rozpočtu a předkládání a auditu účetnictví,
- b) určí podrobnosti a postup, podle nichž se příspěvky členských států dávají k dispozici Komisi,
- c) stanoví pravidla a organizuje kontrolu odpovědnosti schvalujících osob a účetních.

ČÁST ŠESTÁ

USTANOVENÍ OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ

Článek 210

Společenství má právní subjektivitu.

Článek 211

Společenství má v každém z členských států nejširší způsobilost k právům a právním úkonům, jakou jejich vnitrostátní právo přiznává právnickým osobám; Společenství může zejména nabývat a zcizovat movitý i nemovitý majetek a vystupovat před soudem. Pro tento účel je zastupováno Komisí.

Článek 212

Rada ve spolupráci s Komisí a po konzultaci s dalšími zúčastněnými orgány jednomyslně přijme služební řád úředníků Společenství a pracovní řád jiných zaměstnanců Společenství.

Po uplynutí čtvrtého roku od vstupu této smlouvy v platnost může Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci s ostatními orgány tento služební a pracovní řád změnit.

Článek 213

K plnění úkolů, které jí jsou svěřeny, může Komise shromažďovat veškeré informace a provádět veškeré potřebné průzkumy v mezích a za podmínek stanovených Radou v souladu s touto smlouvou.

Článek 214

Členové orgánů Společenství, členové výborů, jakož i úředníci a jiní zaměstnanci Společenství jsou povinni, a to i po skončení svých funkcí, nevyzrazovat takové informace, které jsou profesním tajemstvím, zejména údaje o podnicích, o jejich obchodních stycích nebo o struktuře jejich nákladů.

Článek 215

Smluvní odpovědnost Společenství se řídí právem rozhodným pro příslušnou smlouvu.

V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí Společenství v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států škody způsobené jeho orgány nebo jeho zaměstnanci při výkonu jejich funkcí.

Osobní odpovědnost zaměstnanců vůči Společenství se řídí služebním nebo pracovním řádem, který se na ně vztahuje.

Článek 216

Sídlo orgánů Společenství určí vlády členských států vzájemnou dohodou.

Článek 217

Pravidla pro používání úředních jazyků v orgánech Společenství stanoví Rada jednomyslně; pravidla obsažená v jednacím řádu Soudního dvora tím nejsou dotčena.

Článek 218

Společenství požívá na území členských států výsad a imunit nezbytných k plnění svého poslání za podmínek stanovených ve zvláštním protokolu.

Článek 219

Členské státy se zavazují, že spory o výklad nebo provádění této smlouvy nebudou řešit jinak, než jak stanoví tato smlouva.

Článek 220

Členské státy zahájí mezi sebou v případě potřeby jednání s cílem zajistit ve prospěch svých státních příslušníků:

- ochranu osob a požívání a ochranu práv za týchž podmínek, které každý stát stanoví pro své vlastní státní příslušníky,
- zamezení dvojího zdanění uvnitř Společenství,
- vzájemné uznávání společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce, zachování jejich právní subjektivity v případě přenesení sídla z jedné země do druhé a možnost sloučení či splynutí společností, které se řídí právem různých členských států,
- zjednodušení formalit, jimž podléhá vzájemné uznávání a výkon soudních rozhodnutí a rozhodčích nálezů.

Článek 221

Ve lhůtě tří let od vstupu této smlouvy v platnost poskytnou členské státy státním příslušníkům ostatních členských států zacházení stejné jako vlastním státním příslušníkům, pokud jde o jejich finanční účast ve společnostech ve smyslu článku 58; ostatní ustanovení této smlouvy tím nejsou dotčena.

Článek 222

Tato smlouva se nijak nedotýká úpravy vlastnictví, uplatňované v členských státech.

Článek 223

1. Ustanovení této smlouvy nebrání použití následujících pravidel:

- a) členský stát není povinen poskytovat údaje, jejichž zpřístupnění podle jeho názoru odporuje podstatným zájmům jeho bezpečnosti,
- b) každý členský stát může učinit opatření, která považuje za nezbytná k ochraně podstatných zájmů své bezpečnosti a která jsou spjata s výrobou zbraní, střeliva a válečného materiálu nebo obchodem s nimi; tato opatření nesmí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na společném trhu s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.

2. V průběhu prvního roku od vstupu této smlouvy v platnost Rada jednomyslným rozhodnutím určí seznam výrobků, na něž se vztahují ustanovení odstavce 1 písmeno b).

3. Změny v tomto seznamu může provádět Rada jednomyslně na návrh Komise.

Článek 224

Členské státy vzájemně konzultují společné kroky, které mají zabránit tomu, aby fungování společného trhu bylo dotčeno opatřeními, která by byl některý členský stát nucen učinit v případě vážných vnitřních nepokojů ohrožujících veřejný pořádek, v případě války nebo vážného mezinárodního napětí vytvářejícího nebezpečí války, anebo proto, aby dostál závazkům, jež přijal za účelem udržování míru a mezinárodní bezpečnosti.

Článek 225

Povedou-li opatření přijatá v případech uvedených v článcích 223 a 224 k narušení podmínek hospodářské soutěže na společném trhu, prozkoumá Komise spolu se zúčastněným státem, jak by tato opatření mohla být přizpůsobena pravidlům stanoveným touto smlouvou.

Odchylně od postupu stanoveného v článcích 169 a 170 může Komise nebo kterýkoli členský stát předložit věc přímo Soudnímu dvoru, pokud se domnívá, že jiný členský stát zneužívá oprávnění stanovených v článcích 223 a 224. Soudní dvůr rozhodne v neveřejném zasedání.

Článek 226

1. Vzniknou-li v průběhu přechodného období vážné a trvalejší obtíže v některém hospodářském odvětví, anebo obtíže, které by mohly vést k vážnému zhoršení hospodářské situace v určité oblasti, může členský stát požádat o povolení přijmout ochranná opatření, jež by umožnila tento stav napravit nebo přizpůsobit příslušné hospodářské odvětví hospodářství společného trhu.

2. Na žádost zúčastněného státu přijme Komise neodkladně v naléhavém řízení ochranná opatření, která považuje za nezbytná, a současně stanoví podmínky a podrobnosti jejich uplatnění.

3. Opatření povolená podle odstavce 2 mohou zahrnovat odchylky od pravidel této smlouvy v míře potřebné a na dobu zcela nezbytnou pro dosažení cílů uvedených v odstavci 1. Přednostně je přitom třeba volit taková opatření, která co nejméně naruší fungování společného trhu.

Článek 227

1. Tato smlouva se vztahuje na Belgické království, Spolkovou republiku Německo, Francouzskou republiku, Italskou republiku, Lucemburské velkovévodství a Nizozemské království.

2. Na Alžírsko a francouzské zámořské departementy se vztahují ihned po vstupu této smlouvy v platnost její zvláštní i obecná ustanovení, která se týkají

- volného pohybu zboží,
- zemědělství, s výjimkou čl. 40 odst. 4,
- volného pohybu služeb,
- pravidel hospodářské soutěže,
- ochranných opatření stanovených v člancích 108, 109 a 226,
- orgánů.

Podmínky použití ostatních ustanovení této smlouvy určí Rada na návrh Komise jednomyslnými rozhodnutími nejpozději do dvou let od vstupu této smlouvy v platnost.

Orgány Společenství budou v rámci postupů stanovených touto smlouvou, zejména článkem 226, dbát o hospodářský a sociální rozvoj těchto oblastí.

3. Na zámořské země a území uvedené v příloze IV této smlouvy se vztahuje zvláštní systém přidružení, který je stanoven v části čtvrté této smlouvy.

4. Ustanovení této smlouvy se vztahují i na evropská území, za jejichž zahraniční vztahy převzal odpovědnost členský stát.

Článek 228

1. Předpokládá-li tato smlouva uzavření dohod mezi Společenstvím a jedním nebo více státy nebo mezinárodními organizacemi, vede příslušná jednání Komise. S výhradou pravomocí svěřených v této oblasti Komisi uzavírá dohody Rada, a to po konzultaci se Shromážděním ve všech případech, kdy tak stanoví tato smlouva.

Rada, Komise nebo členský stát si mohou předem vyžádat posudek Soudního dvora o slučitelnosti zamýšlené dohody s ustanoveními této smlouvy. Je-li posudek Soudního dvora záporný, může dohoda vstoupit v platnost jen v souladu s článkem 236.

2. Dohody uzavřené za výše uvedených podmínek jsou závazné pro orgány Společenství i pro členské státy.

Článek 229

Komise je pověřena udržovat veškeré účelné styky s orgány Organizace spojených národů, jejími odbornými organizacemi a s orgány Všeobecné dohody o clech a obchodu.

Komise rovněž, je-li to účelné, udržuje styky se všemi mezinárodními organizacemi.

Článek 230

Společenství naváže veškerou účelnou spolupráci s Radou Evropy.

Článek 231

Společenství naváže úzkou součinnost s Evropskou organizací pro hospodářskou spolupráci; podrobnosti budou stanoveny vzájemnou dohodou.

Článek 232

1. Ustanovení této smlouvy nemění ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli, zejména pokud jde o práva a povinnosti členských států, pravomoci orgánů tohoto společenství a pravidla stanovená zmíněnou smlouvou pro fungování společného trhu s uhlím a ocelí.

2. Ustanovení této smlouvy nemění ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

Článek 233

Ustanovení této smlouvy nebrání existenci ani naplňování regionálních unií mezi Belgií a Lucemburskem nebo mezi Belgií, Lucemburskem a Nizozemskem, pokud k dosažení cílů těchto unií nedostačuje používání této smlouvy.

Článek 234

Práva a povinnosti vyplývající ze smluv uzavřených před vstupem této smlouvy v platnost mezi jedním nebo několika členskými státy na jedné straně a jedním nebo několika třetími zeměmi na straně druhé nejsou touto smlouvou dotčeny.

Pokud jsou uvedené smlouvy neslučitelné s touto smlouvou, použije příslušný členský stát či členské státy všech vhodných prostředků k odstranění zjištěných neslučitelností. V případě potřeby si členské státy poskytnou vzájemnou pomoc k dosažení tohoto cíle a zaujmou případně společný postoj.

Při používání smluv uvedených v prvním pododstavci členské státy přihlížejí k tomu, že výhody poskytované v této smlouvě každým z členských států jsou nedílnou součástí založení Společenství, a jsou proto neoddělitelně spojeny s vytvořením společných orgánů, se svěřením pravomocí těmto orgánům a s poskytováním stejných výhod všemi ostatními členskými státy.

Článek 235

Ukáže-li se, že k dosažení některého z cílů Společenství v rámci společného trhu je nezbytná určitá činnost Společenství, a tato smlouva mu k tomu neposkytuje nezbytné pravomoci, přijme Rada na návrh Komise a po konzultaci se Shromážděním jednomyslně vhodná opatření.

Článek 236

Vláda kteréhokoli členského státu nebo Komise může Radě předložit návrhy na změnu této smlouvy.

Vysloví-li se Rada po konzultaci se Shromážděním a případně s Komisí pro konání konference zástupců vlád členských států, svolá tuto konferenci předseda Rady za účelem přijetí dohody o změnách této smlouvy.

Změny vstoupí v platnost po ratifikaci všemi členskými státy v souladu s jejich ústavními předpisy.

Článek 237

O členství ve Společenství může požádat každý evropský stát. Svou žádost podá Radě, která poté, co obdrží stanovisko Komise, jednomyslně rozhodne.

Podmínky přijetí a souvisejících úprav této smlouvy jsou předmětem dohody mezi členskými státy a žadatelem státem. Tato dohoda musí být ratifikována všemi smluvními státy v souladu s jejich ústavními předpisy.

Článek 238

Společenství může uzavřít s třetí zemí, svazkem států nebo mezinárodní organizací dohody o přidružení, které stanoví vzájemná práva a povinnosti, společné postupy a zvláštní řízení.

Tyto dohody uzavírá Rada po konzultaci se Shromážděním jednomyslným rozhodnutím.

Vyžadují-li tyto dohody změny této smlouvy, musí být takové změny nejdříve přijaty postupem podle článku 236.

Článek 239

Protokoly připojené k této smlouvě po vzájemné dohodě členských států tvoří její nedílnou součást.

Článek 240

Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou.

USTAVENÍ ORGÁNŮ

Článek 241

Rada se sejde do jednoho měsíce po vstupu této smlouvy v platnost.

Článek 242

Rada přijme do tří měsíců po svém prvním zasedání všechna opatření potřebná k tomu, aby byl zřízen Hospodářský a sociální výbor.

Článek 243

Shromáždění, svolané předsedou Rady, se sejde do dvou měsíců po prvním zasedání Rady, aby zvolilo své předsednictvo a vypracovalo svůj jednací řád. Až do zvolení předsednictva mu předsedá nejstarší člen.

Článek 244

Soudní dvůr zahájí svou činnost, jakmile budou jmenováni jeho členové. Jeho první předseda je jmenován na dobu tří let stejným způsobem, jakým jsou jmenováni jeho členové.

Soudní dvůr přijme do tří měsíců od zahájení své činnosti svůj jednací řád.

Předložit věc Soudnímu dvoru lze až ode dne zveřejnění jeho jednacího řádu. Lhůty stanovené pro podání žaloby běží teprve od tohoto dne.

Předseda Soudního dvora vykonává od okamžiku svého jmenování pravomoci, které mu tato smlouva svěřuje.

Článek 245

Komise zahájí svou činnost a převezme úkoly, které jí tato smlouva svěřuje, jakmile budou jmenováni její členové.

Ohled po zahájení své činnosti provede Komise průzkumy a naváže styky potřebné k získání celkového přehledu o hospodářské situaci Společenství.

Článek 246

1. První rozpočtový rok začíná dnem vstupu této smlouvy v platnost a končí 31. prosince téhož roku. Jestliže však smlouva vstoupí v platnost v druhé polovině roku, skončí první rozpočtový rok 31. prosince roku následujícího.

2. Až do sestavení rozpočtu na první rozpočtový rok členské státy poskytují Společenství bezúročné zálohy, které budou odečteny od jejich finančních příspěvků stanovených k plnění rozpočtu.

3. Až do přijetí služebního řádu pro úředníky a pracovního řádu pro jiné zaměstnance Společenství uvedených v článku 212 přijímá každý orgán potřebné zaměstnance sám a uzavírá s nimi smlouvy na dobu určitou.

Každý orgán přezkoumá s Radou otázky týkající se počtu, odměňování a rozdělení pracovních míst.

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 247

Tato smlouva bude ratifikována Vysokými smluvními stranami v souladu s jejich ústavními předpisy. Ratifikační listiny budou uloženy u vlády Italské republiky.

Tato smlouva vstupuje v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uložení ratifikační listiny tím signatářským státem, který tak učiní jako poslední. Jestliže ji však uloží méně než patnáct dní před počátkem následujícího měsíce, vstupuje smlouva v platnost až prvním dnem druhého měsíce následujícího po tomto uložení.

Článek 248

Tato smlouva, sepsaná v jediném vyhotovení v jazyce francouzském, italském, německém a nizozemském, přičemž všechna čtyři znění mají stejnou platnost, bude uložena v archivu vlády Italské republiky, která předá její ověřený opis všem vládám ostatních signatářských států.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této smlouvě své podpisy.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P. H. SPAAK
ADENAUER
PINEAU
Antonio SEGNI
BECH
J. LUNS

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
HALLSTEIN
M. FAURE
Gaetano MARTINO
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

PŘÍLOHY

PŘÍLOHA I

Seznamy A až G
podle článků 19 a 20 Smlouvy

SEZNAM A

Seznam položek celního sazebníku, podle kterých má být vypočítán aritmetický průměr s přihlédnutím k celní sazbě uvedené ve třetím sloupci

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží	Celní sazba (v %), k níž se přihlédne u Francie
1	2	3
ex 15.10	Kyselé oleje z rafinace	18
15.11	Glycerol, glycerolové vody a glycerolové louhy	
	– surové	6
	– čištěné	10
19.04	Tapioka a její náhražky ze škrobu	45
ex 28.28	Oxid vanadičný	15
ex 28.37	Neutrální sulfid sodíku	20
ex 28.58	Chlorid ceritý, síran ceritý	20
ex 29.01	Aromatické uhlovodíky:	
	– Xyleny	
	– Směsi izomerů	20
	– <i>O</i> -xylen, <i>m</i> -xylen, <i>p</i> -xylen	25
	– Styren monomer	20
	– Kumen (isopropylbenzen)	25
ex 29.02	Dichlormethan	20
	Vinylidenchlorid monomer	25
ex 29.03	Paratoluen sulfochlorid	15
ex 29.15	Dimethyltereftalát	30
ex 29.22	Ethylendiamin a jeho soli	20
ex 29.23	Cyklické aminoaldehydy, cyklické aminoketony a aminochinony, jejich halogenované, sulfonované, nitrované nebo nitrosované deriváty, jejich soli a estery	25
ex 29.25	Aminohomoveratrol	25
ex 29.28	Diazo-, azo-, a azoxy-sloučeniny	25

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží	Celní sazba (v %), k níž se přihlédne u Francie
1	2	3
ex 29.31	Dichlorbenzylsulfid	25
ex 29.44	Antibiotika, kromě penicilinu, streptomycinu, chloramfenikolu a jejich solí a chlortetracyklinu	15
ex 30.02	Očkovací látky proti slintavce a kulhavce, kultury mikroorganismů k jejich výrobě; séra a očkovací látky proti moru prasat	15
ex 30.03	Sarkomycin	18
ex 31.02	Minerální nebo chemická hnojiva dusíkatá, směsi	20
ex 31.03	Minerální nebo chemická hnojiva fosforečná: – jednoduchá: – Superfosfáty – kostní – ostatní	 10 12
	– směsi	7
ex 31.04	Minerální nebo chemická hnojiva draselná, směsi	7
ex 31.05	Ostatní hnojiva, včetně směsí hnojiv a komplexních hnojiv: – Fosfáto-nitráty a fosforečnan amonnodraselný – Jiná hnojiva, kromě rozpuštěných organických hnojiv	 10 7
	Hnojiva v tabletách, pastilkách nebo podobné úpravě nebo v balení o hrubé hmotnosti nejvýše 10 kg	15
ex 32.07	Přírodní magnetit jemně drcený, používaný jako pigment a určený výlučně k praní uhlí	25

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží	Celní sazba (v %), k níž se přihlédne u Francie
1	2	3
ex 37.02	Filmy citlivé, neexponované, perforované	
	– pro jednobarevnou fotografii, pozitivní, v sadách obsahujících tři kusy, nevyužitelné odděleně a určené k vytvoření barevného filmu	20
	– pro barevné fotografie o délce větší než 100 m	20
ex 39.02	Polyvinylidenchlorid; polyvinylbutyral ve fóliích či listech	30
ex 39.03	Estery celulózy, kromě nitrátů a acetátů	20
	Plasty na bázi esterů celulózy (jiných než nitráty a acetáty)	15
	Plasty na bázi etherů nebo jiných chemických derivátů celulózy	30
ex 39.06	Kyselina alginová, její soli a estery	20
ex 48.01	Papír a lepenka získané mechanickými postupy:	
	– Kraftový papír a lepenka	25
	– jiný, v kontinuální formě, ve dvou či více vrstvách s mezivrstvou kraftového papíru	25
ex 48.04	Papír nebo lepenka vyrobený slepením plochých vrstev, na povrchu nepotažené ani neimpregnované, též uvnitř zesílené, v kotoučích nebo listech (arších)	25
ex 48.05	Papír a lepenka zvlněné	25
	Kraftový papír a lepenka krepované nebo plisované	25
ex 48.07	Gumovaný kraftový papír a lepenka	25
ex 51.01	Nítě z umělých nekonečných vláken jednoduché, nekroucené nebo kroucené s více než 400 zákruty na metr	20

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží	Celní sazba (v %), k níž se přihlédne u Francie
1	2	3
ex 55.05	Bavlněné nitě skané, jiné než ozdobné, nebělené, o délkové hmotnosti jednoduché příze vyšší než 337 500 m/kg	20
ex 57.07	Kokosová vlákna	18
ex 58.01	Koberce, vázané nebo zcela zhotovené z hedvábí, z hedvábného odpadu, syntetických textilních vláken, z přízí nebo nití spadající do čísla 52.01, nebo z kovových nití, z vlny nebo jemných zvířecích chlupů	80
ex 59.04	Skaná kokosová vlákna	18
ex 71.04	Drť a prach z diamantů	10
ex 84.10	Čerpadla z nerezové oceli nebo z lehkých kovů nebo jejich slitin pro pístové motory letadel	15
ex 84.11	Čerpadla nebo kompresory z nerezové oceli nebo z lehkých kovů nebo jejich slitin pro pístové motory letadel	15
ex 84.37	Stroje na výrobu tylu, paličkovaných a tkaných krajk	10
	Stroje na výrobu výšivek, kromě strojů na vytahování nití z tkanin a na jejich spojování do vzoru	10

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží	Celní sazba (v %), k níž se přihlédne u Francie
1	2	3
ex 84.38	Pomocná zařízení a stroje na výrobu tylu, paličkovaných a tkaných krajek: – Stroje na zdvihání běžců – Žakárové stroje Pomocná zařízení a stroje na výrobu výšivek: – automatické – Stroje na děrování nebo kopírování štítků, kontrolní stroje, vytáče Příslušenství a součásti strojů na výrobu tylu, paličkovaných a tkaných krajek a jejich přístrojů a pomocných zařízení: – Běžci, včetně, tkalcovské paprsky, platiny, česadla pro ploché pletací stroje, bidleny (jejich desek a nožů), úplné paličky a součásti bidlenů a paliček pro okrouhlé pletací stroje Příslušenství a součásti strojů na výrobu výšivek a jejich přístrojů a pomocných zařízení: – Člunky, člunečníky, včetně jejich desek; spony	10 10 18 18 10 10 10 10
ex 84.59	Navíjecí stroje určené k navíjení drátových vodičů a izolačních nebo ochranných pásů pro výrobu elektrických cívek	23
84.63	Letecké spouštěče přímé nebo setrvačnickové	25
84.63	Kliky pro letecké pístové motory	10
ex 85.08	Letecké spouštěče	20
	Letecké magnetické zapalovače (magnety), včetně dynam s magnetem (magdyna)	25
88.01	Balony a vzducholodě	25
ex 88.03	Části a součásti balonů a vzducholodí	25
88.04	Padáky a jejich části, součásti a příslušenství	12

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží	Celní sazba (v %), k níž se přihlédne u Francie
1	2	3
88.05	Katapulty a podobná zařízení, jejich části a součásti	15
	Pozemní přístroje pro letecký výcvik a jejich části a součásti	20
ex 90.14	Nástroje a přístroje pro leteckou navigaci	18
ex 92.10	Mechanismy a klaviatury (nejméně s 85 tóny) pro klavíry	30

SEZNAM B

Seznam položek celního sazebníku, pro které nesmí společná celní sazba překročit 3 %

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 5	
05.01	
05.02	
05.03	
05.05	
05.06	
ex 05.07	Peří, kůže a jiné části ptáků s peřím nebo prachovým peřím, surové (kromě surového peří používaného k vycpávání a prachového peří)
05.09 až 05.12	
ex 05.13	Přírodní houba, surová
Kapitola 13	
13.01	
13.02	
Kapitola 14	
14.01 až 14.05	
Kapitola 25	
25.02	
ex 25.04	Přírodní grafit, neupravený pro drobný prodej
25.05	
25.06	
25.07	
ex 25.07	Jíly (kromě kaolinu), kromě expandovaných hlín čísla 68.07, andaluzit a kyanit, též kalcinovaný; mullit; šamotové nebo dinasové zeminy

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
ex 25.08	Křída, neupravená pro drobný prodej
ex 25.09	Barvící zeminy nekalcinované ani nesmíšené; přírodní železitá slída
25.10	
25.11	
ex 25.12	Křemičité fosilní moučky (např. křemelina, tripolit nebo diatomit) a jiné podobné křemičité zeminy o objemové hmotnosti nejvýše 1, též kalcinované, neupravené pro drobný prodej
ex 25.13	Pemza, smírek, přírodní korund a jiná přírodní brusiva, neupravená pro drobný prodej
25.14	
ex 25.17	Pazourek; drcené kamenivo kámen, makadamový štěrk, dehtový makadamový štěrk, valouny, štěrk, běžně používané pro štěrkování silnic, kolejové lože nebo pro betonování; říční štěrk
ex 25.18	Dolomit nezpracovaný, hrubě opracovaný nebo rozřezaný pilou
25.20	
25.21	
25.24	
25.25	
25.26	
ex 25.27	Přírodní steatit nezpracovaný, hrubě opracovaný nebo rozřezaný pilou; mastek, jiný než v balení o čisté hmotnosti nejvýše 1 kg
25.28	
25.29	
25.31	
25.32	Nerostné látky jinde neuvedené ani nezahrnuté, úlomky a odpad z hrnčířství
Kapitola 26	
ex 26.01	Rudy kovů a jejich koncentráty, kromě olovnaté rudy, zinkové rudy a produktů spadajících do pravomoci Evropského společenství uhlí a oceli, kyzové pražence (výpalky)
26.02	
ex 26.03	Popílky a zbytky (jiné než čísla 26.02) obsahující kovy nebo sloučeniny kovů, jiné než obsahující zinek
26.04	
Kapitola 27	
27.03	
ex 27.04	Koks a polokoks z uhlí pro výrobu elektrod a koks z rašeliny

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
27.05 27.05 bis 27.06 ex 27.13 27.15 27.17	Ozokerit, montánní vosk a rašelinový vosk, surové
Kapitola 31 31.01 ex 31.02	Přírodní dusičnan sodný
Kapitola 40 40.01 40.03 40.04	
Kapitola 41 41.09	
Kapitola 43 43.01	
Kapitola 44 44.01	
Kapitola 47 47.02	
Kapitola 50 50.01	
Kapitola 53 53.01 53.02 53.03 53.05	
Kapitola 55 ex 55.02 55.04	Bavlněné lintry, jiné než surové
Kapitola 57 57.04	
Kapitola 63 63.02	
Kapitola 70 ex 70.01	Skleněné střepy a jiné skleněné odpady
Kapitola 71 ex 71.01	Pravé perly neopracované
ex 71.02	Drahokamy a polodrahokamy neopracované
71.04	
71.11	
Kapitola 77 77.04	Surové beryllium

SEZNAM C

Seznam položek celního sazebníku, pro které nesmí společná celní sazba překročit 10 %

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 5 ex 05.07 05.14	Peří, kůže a jiné části ptáků s peřím nebo s prachovým peřím, jiné než surové
Kapitola 13 ex 13.03	Rostlinné šťávy a výtažky; agar-agar a jiné slizy a zahušťovadla získané z rostlin (kromě pektinu)
Kapitola 15 ex 15.04 15.05 a 15.06 15.09 15.11 15.14	Tuky a oleje z ryb nebo z mořských savců, též rafinované (kromě velrybího tuku)
Kapitola 25 ex 25.09	Barvící zeminy kalcinované nebo smíšené

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
ex 25.15	Mramor, travertin, ecaussin a jiné vápenaté kameny pro výtvarné nebo stavební účely, o hustotě nejméně 2,5, a alabastr, hrubě opracované pilou, o tloušťce nevyšší 25 cm
ex 25.16	Žula, porfyr, čedič, pískovec a jiné kameny pro výtvarné nebo stavební účely, hrubě opracované pilou, o tloušťce nejvýše 25 cm
ex 25.17	Zrna, drť a prach z kamenů čísel 25.15 nebo 25.16
ex 25.18	Dolomit aglomerovaný nebo kalcinovaný
25.22 a 25.23	
Kapitola 27	
ex 27.07	Oleje a ostatní produkty destilace vysokoteplotního uhelného dehtu a podobné produkty, kromě fenolů, kresolů a xylenolů
27.08	
ex 27.13	Ozokerit, montánní vosk a rašelinový vosk, jiné než surové
ex 27.14	Ropný asfalt a jiné zbytky ropných frakcí nebo frakcí ze živičných nerostů, kromě ropného koksu

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 30	
ex 30.01	Žlázy a jiné orgány k organoterapeutickým účelům, sušené, též v prášku
Kapitola 32	
ex 32.01	Tříslicí výtažky rostlinného původu, kromě mimóзовých a kebračových výtažků
32.02	
32.03	
32.04	
Kapitola 33	
ex 33.01	Silice (též deterpenované), včetně konkrétních a absolutních, kromě silic z citrusového ovoce; pryskyřice
33.02	
33.03	
33.04	
Kapitola 38	
38.01	
38.02	
38.04	
38.05	
38.06	
ex 38.07	Terpentýnová silice; sulfátový terpentýn surový; surový dipenten

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
38.08	
38.10	
Kapitola 40	
40.05	
ex 40.07	Textilní příze impregnovaná nebo pokrytá vulkanizovaným kaučukem
40.15	
Kapitola 41	
41.02	
ex 41.03	Vyčiněné kůže (usně) ovčí nebo jehněčí
ex 41.04	Vyčiněné kůže (usně) kozí nebo kozlečí
41.05 až 07	
41.10	
Kapitola 43	
43.02	
Kapitola 44	
44.06	
až	
44.13	

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 44	
44.16	
44.17	
44.18	
Kapitola 48	
48.01	Novinový papír v kotoučích
Kapitola 50	
50.06	
50.08	
Kapitola 52	
52.01	
Kapitola 53	
53.06	
až	
53.09	
Kapitola 54	
54.03	
Kapitola 55	
55.05	

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 57	
ex 57.05	Konopná příze, neupravená pro drobný prodej
ex 57.06	Jutová příze, neupravená pro drobný prodej
ex 57.07	Příze z ostatních rostlinných textilních vláken, neupravená pro drobný prodej
ex 57.08	Papírová příze, neupravená pro drobný prodej
Kapitola 68	
68.01	
68.03	
68.08	
ex 68.10	Stavební materiály ze sádry nebo ze směsí na bázi sádry
ex 68.11	Stavební materiály z cementu, betonu nebo umělého kamene, též vyztužené, včetně materiálů ze struskového cementu nebo ze žuly
ex 68.12	Stavební materiály osinkocementové, vláknocementové a podobné
ex 68.13	Zpracovaná osinková vlákna; směsi na bázi osinku nebo osinku a uhličitanu hořečnatého
Kapitola 69	
69.01	
69.02	
69.04	
69.05	

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 70 ex 70.01 70.02 až 06 70.16	Masivní sklo (kromě optického)
Kapitola 71 ex 71.05 ex 71.06 ex 71.07 ex 71.08 ex 71.09 ex 71.10	Stříbro a jeho slitiny, surové Obecné kovy plátované stříbrem, surové Zlato a jeho slitiny, surové Obecné kovy nebo stříbro plátované zlatem, surové Platina a kovy ze skupiny platiny a jejich slitiny, surové Obecné kovy nebo drahé kovy plátované platinou nebo kovy ze skupiny platiny, surové
Kapitola 73 73.04 73.05 ex 73.07	Železné či ocelové bloky, předvalky, bramy a platiny (kromě výrobků spadajících do pravomoci Evropského společenství uhlí a oceli); železo či ocel hrubě opracované kováním (kované předvalky)

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
ex 73.10	Tyče a pruty ze železa nebo oceli kované, válcované, tažené nebo protlačované za tepla; tvářené za studena nebo po povrchové úpravě za studena; duté vrtné tyče z oceli (kromě výrobků spadajících do pravomoci Evropského společenství uhlí a oceli)
ex 73.11	Železné nebo ocelové profily kované, válcované, tažené nebo protlačované za tepla; tvářené za studena nebo po povrchové úpravě za studena; štetovnice ze železa nebo oceli, též vrtané nebo vyrobené ze sestavených prvků (kromě výrobků spadajících do pravomoci Evropského společenství uhlí a oceli)
ex 73.12	Páskové železo nebo ocel válcované za tepla nebo za studena (kromě výrobků spadajících do pravomoci Evropského společenství uhlí a oceli)
ex 73.13	Železné nebo ocelové plechy válcované za tepla nebo za studena (kromě výrobků spadajících do pravomoci Evropského společenství uhlí a oceli)
73.14	
ex 73.15	Legované oceli a vysokouhlíková ocel ve formách čísel 73.06 až 73.14 (kromě výrobků spadajících do pravomoci Evropského společenství uhlí a oceli)
Kapitola 74	
74.03	
74.04	

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
ex 74.05	Měděné fólie a pásy, též ražené, rozřezané, vrtané, potažené nebo potištěné (jiné než podložené)
ex 74.06	Měděný prášek (jiný než velmi jemný)
Kapitola 75	
75.02	
75.03	
ex 75.05	Anody k poniklování, surové odlitky
Kapitola 76	
76.02	
76.03	
ex 76.04	Hliníkové fólie a pásy, též ražené, rozřezané, vrtané, potažené nebo potištěné (jiné než podložené)
ex 76.05	Hliníkový prášek (jiný než velmi jemný)
Kapitola 77	
ex 77.02	Hořčíkové tyče, profily, dráty, desky, plechy, pásy a třísky tříděné podle velikosti; hořčíkový prášek (jiný než velmi jemný)
ex 77.04	Berylliové tyče, profily, dráty, desky, plechy a pásy

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 78	
78.02	
78.03	
ex 78.04	Olověné fólie a pásy, též ražené, rozřezané, vrtané, potažené nebo potištěné (kromě podložených)
Kapitola 79	
ex 79.02	
ex 79.03	
Kapitola 80	
80.02	
80.03	
80.04	Cínové fólie a pásy, též ražené, rozřezané, vrtané, potažené nebo potištěné (kromě podložených)
Kapitola 81	
ex 81.01	Wolframové tyče, profily, desky, plechy, pásy, dráty a vlákna
ex 81.02	Molybdenové tyče, profily, desky, plechy, pásy, dráty a vlákna

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
ex 81.03	Tantalové tyče, profily, desky, plechy, pásy, dráty a vlákna
ex 81.04	Tyče, profily, desky, plechy, pásy, dráty a vlákna z ostatních obecných kovů
Kapitola 93	
ex 93.06	Puškové pažby
Kapitola 95	
ex 95.01 až	Řezbářské materiály: zhruba opracované, tj. desky, listy, tyče, trubky a podobné
ex 95.07	formy, ne leštěné ani jinak opracované
Kapitola 98	
ex 98.11	Hrubě tvarované špalky ze dřeva nebo kořenů pro výrobu dýmek

SEZNAM D

Seznam položek celního sazebníku, pro které nesmí společná celní sazba překročit 15 %

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 28	Anorganické chemické výrobky; anorganické nebo organické sloučeniny drahých kovů, kovů vzácných zemin, radioaktivních prvků nebo izotopů
ex 28.01	Halogeny (kromě surového jodu a bromu)
ex 28.04	Vodík; vzácné plyny; jiné nekovy (kromě selenu a fosforu)
28.05	
až	
28.10	
ex 28.11	Oxid arzenitý; kyselina arzenitá
28.13	
až	
28.22	
28.24	
28.26	
až	
28.31	
ex 28.32	Chlorečnany (kromě chlorečnanu sodného a chlorečnanu draselného) a chloristany
ex 28.34	Jodid-oxidy a jodistany
28.35	
až	
28.45	
28.47	
až	
28.58	

SEZNAM E

Seznam položek celního sazebníku, pro které nesmí společná celní sazba překročit 25 %

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
Kapitola 29	Organické chemické výrobky
ex 29.01	Uhlovodíky (kromě naftalenu)
29.02	
29.03	
ex 29.04	Acyklické alkoholy a jejich halogen-, sulfo-, nitro- nebo nitrosoderiváty (kromě butanolu a isobutanolů)
29.05	
ex 29.06	Fenoly (kromě fenolu, kresolů a xylenolů) a fenolalkoholy
29.07	
až	
29.45	
Kapitola 32	
32.05	
32.06	
Kapitola 39	
39.01	
až	
39.06	

SEZNAM F

Seznam položek celního sazebníku, pro které se společná celní sazba stanoví vzájemnou dohodou

Číslo bruselské nomenkla- tury	Popis zboží	Společná celní sazba (v % hodnoty)
1	2	3
ex 01.01	Živí koně k porážce	11
ex 01.02	Živý skot k porážce (jiná než plemenná čistokrevná zvířata) ¹	16
ex 01.03	Živá prasata (jiná než plemenná čistokrevná zvířata) ¹	16
ex 02.01	Maso a požitelné droby, čerstvé, chlazené nebo zmrazené:	
	– koňské	16
	– hovězí ¹	20
	– vepřové ¹	20
02.02	Maso a požitelné droby drůbeže (kromě jater) čerstvé, chlazené nebo zmrazené	18
ex 02.06	Koňské maso solené nebo sušené	16
ex 03.01	Sladkovodní ryby čerstvé (živé ryby nebo rybí maso), chlazené nebo zmrazené:	
	– Pstruzi nebo jiné lososovité	16
	– ostatní	10

Číslo bruselské nomenkla- tury	Popis zboží	Společná celní sazba (v % hodnoty)
1	2	3
ex 03.03	Korýši a měkkýši, též bez krunýřů, čerství (živi nebo jejich maso), chlazení, zmrazení, sušení, solení nebo ve slaném nálevu; korýši v krunýřích vaření ve vodě:	
	– Langusty a humři	25
	– Krabi, krevety a garnáty	18
	– Ústřice	18
04.03	Máslo	24
ex 04.05	Ptačí vejce, ve skořápce, čerstvá nebo konzervovaná	
	– od 16. 2. do 31. 8.	12
	– od 1. 9. do 15. 2.	15
04.06	Přírodní med	30
ex 05.07	Ptačí peří používané k vycpávání a prachové peří, surové	0
05.08	Kosti a rohové kosti, nepracované, zbavené tuku nebo jednoduše připravené (avšak nepřiznuté do tvaru), upravené kyselinou nebo zbavené klišu; prášek a odpad z těchto produktů	0
ex 06.03	Řezané květiny a poupata na kytice nebo k okrasným účelům, čerstvé:	
	– od 1. 6. do 31. 10.	24
	– od 1. 11. do 31. 5.	20

Číslo bruselské nomenkla- tury	Popis zboží	Společná celní sazba (v % hodnoty)
1	2	3
ex 08.04	Vinné hrozny, čerstvé: – od 1. 11. do 14. 7. – od 15. 7. do 31. 10.	18 22
ex 08.06	Jablka, hrušky a kdoule, čerstvé ²	
ex 08.07	Peckoviny, čerstvé – Meruňky – ostatní ²	25
ex 08.12	Švestky, sušené	18
ex 09.01	Nepražená káva	16
10.01 až 07	Obiloviny ³	
ex 11.01	Pšeničná mouka ³	
12.01	Olejnata semena a olejnata plody, též drcené	0

Číslo bruselské nomenkla- tury	Popis zboží	Společná celní sazba (v % hodnoty)
1	2	3
ex 12.03	Semena k setí (jiná než řepná semena)	10
12.06	Chmel (šišťice a lupulin)	12
15.15	Včelí vosk a jiné hmyzí vosky, též barvené:	
	– surové	0
	– ostatní	10
15.16	Rostlinné vosky, též barvené:	
	– surové	0
	– ostatní	8
ex 16.04	Přípravky a konzervy z ryb:	
	– Lososovití	20
ex 16.05	Korýši, upravení nebo v konzervách	20
17.01	Třtinový nebo řepný cukr v pevném stavu	80
18.01	Kakaové boby, též ve zlomcích, surové nebo pražené	9
18.02	Kakaové skořápky, slupky a jiné kakaové odpady	9
19.02	Potravinové přípravky z mouky, škrobu nebo sladových výtažků, obsahující méně než 50 % hmotnostních kaka, pro dětskou výživu, k dietnímu nebo kuchařskému použití	25
ex 20.02	Kysané zelí	20
21.07	Potravinářské přípravky jinde neuvedené ani nezahrnuté	25

Číslo bruselské nomenkla- tury	Popis zboží	Společná celní sazba (v % hodnoty)
1	2	3
22.04	Částečně zkvašený hroznový mošt, též jehož kvašení bylo zastaveno jinak než přidáním alkoholu	40
23.01	Moučky nevhodné k lidské spotřebě – z masa a drobů; škvarky – z ryb, koryšů a měkkýšů	4 5
24.01	Nezpracovaný tabák, tabákový odpad	30
ex 25.07	Kaolín, sillimanit	0
ex 25.15	Mramor surový nebo hrubě opracovaný nebo rozřezaný pilou, o tloušťce větší než 25 cm	0
ex 25.16	Žula, porfyr, čedič, pískovec a ostatní kameny pro výtvarné nebo stavební účely, též hrubě opracované nebo rozřezané pilou, o tloušťce větší než 25 cm	0
25.19	Přírodní uhličitan hořečnatý (magnezit), též kalcinovaný, kromě oxidu hořečnatého	0
ex 25.27	Mastek v baleních o čisté hmotnosti nejvýše 1 kg	8
ex 27.07	Fenoly, kresoly a xylenoly, surové	3
27.09	Ropné frakce nebo frakce ze živičných nerostů, surové	0

Číslo Bruselské nomenkla- tury	Popis zboží	Společná celní sazba (v % hodnoty)
1	2	3
ex 27.14	Ropný koks	0
28.03	Uhlík (methanové nebo uhlíkové saze, acetylenové saze, antracenové saze a jiné saze)	5
ex 28.04	Fosfor	15
	Selen	0
28.23	Oxidy a hydroxidy železa (barevné hlinky obsahující nejméně 70 % hmotnostních vázaného železa vyhodnoceného jako Fe ₂ O ₃)	10
28.25	Oxidy titanu	15
ex 28.32	Chlorečnan sodný a chlorečnan draselný	10
ex 29.01	Aromatické uhlovodíky:	
	– Naftalen	8
ex 29.04	Terciální butylalkohol	8
ex 32.07	Oxid titaničitý	15
ex 33.01	Silice z citrusového ovoce (též deterpenované), včetně konkrétních a absolutních	12
34.04	Umělé vosky, též rozpustné ve vodě; připravené vosky, neemulgované nebo bez rozpouštědel	12
ex 40.07	Vlákna a provázky z vulkanizovaného kaučuku, též pokryté textilem	15

Číslo bruselské nomenkla- tury	Popis zboží	Společná celní sazba (v % hodnoty)
1	2	3
41.01	Surové kůže (čerstvé nebo solené, sušené, vápněné, piklované), též ovčí kůže s vlnou	0
ex 41.03	Vyčiněné ovčí a jehněčí kůže: – z indických jehňat – ostatní	0 6
ex 41.04	Vyčiněné kozí a kozlečí usně: – z indických koz a kůzlat – ostatní	0 7
41.08	Useň nebo kůže laková nebo metalizovaná	12
44.14	Dýhy ze dřeva, rozřezané, krájené nebo loupané o tloušťce nejvýše 5 milimetrů, též na jedné straně vyztužené papírem nebo tkaninou	10
44.15	Dýhované desky a překližky, též obsahující jiné materiály; intarzované a inkrustované dřevo	15
53.04	Rozvlákněný materiál z vlny nebo z jemných nebo hrubých zvířecích chlupů	0

Číslo Bruselské nomenkla- tury	Popis zboží	Společná celní sazba (v % hodnoty)
1	2	3
54.01	Len surový, máčený, třený, vchlovaný nebo jinak zpracovaný avšak nespředený, koudel a odpad (včetně rozvlákněného materiálu)	0
54.02	Ramie surová, loupaná, odklížená, vchlovaná nebo jinak zpracovaná, avšak nespředená, koudel a odpad (včetně rozvlákněného materiálu)	0
55.01	Bavlna, nemykaná ani nečesaná	0
ex 55.02	Bavlněné liny, surové	0
55.03	Bavlněný odpad (včetně rozvlákněného materiálu), nečesaný ani nemykaný	0
57.01	Pravé konopí (<i>Cannabis sativa</i>), surové, máčené, třené, vchlované nebo jinak zpracované, avšak nespředené, koudel a odpad (včetně rozvlákněného materiálu)	0
57.02	Abaka (manilské konopí nebo <i>Musa textilis</i> Nee), surová nebo zpracovaná, avšak nespředená, koudel a odpad (včetně rozvlákněného materiálu)	0
57.03	Juta, surová, oloupaná nebo jinak zpracovaná, avšak nespředená, koudel a odpad (včetně rozvlákněného materiálu)	0
74.01	Měděný kamínek; surová měď, měď pro rafinaci a rafinovaná měď; měděný odpad a šrot	0

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží	Společná celní sazba (v % hodnoty)
1	2	3
74.02	Předslitiny mědi	0
75.02	Niklový kamínek, slinuté výrobky oxidu nikelnatého a jiné meziprodukty metalurgie niklu; surový nikl (kromě anod čísla 75.05); niklový odpad a šrot	0
80.01	Surový cín, cínový odpad a šrot	0
ex 85.08	Zapalovací svíčky	18

¹ vztahuje se pouze na domácí zvířata

² Sazba se v zásadě stanoví na úrovni aritmetického průměru. Může být případně přizpůsobena stanovením sezónních cel v rámci zemědělské politiky Společenství.

- ³
- a) Společné clo z obilí a pšeničné mouky podle společného celního sazebníku se stanoví na úrovni aritmetického průměru cel.
 - b) Odchylně od článku 23 mohou členské státy až do přijetí úpravy v rámci opatření stanovených podle čl. 40 odst. 2 zastavit vybírání cel z těchto produktů.
 - c) Pokud by byla vážně ohrožena výroba nebo poškozeno zpracování obilí nebo pšeničné mouky v některém členském státě zastavením vybírání cel v jiném členském státě, zahájí zúčastněné členské státy mezi sebou jednání. Pokud by tato jednání nevedla k žádnému výsledku, může Komise zmocnit poškozený stát k přijetí vhodných opatření, jejichž podrobnosti určí, pokud nebude rozdíl proti vlastním nákladům vyrovnán existencí vnitřní organizace trhu s obilovinami v členském státě, který zastavil vybírání cel.

SEZNAM G

Seznam položek celního sazebníku, pro které musí být společná celní sazba projednána členskými státy

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
ex 03.01	Mořské ryby čerstvé (živé ryby nebo rybí maso), chlazené nebo zmrazené
03.02	Ryby solené, ve slaném nálevu, sušené nebo uzené
04.04	Sýry a tvaroh
11.02	Krupice, krupička, obilná zrna loupaná, drcená, perlovitá, šrotovaná (též ve vločkách), kromě rýže zbavené plev, hlazené, leštěné nebo zlomkové; obilné klíčky, též mleté
11.07	Slad, též pražený
ex 15.01	Vepřové sádlo a jiný lisovaný nebo tavený vepřový tuk
15.02	Hovězí, ovčí nebo kozí lůj, surový nebo tavený, též „premier jus“
15.03	Stearin z vepřového sádla, olein z vepřového sádla, oleostearin a oleomargarín, neemulgované, nesmíchané ani jinak neupravené
ex 15.04	Velrybí tuk, též rafinovaný
15.07	Ztužené rostlinné oleje, tekuté nebo pevné, surové, čištěné nebo rafinované
15.12	Tuky a oleje živočišné nebo rostlinné, hydrogenované, též rafinované, ale jinak neupravené
18.03	Kakaová hmota nebo kakaová pasta, též odtučněná

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
18.04	Kakaové máslo, kakaový tuk a kakaový olej
18.05	Kakaový prášek neobsahující přidaný cukr
18.06	Čokoláda a ostatní potravinové přípravky obsahující kakao
19.07	Chléb, suchary a jiné běžné pečivo bez přísad cukru, medu, vajec, tuků, sýra nebo ovoce
19.08	Jemné pečivo, cukrářské výrobky, sušenky a další jemné pekařské zboží, též s přídavkem jakéhokoli množství kakaa
21.02	Výtažky nebo trestí z kávy, čaje nebo maté; přípravky na bázi těchto výtažků nebo trestí
22.05	Vino z čerstvých hroznů; hroznový mošt z čerstvých hroznů, jehož kvašení bylo zastaveno přidáním alkoholu
22.08	Ethylalkohol nedenaturovaný, o obsahu alkoholu nejméně 80 % objemových, ethylalkohol denaturovaný, o jakémkoli obsahu alkoholu
22.09	Ethylalkohol nedenaturovaný o obsahu alkoholu nižším než 80 % objemových; destiláty, likéry a jiné lihoviny; složené alkoholické přípravky (koncentrované výtažky) používané k výrobě nápojů
25.01	Kamenná sůl, kuchyňská sůl, mořská sůl, stolní sůl; čistý chlorid sodný; solné roztoky; mořská voda

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
25.03	Síra všech druhů, jiná než sublimovaná síra, srážená síra a koloidní síra
25.30	Surové přírodní boritany a jejich koncentráty, též kalcinované, kromě boritanů získaných z přírodních solanek; přírodní kyselina boritá obsahující nejvýše 85 % H_3BO_3 v sušině
ex 26.01	Olovnaté a zinkové rudy
ex 26.03	Popílek a zbytky obsahující zinek
27.10	Ropné frakce a frakce ze živičných nerostů, jiné než surové, přípravky jinde neuvedené ani nezahrnuté obsahující nejméně 70 % hmotnostních ropných frakcí nebo frakcí ze živičných nerostů, jsou-li tyto frakce podstatnou složkou těchto přípravků
27.11	Zemní plyn a jiné plynné uhlovodíky
27.12	Vazelína
ex 27.13	Parafín, vosk z ropných olejů nebo olejů ze živičných nerostů, parafinové zbytky (gáč nebo slack wax) a ostatní minerální vosky, též barvené
ex 28.01	Surový jod a brom
28.02	Síra, sublimovaná nebo srážená; koloidní síra
ex 28.11	Oxid arsenitý
28.12	Oxid boritý a kyselina boritá
28.33	Bromidy, bromid-oxidy, bromičnany a bromistany; bromnany
ex 28.34	Jodidy a jodičnany

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
28.46	Boritany a peroxoboritany (perboritany)
ex 29.04	Butylalkohol a isobutylalkoholy (jiné než terciální butylalkohol)
ex 29.06	Fenoly, kresoly a xylenoly
ex 32.01	Kebračový výtažek a mimóзовý výtažek
40.02	Syntetický kaučuk, včetně syntetického latexu, též stabilizovaný; faktis (olejový kaučuk)
44.03	Surové dřevo, též odkorněné nebo nahrubo opracované
44.04	Dřevo ze čtyř stran hrubě opracované
44.05	Dřevo podélně rozřezané nebo štípané, loupané, o tloušťce nejméně 5 milimetrů
45.01	Surový přírodní korek, korkový odpad; granulovaný nebo na prach rozemletý
45.02	Korek v kostkách, deskách, listech a pásech čtvercového nebo obdélníkového tvaru pro výrobu zátek
47.01	Dřevná buničina
50.02	Surové hedvábí (neskané)
50.03	Hedvábný odpad (včetně zámotků nevhodných k smotávání a rozvlákněného materiálu)
50.04	Hedvábné nitě, neupravené pro drobný prodej

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
50.05	Nítě spředené z hedvábného odpadu, neupravené pro drobný prodej
ex 62.03	Pytle a pytlíky k balení zboží z juty, použité
ex 70.19	Skleněné perly, imitace perel, drahokamů, polodrahokamů a podobné drobné skleněné zboží
ex 73.02	Feroslitiny (jiné než feromangan obsahující více než 2 % hmotnostní uhlíku)
76.01	Surový hliník, hliníkový odpad a šrot*
77.01	Surový hořčík; hořčíkový odpad a šrot (včetně třísek netříděných podle velikosti)*
78.01	Surové olovo (též s obsahem stříbra); olovený odpad a šrot*
79.01	Surový zinek, zinkový odpad a šrot*
ex 81.01	Surový wolfram, prášek*
ex 81.02	Surový molybden*
ex 81.03	Surový tantal*
ex 81.04	Jiné surové kovy*
ex 84.06	Motory pro motorová vozidla, letadla a lodě a jejich části a součásti
ex 84.08	Tryskové motory, jejich součásti a příslušenství

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
84.45	Obráběcí stroje na obrábění kovů nebo karbidů kovů, jiné než čísel 84.49 nebo 84.50
84.48	Součásti a příslušenství používané výhradně nebo zejména s obráběcími stroji čísel 84.45 až 84.47, včetně upínacích nářadí nebo nástrojových držáků, samočinných závitořezných hlav, dělicích přístrojů a jiných speciálních přídavných zařízení k obráběcím strojům; držáky pro ruční nářadí čísel 82.04, 84.49 nebo 85.05.
ex 84.63	Převodovky pro motorová vozidla
87.06	Části, součásti a příslušenství motorových vozidel čísel 87.01, 87.02 a 87.03
88.02	Letouny (letadla, hydroplány, rogalá, kluzáky, autogyry, vrtulníky, ornitoptéry); rotující padáky
ex 88.03	Části a součásti letounů

* Cla z polotovarů musí být přezkoumána s ohledem na cla stanovená pro surový kov postupem podle čl. 21 odst. 2 Smlouvy.

PŘÍLOHA II

SEZNAM

podle článku 38 Smlouvy

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 1	Živá zvířata
Kapitola 2	Maso a požitelné droby
Kapitola 3	Ryby, korýši a měkkýši
Kapitola 4	Mléko a mléčné výrobky; ptačí vejce; přírodní med
Kapitola 5	
05.04	Sřeva, měchýře a žaludky ze zvířat (jiných než ryb), celé a jejich části
05.15	Produkty živočišného původu jinde neuvedené ani nezahrnuté; mrtvá zvířata kapitol 1 nebo 3, nevhodná k lidské spotřebě
Kapitola 6	Živé rostliny a květinářské produkty
Kapitola 7	Jedlá zelenina, rostliny, kořeny a hlízy

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 8	Jedlé ovoce; slupky citrusových plodů a melounů
Kapitola 9	Káva, čaj, koření, kromě maté (čísla 09.03)
Kapitola 10	Obiloviny
Kapitola 11	Mlýnské výrobky; slad; škroby; lepek; inulin
Kapitola 12	Olejnata semena a olejnata plody; různá zrna a plody, průmyslové a léčivé rostliny; sláma a pícniny
Kapitola 13 ex 13.03	Pektin
Kapitola 15	
15.01	Vepřové sádlo a jiný lisovaný nebo tavený vepřový tuk; lisovaný nebo tavený drůbeží tuk
15.02	Hovězí, ovčí nebo kozí lůj, surový nebo tavený, též „premier jus“
15.03	Stearin z vepřového sádla, olein z vepřového sádla, oleostearin a oleomargarin, neemulgované, nesmíchané ani jinak neupravené
15.04	Tuky a oleje z ryb a z mořských savců, též rafinované

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
15.07	Ztužené rostlinné oleje, tekuté nebo pevné, surové, čištěné nebo rafinované
15.12	Tuky a oleje živočišné nebo rostlinné, hydrogenované, též rafinované, ale jinak neupravené
15.13	Margarin, umělé vepřové sádlo a jiné upravené potravinové tuky
15.17	Zbytky po zpracování živočišných tuků nebo živočišných nebo rostlinných vosků
Kapitola 16	Přípravky z masa, ryb, koryšů nebo měkkýšů
Kapitola 17	
17.01	Řepný a třtinový cukr, v pevném stavu
17.02	Ostatní cukry; cukerné sirupy; umělý med (též smíšený s přírodním medem); karamel
17.03	Melasa, též odbarvená

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 18	
18.01	Kakaové boby, též ve zlomcích, surové nebo pražené
18.02	Kakaové skořápky, slupky a ostatní kakaové odpady
Kapitola 20	Přípravky ze zeleniny, požitelných rostlin, ovoce nebo z jiných rostlin nebo částí rostlin
Kapitola 22	
22.04	Hroznový mošt částečně zkvašený nebo hroznový mošt, jehož kvašení bylo zastaveno jinak než přidáním alkoholu
22.05	Vino z čerstvých hroznů; hroznový mošt z čerstvých hroznů, jehož kvašení bylo zastaveno přidáním alkoholu
22.07	Ostatní kvašené nápoje (jablečné, hruškové, medovina)

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 23	Zbytky a odpady v potravinářském průmyslu; připravené krmivo
Kapitola 24	
24.01	Nezpracovaný tabák, tabákový odpad
Kapitola 45	
45.01	Surový přírodní korek, korkový odpad; granulovaný nebo na prach rozemletý
Kapitola 54	
54.01	Len surový, máčený, třený, vochlovaný nebo jinak zpracovaný, avšak, nespředený, koudel a odpad (včetně rozvlákněného materiálu)
Kapitola 57	
57.01	Pravé konopí (<i>Cannabis sativa</i>) surové, máčené, třené, vochlované nebo jinak zpracované, avšak nespředené, koudel a odpad (včetně rozvlákněného materiálu)

PŘÍLOHA III

SEZNAM NEVIDITELNÝCH OPERACÍ

podle článku 106 Smlouvy

- Námořní nákladní doprava, včetně nájmu lodí, přístavních poplatků, výdajů na rybářské lodě atd.
- Vnitrozemská vodní nákladní doprava, včetně nájmu lodí.
- Silniční doprava: osobní a nákladní, včetně nájmu vozidel.
- Letecká doprava: osobní a nákladní, včetně nájmu letadel.

Platby cestujících za mezinárodní letenky a poplatky za nadměrnou hmotnost zavazadel; platby za mezinárodní leteckou nákladní dopravu a charterové lety.

Příjmy z prodeje mezinárodních letenek, z poplatků za nadměrnou hmotnost zavazadel, z mezinárodní letecké nákladní dopravy a z charterových letů.

- Pro všechny prostředky námořní dopravy: přístavní poplatky (nakládka uhlí a pohonných hmot, potraviny, poplatky za údržbu, opravy, výdaje na posádku atd.).

Pro všechny prostředky vnitrozemské vodní dopravy: přístavní poplatky (nakládka uhlí a pohonných hmot, potraviny, poplatky za údržbu a menší opravy dopravních prostředků, výdaje na posádku atd.).

Pro všechny prostředky obchodní silniční dopravy: pohonné hmoty, olej, menší opravy, garážování, výdaje na řidiče a osádku atd.

Pro všechny prostředky letecké dopravy: provozní náklady a obchodní náklady, včetně oprav letadel a zařízení pro leteckou navigaci.

- Náklady a poplatky za uložení do celního skladu, za skladování a za celní odbavení.
- Clo a poplatky.
- Náklady vyplývající z přepravy.
- Náklady na opravu a montáž.

Náklady na zpracování, opracování, práce na základě smlouvy a jiné služby stejného druhu.

- Opravy lodí.

Opravy jiných dopravních prostředků než lodí a letadel.

- Technická pomoc (pomoc související s výrobou a distribucí zboží a služeb na všech stupních, poskytnutá v období určeném podle zvláštního účelu pomoci, včetně například poradenství nebo návštěvy odborníků, přípravy technických plánů a nákresů, výstupní kontroly výroby, průzkumů trhu a rovněž vzdělávání pracovníků).

- Provize a poplatky za zprostředkování.
- Zisky z přepravy.
- Bankovní provize a poplatky.
- Reprezentační výdaje.
- Reklama ve všech formách.
- Obchodní cesty.
- Podíl dceřiných společností, poboček atd. na obecných výdajích jejich mateřské společnosti v zahraničí a naopak.
- Dodavatelské smlouvy (výstavba a údržba budov, silnic, mostů, přístavů atd. prováděná specializovanými podniky, obvykle za paušální ceny po uskutečnění veřejné soutěže).
- Marže, zajištění a zástavy v souvislosti s termínovanými obchody se zbožím provedené v souladu s obchodními zvyklostmi.
- Cestovní ruch.
- Soukromé studijní cesty a pobyty.
- Soukromé léčebné cesty a pobyty.
- Soukromé cesty a pobyty z rodinných důvodů.
- Předplatné novin, časopisů, knih a hudebních publikací.
Noviny, časopisy, knihy, hudební publikace a desky.
- Exponované filmy, komerční filmy, osvětové filmy, vzdělávací filmy atd. (nájem, kinematografické poplatky, předplatné, reprodukční a synchronizační poplatky atd.).
- Členské příspěvky.
- Běžná údržba a opravy soukromého majetku v zahraničí.
- Vládní výdaje (oficiální zastoupení v zahraničí, příspěvky mezinárodním organizacím).
- Daně a poplatky, náklady soudních řízení, poplatky za přihlášení vynálezů a zapsání ochranných známek.
Náhrada škod.
Odstupné v případě zrušení smluv a navrácení bezdůvodného obohacení.
Pokuty.
- Pravidelné úhrady správě pošt, telegrafů a telefonů a podnikům veřejné dopravy.

- Devizová povolení udělená vlastním státním příslušníkům nebo devizovým tuzemcům cizí státní příslušnosti, kteří cestují do zahraničí.

Devizová povolení udělená vlastním státním příslušníkům nebo devizovým tuzemcům cizí státní příslušnosti, kteří se vrací do vlasti.

- Platy a mzdy (příhraničních nebo sezónních pracovníků a jiné platby devizových cizozemců, tím není dotčeno právo země upravit podmínky zaměstnávání cizinců).
- Peněžní zásilky vystěhovalců (tím není dotčeno právo země upravit přistěhovalectví).
- Honoráře a odměny.
- Dividendy a podíly na ziscích.
- Úroky (z cenných papírů, hypoték atd.).
- Nájem, pacht atd.
- Smluvní umořování dluhů (s výjimkou převodů předčasných nebo opožděných splátek).
- Zisky z provozu podniku.
- Autorská práva.

Patenty, průmyslové vzory, ochranné známky a vynálezy (převod a licence patentů, průmyslových vzorů, ochranných známek a vynálezů, ať jsou chráněny či nikoli, a plnění vyplývající z takového převodu nebo licence).

- Konzulární příjmy.
- Důchody a jiné obdobné příjmy.

Zákonné výživné a finanční pomoc v případě zvláště tíživé situace.

Postupné převody aktiv držených v jednom členském státě osobami s bydlištěm v jiném členském státě, které nemají dostatečný příjem k pokrytí svých životních nákladů v tomto členském státě.

- Transakce a převody v souvislosti s přímým pojištěním.
- Transakce a převody v souvislosti se zpětným pojištěním a zpětným převodem.
- Otevření a splácení obchodních nebo průmyslových úvěrů.
- Převod malých částek do zahraničí.
- Náklady na dokumentaci jakéhokoli druhu, které nesou na svůj účet schválená devizová místa.
- Sportovní ceny a příjmy ze závodů.
- Dědictví.
- Věna.

PŘÍLOHA IV
ZÁMOŘSKÉ ZEMĚ A ÚZEMÍ,

na něž se vztahuje část čtvrtá Smlouvy

Francouzská západní Afrika, která zahrnuje: Senegal, Súdán, Guineu, Pobřeží slonoviny, Dahome, Mauretánii, Nigérii a Horní Voltu,

Francouzská rovníková Afrika, která zahrnuje: Střední Kongo, Ubangi-Šari, Čad a Gabun,

Saint-Pierre a Miquelon, Komory, Madagaskar a závislá území, Francouzské Somálsko, Nová Kaledonie a závislá území, Francouzské državy v Oceánii, Jižní a antarktické země,

Autonomní republika Togo,

poručenské území v Kamerunu spravované Francií,

Belgické Kongo a Ruanda-Urundi,

Somálsko v poručenské správě Itálie,

Nizozemská Nová Guinea.

I.2 Protokol o statutu Evropské investiční banky

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI stanovit statut Evropské investiční banky zmíněný v článku 129 Smlouvy,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

Článek 1

Evropská investiční banka, založená článkem 129 Smlouvy (dále jen „banka“), se zřizuje a vykonává své úkoly a činnost v souladu s touto smlouvou a tímto statutem.

Sídlo banky určí vlády členských států vzájemnou dohodou.

Článek 2

Úkoly banky stanoví článek 130 Smlouvy.

Článek 3

V souladu s článkem 129 Smlouvy jsou členy banky:

Belgické království,
Spolková republika Německo,
Francouzská republika,
Italská republika,
Lucemburské velkovévodství,
Nizozemské království.

Článek 4

1. Bance se přiděluje základní kapitál ve výši jedné miliardy zúčtovacích jednotek, který upíší členské státy v těchto částkách:

Německo	300 milionů
Francie	300 milionů
Itálie	240 milionů
Belgie	86,5 milionu
Nizozemsko	71,5 milionu
Lucembursko	2 miliony

Hodnota zúčtovací jednotky je 0,888 670 880 gramu ryzího zlata.

Členské státy odpovídají pouze do výše svého podílu upsaného a dosud nesplaceného základního kapitálu.

2. Přijetím nového člena se zvyšuje upsaný základní kapitál o částku odpovídající vkladu nového člena.
3. Rada guvernérů může jednomyslně rozhodnout o zvýšení upsaného základního kapitálu.
4. Podíl na upsaném základním kapitálu nemůže být postoupen ani zastaven ani obstaven.

Článek 5

1. Členské státy splatí 25 % upsaného základního kapitálu v pěti stejných splátkách, které budou uhrazeny nejpozději dva měsíce, deset měsíců, šestnáct měsíců, třiadvacet měsíců a třicet měsíců po vstupu Smlouvy v platnost.

Každá splátka se skládá z jedné čtvrtiny ze zlata nebo z volně směnitelné měny a ze tří čtvrtin z měny národní.

2. Správní rada může požadovat splacení zbývajících 75 % upsaného základního kapitálu, pokud se toto splacení stane nutným, aby banka mohla dostát svým závazkům vůči svým věřitelům.

Každý členský stát zaplatí částku úměrnou svému podílu na upisovaném základním kapitálu v měnách, které banka potřebuje ke splnění svých závazků.

Článek 6

1. Rada guvernérů může kvalifikovanou většinou na návrh správní rady rozhodnout, že členské státy poskytnou bance zvláštní zúročitelné půjčky tehdy a v takové míře, v jaké bude banka takovou půjčku potřebovat k financování určitých projektů, jestliže správní rada prokáže, že banka není schopna opatřit si potřebné prostředky na kapitálových trzích za podmínek vhodných pro povahu a předmět projektů, které mají být financovány.
2. Zvláštní půjčky lze požadovat teprve po započetí čtvrtého roku po vstupu Smlouvy v platnost. Nesmějí přesáhnout 400 milionů zúčtovacích jednotek celkem nebo 100 milionů zúčtovacích jednotek ročně.
3. Doba trvání zvláštních půjček bude stanovena úměrně k době trvání úvěrů nebo záruk, které banka hodlá s pomocí těchto půjček poskytnout; nesmí přesáhnout 20 let. Rada guvernérů může kvalifikovanou většinou na návrh správní rady rozhodnout, že zvláštní půjčky budou splaceny dříve.
4. Zvláštní půjčky jsou úrokovány 4 % ročně, jestliže Rada guvernérů s přihlédnutím k vývoji a k úrovni úrokové sazby na kapitálových trzích nerozhodne o stanovení jiné sazby.
5. Zvláštní půjčky poskytnou členské státy v poměru svých podílů na upsaném základním kapitálu; uhradí je ve své národní měně během šesti měsíců poté, co byly vyzvány.
6. V případě likvidace banky budou zvláštní půjčky členských států splaceny až po vyrovnání ostatních dluhů banky.

Článek 7

1. V případě, že se přepočítací koeficient mezi měnou jednoho členského státu a zúčtovací jednotkou stanovenou v článku 4 sníží, upraví tento stát výši svého podílu na základním kapitálu splaceného ve své národní měně úměrně změně přepočítacího koeficientu tím, že provede ve prospěch banky dodatečnou vyrovnávací platbu. Částka, která má být upravena, však nesmí překročit úhrnnou částku půjček poskytnutých bankou v příslušné měně, jakož i prostředků banky v této měně. Vyrovnání bude provedeno do dvou měsíců anebo, pokud se týká půjček, ke dni splatnosti těchto půjček.
2. V případě, že se přepočítací koeficient mezi měnou jednoho členského státu a zúčtovací jednotkou stanovenou v článku 4 zvýší, upraví se výše podílu na základním kapitálu splaceného tímto státem v jeho národní měně úměrně změně přepočítacího koeficientu tím, že banka provede zpětnou platbu ve prospěch tohoto státu. Částka, která má být upravena, nesmí překročit úhrnnou částku půjček poskytnutých bankou v příslušné měně, jakož i prostředků banky v této měně. Platba bude provedena do dvou měsíců anebo, pokud se týká půjček, ke dni splatnosti těchto půjček.
3. Přepočítací koeficient mezi měnou členského státu a zúčtovací jednotkou stanovenou v článku 4 odpovídá poměru mezi váhou ryzího zlata obsaženého v této zúčtovací jednotce a váhou ryzího zlata odpovídajícího přepočítacímu koeficientu této měny oznámenému Mezinárodnímu měnovému fondu. Neexistuje-li takový přepočítací koeficient, bude tento poměr odvozen ze směnného kurzu k některé měně vyjádřené ve zlatě nebo směnitelné za zlato, který členský stát používá pro běžné platy.
4. Rada guvernérů může rozhodnout, že pravidla stanovená v odstavcích 1 a 2 se nepoužijí, jestliže dojde v jednotném poměru ke změně přepočítacího koeficientu všech měn států, které jsou členy Mezinárodního měnového fondu nebo členy banky.

Článek 8

Banku spravuje a řídí Rada guvernérů, správní rada a řídicí výbor.

Článek 9

1. Radu guvernérů tvoří ministři určení členskými státy.

2. Rada guvernérů vydává obecné směrnice týkající se úvěrové politiky banky, zejména pokud jde o cíle, o jejichž dosažení bude třeba usilovat při postupném uskutečňování společného trhu.

Rada guvernérů dbá na provádění těchto směrnic.

3. Rada guvernérů mimo jiné:

- a) rozhoduje o zvýšení upsaného základního kapitálu podle čl. 4 odst. 3;
- b) vykonává pravomoci uvedené v článku 6 v otázce zvláštních půjček;
- c) vykonává pravomoci uvedené v člancích 11 a 13, pokud jde o jmenování a zbavení úřadu člena správní rady a řídicího výboru;
- d) povoluje výjimku uvedenou v čl. 18 odst. 1;
- e) schvaluje výroční zprávu vypracovanou správní radou;
- f) schvaluje roční rozvahu, jakož i výkaz zisků a ztrát;
- g) vykonává pravomoci a povinnosti uvedené v člancích 7, 14, 17, 26 a 27;
- h) schvaluje jednací řád banky.

4. Rada guvernérů má pravomoc přijímat jednomyslně v rámci Smlouvy a tohoto statutu veškerá rozhodnutí, která se týkají zastavení činnosti banky a její případné likvidace.

Článek 10

Nestanoví-li tento statut jinak, přijímá Rada guvernérů rozhodnutí prostou většinou svých členů. Hlasování Rady guvernérů se řídí ustanoveními článku 148 Smlouvy.

Článek 11

1. Správní rada má výlučnou pravomoc rozhodovat o poskytování úvěrů a záruk a o uzavírání půjček; stanoví úrokové míry půjček a poplatky ze záruk; dozírá na řádnou správu banky; zajišťuje, že banka bude řízena v souladu s ustanoveními této smlouvy a tohoto statutu, jakož i s obecnými směnicemi vydanými Radou guvernérů.

Na konci účetního období je povinna podat Radě guvernérů zprávu a po schválení ji uveřejnit.

2. Správní rada je složena z 12 řádných členů a 12 zastupujících členů.

Řádné členy jmenuje na dobu pěti let Rada guvernérů na základě nominace členskými státy a Komise, a to:

tři řádné členy nominované Spolkovou republikou Německo;

tři řádné členy nominované Francouzskou republikou;

tři řádné členy nominované Italskou republikou;

dva řádné členy nominované vzájemnou dohodou států Beneluxu;

jednoho řádného člena nominovaného Komisí.

Mohou být jmenováni opakovaně.

Každý řádný člen má svého zastupujícího člena jmenovaného za stejných podmínek a stejným postupem jako řádný člen.

Zastupující členové se mohou účastnit schůzí správní rady; nemají hlasovací právo, ledaže zastupují řádného člena v případě, že není přítomen.

Předseda, nebo v jeho nepřítomnosti jeden z místopředsedů řídicího výboru, předsedá schůzi správní rady, avšak neúčastní se hlasování.

Členové správní rady jsou vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky způsobilosti a nezávislosti; odpovídají pouze bance.

3. Odvolat řádného člena správní rady může Rada guvernérů rozhodnutím přijatým kvalifikovanou většinou, a to pouze v případě, že již nesplňuje podmínky nutné k výkonu funkce.

Neschválení výroční zprávy vede k odstoupení správní rady.

4. Uvolní-li se místo v důsledku smrti, individuálního nebo kolektivního odstoupení anebo odvolání, bude místo znovu obsazeno podle pravidel stanovených v odstavci 2. Kromě celkové obměny se uvolněná místa obsazují na zbytek funkčního období.

5. Rada guvernérů stanoví odměny členům správní rady. Určí jednomyslným rozhodnutím, jaká činnost je neslučitelná s funkcemi řádného nebo zastupujícího člena.

Článek 12

1. Každý řádný člen má ve správní radě jeden hlas.

2. Nestanoví-li tento statut jinak, přijímá správní rada rozhodnutí prostou většinou svých členů s hlasovacím právem. Pro dosažení kvalifikované většiny je třeba osmi hlasů. Jednací řád banky určuje kvórum nutné k platnosti usnesení správní rady.

Článek 13

1. Řídící výbor se skládá z předsedy a dvou místopředsedů jmenovaných Radou guvernérů na návrh správní rady na dobu šesti let. Mohou být jmenováni opakovaně.
2. Rada guvernérů může kvalifikovanou většinou na návrh správní rady přijatý rovněž kvalifikovanou většinou rozhodnout o odvolání člena řídicího výboru.
3. Řídící výbor zajišťuje pod dohledem předsedy a pod kontrolou správní rady vedení běžných obchodů banky.
Připravuje rozhodnutí správní rady, zejména pokud jde o uzavírání půjček a poskytování úvěrů a záruk; zajišťuje provádění těchto rozhodnutí.
4. Řídící výbor přijímá svá stanoviska k návrhům na poskytnutí půjček a záruk, jakož i k návrhům uzavření půjček, většinou hlasů.
5. Rada guvernérů určuje odměnu členů řídicího výboru a stanoví, jaké činnosti jsou neslučitelné s jejich funkcí.
6. Předseda, v případě jeho nepřítomnosti jeden z místopředsedů, zastupuje banku v soudních i mimosoudních věcech.
7. Úředníci a jiní zaměstnanci banky jsou podřízeni předsedovi. Předseda je přijímá a propouští. Při výběru zaměstnanců je povinen přihlížet nejen k osobním schopnostem a odborné kvalifikaci, ale i k spravedlivému zastoupení státních příslušníků členských států.
8. Řídící výbor a zaměstnanci banky odpovídají pouze bance a vykonávají své funkce zcela nezávisle.

Článek 14

1. Výbor složený ze tří členů jmenovaných Radou guvernérů na základě jejich způsobilosti každoročně prověřuje, zda jsou operace a účetnictví banky řádně vedeny.
2. Tento výbor potvrzuje, že rozvaha a výkaz zisků a ztrát jsou v souladu s účetními záznamy a doklady a že správně vyjadřují situaci banky, pokud jde o její aktiva a pasiva.

Článek 15

Banka jedná s každým členským státem prostřednictvím orgánu, který tento stát určí. Při provádění finančních operací se obrací na emisní banku příslušného členského státu nebo na jiné finanční orgány, které tento stát schválil.

Článek 16

1. Banka spolupracuje se všemi mezinárodními organizacemi, jež vyvíjejí činnost v obdobných oblastech.
2. Banka naváže veškerá spojení potřebná pro spolupráci s bankovními a finančními orgány zemí, ve kterých provádí své operace.

Článek 17

Na žádost některého členského státu nebo Komise anebo z úřední povinnosti Rada guvernérů vykládá nebo doplňuje směrnice, které vydala na základě článku 9 tohoto statutu, a to za podmínek, za jakých byly přijaty.

Článek 18

1. V rámci úkolů vytyčených v článku 130 Smlouvy poskytuje banka úvěry svým členům nebo podnikům soukromého či veřejného práva na investiční projekty, které mají být uskutečněny na evropském území členských států, pokud prostředky z jiných zdrojů nejsou za přiměřených podmínek dosažitelné.

Nicméně na základě výjimky udělené jednomyslně Radou guvernérů na návrh správní rady může banka poskytnout úvěry na investiční projekty, které mají být uskutečněny zcela nebo zčásti mimo evropské území členských států.

2. Jestliže je to možné, je poskytnutí půjčky vázáno podmínkou, že současně bude použito též jiných prostředků financování.

3. Jestliže půjčka nebyla poskytnuta členskému státu, ale jinému podniku nebo samosprávnému celku, podmíní banka poskytnutí této půjčky buď zárukou členského státu, na jehož území bude projekt uskutečněn, nebo jinými dostatečnými zárukami.

4. Banka může poskytnout záruku na půjčky uzavřené podniky soukromého či veřejného práva anebo samosprávnými celky k provedení operací uvedených v článku 130 Smlouvy.

5. Úhrnná částka nesplacených půjček a záruk poskytnutých bankou nesmí převýšit 250 % částky upsaného základního kapitálu.

6. Banka se zajišťuje proti riziku změny kurzů tím, že ke smlouvám o půjčkách a zárukách připojí doložky, které bude považovat za vhodné.

Článek 19

1. Úroková míra půjček a poplatky ze záruk, které má banka poskytnout, musí být přizpůsobovány podmínkám převládajícím na kapitálovém trhu a musí být propočítány tak, aby banka z jejich výnosů plnila své závazky, kryla své náklady a podle článku 24 vytvořila rezervní fond.

2. Banka nepovoluje snížení úrokové míry. V případě, že snížení úrokové míry je žádoucí vzhledem ke zvláštní povaze projektu, který má být financován, může příslušný členský stát nebo třetí strana udělit bonifikaci úroku, pokud je udělení této bonifikace slučitelné s pravidly stanovenými v článku 92 Smlouvy.

Článek 20

Při poskytování půjček a záruk zachovává banka tyto zásady:

1. Dbá, aby její prostředky byly používány co nejúčelněji v zájmu Společenství.

Může poskytnout půjčky nebo záruky pouze:

a) jestliže splácení úroků a umořování je kryto ziskem z podnikání, pokud jde o projekty prováděné podniky ve výrobním odvětví, anebo jestliže je zajištěno závazkem, který převzal stát, v němž se projekt uskutečňuje, či jiným způsobem, pokud jde o ostatní projekty,

b) a jestliže provedení projektu přispívá ke zvýšení obecné hospodářské produktivity a působí příznivě k vytvoření společného trhu.

2. Nesmí nabývat žádné podíly v podnicích ani přijímat žádnou odpovědnost za jejich řízení, ledaže by to vyžadovala ochrana jejich práv a bylo tak zajištěno splacení její pohledávky.

3. Může postupovat své pohledávky na kapitálovém trhu a požadovat za tím účelem od svých dlužníků vydání dluhopisů nebo jiných cenných papírů.

4. Ani banka, ani členské státy nesmí stanovovat podmínky, podle kterých by měly být částky z jejich půjček použity na území určitého členského státu.

5. Může vázat poskytnutí půjček na podmínku, že se uskuteční mezinárodní veřejná soutěž.

6. Nefinancuje zcela ani zčásti žádný projekt, s nímž nesouhlasí členský stát, na jehož území má být tento projekt uskutečněn.

Článek 21

1. Žádosti o půjčku nebo záruku se mohou podávat bance buď prostřednictvím Komise, nebo prostřednictvím členského státu, na jehož území bude projekt uskutečněn. Podniky se mohou na banku obracet se žádostí o půjčku nebo záruku také přímo.

2. Jestliže se žádost podává prostřednictvím Komise, bude předložena k vyjádření členskému státu, na jehož území bude projekt uskutečněn. Jestliže se žádost podává prostřednictvím státu, bude předložena k vyjádření Komisi. Jestliže žádost podává přímo podnik, bude předložena danému členskému státu i Komisi.

Dotyčné členské státy a Komise musí podat svá vyjádření ve lhůtě dvou měsíců. Neobdrží-li v této lhůtě vyjádření, může mít banka za to, že příslušný projekt nevyvolává námitek.

3. Správní rada rozhoduje o žádostech o půjčku nebo záruku, které jí předložil řídicí výbor.

4. Řídicí výbor zkoumá, zda žádosti o půjčku nebo záruku, které mu byly předloženy, jsou v souladu s tímto statutem, zejména se článkem 20. Jestliže se řídicí výbor vysloví pro poskytnutí půjčky nebo záruky, předloží správní radě návrh smlouvy; své kladné stanovisko může vázat na podmínky, které považuje za podstatné. Jestliže se řídicí výbor vysloví proti poskytnutí půjčky nebo záruky, předloží správní radě příslušné podklady spolu se svým vyjádřením.

5. V případě záporného stanoviska řídicího výboru může správní rada poskytnout danou půjčku nebo záruku pouze jednomyslným rozhodnutím.

6. V případě záporného stanoviska Komise může správní rada poskytnout danou půjčku nebo záruku pouze jednomyslným rozhodnutím, přičemž člen ustanovený do své funkce na základě jmenování Komisí se zdrží hlasování.

7. V případě záporného stanoviska řídicího výboru i Komise nemůže správní rada danou půjčku nebo záruku poskytnout.

Článek 22

1. Banka si prostředky potřebné k plnění svých úkolů půjčuje na mezinárodním kapitálovém trhu.
2. Banka si může půjčit na kapitálovém trhu některého členského státu v rámci právních předpisů upravujících vnitrostátní emise nebo, nejsou-li takové předpisy v členském státě, na základě porady a dosažení dohody s daným členským státem o zamýšlené půjčce.

Příslušné orgány členského státu mohou odmítnout souhlas jen tehdy, hrozí-li kapitálovému trhu tohoto státu vážné poruchy.

Článek 23

1. Banka může použít volně použitelných prostředků, které bezprostředně nepotřebuje ke krytí svých závazků, takto:

- a) může investovat na peněžních trzích;
- b) může s výhradou čl. 20 odst. 2 nakupovat a prodávat cenné papíry, které vydala buď sama, nebo její dlužníci;
- c) může provádět jakékoli jiné finanční operace, které se vztahují k předmětu její činnosti.

2. S výhradou ustanovení článku 25 provádí banka při správě svých investic jen takovou devizovou arbitráž, kterou přímo vyžaduje uskutečňování jejich půjček nebo plnění jejich závazků z půjček, které uzavřela, nebo záruk, které poskytla.

3. V oblastech zmíněných v tomto článku působí banka ve shodě s příslušnými orgány nebo emisní bankou členských států.

Článek 24

1. Postupně bude vytvořen rezervní fond až do výše 10 % upsaného základního kapitálu. Odůvodňuje-li to stav závazků banky, může správní rada rozhodnout o zřízení dodatečných rezerv. Dokud tento rezervní fond nebude plně vytvořen, budou do něj odváděny:

- a) příjmy z úroků z půjček, které banka poskytla z částek, jež mají členské státy platit podle článku 5;
- b) příjmy z úroků z půjček, které banka poskytla z částek získaných splacením půjček podle písmene a),

pokud těchto příjmů z úroků není třeba k plnění závazků nebo ke krytí nákladů banky.

2. Prostředky rezervního fondu musí být investovány tak, aby mohly být kdykoli použity v souladu s účelem tohoto fondu.

Článek 25

1. Banka je vždy oprávněna převádět pohledávky v měně jednoho členského státu do měny některého jiného členského státu, aby mohla provádět finanční operace odpovídající jejímu předmětu činnosti, tak jak je stanoven v článku 130 Smlouvy s přihlédnutím k článku 23 tohoto statutu. Banka se podle možností zdrží provádění takových převodů, má-li volné nebo uvolnitelné pohledávky v měně, kterou potřebuje.
2. Banka může směnit pohledávky, jež má v měně členského státu, za prostředky v měně třetích zemí jen se souhlasem tohoto členského státu.
3. Banka může volně nakládat s částí svého základního kapitálu splaceného ve zlatě nebo volně směnitelných měnách, jakož i s devizami půjčenými na trzích mimo Společenství.
4. Členské státy se zavazují, že dlužníkům banky dají k dispozici prostředky v cizích měnách potřebné ke splacení jistiny a úroků z půjček poskytnutých nebo zajištěných bankou na projekty, které mají být uskutečněny na jejich území.

Článek 26

Jestliže některý členský stát neplní své členské povinnosti vyplývající z tohoto statutu, zejména povinnost splatit svůj podíl nebo své zvláštní půjčky, anebo povinnost zajistit splacení úroků a umořování svých půjček, může Rada guvernérů rozhodnutím přijatým kvalifikovanou většinou zastavit poskytování půjček nebo záruk tomuto členskému státu nebo jeho státním příslušníkům.

Toto rozhodnutí nezbavuje stát ani jeho státní příslušníky jejich povinností vůči bance.

Článek 27

1. Jestliže Rada guvernérů rozhodne zastavit činnost banky, bude neprodleně ukončen veškerý provoz s výjimkou operací nutných k řádnému použití, ochraně a zachování majetku, jakož i k vyrovnání závazků.
2. V případě likvidace jmenuje Rada guvernérů likvidátory a vydá jim pokyny k provedení likvidace.

Článek 28

1. Banka požívá v každém členském státě nejširší právní způsobilost přiznávanou právnickým osobám příslušným vnitrostátním právem; může zejména nabývat a zcizovat movitý majetek a nemovitosti a vystupovat před soudem.

Výsady a imunity přiznané bance stanoví protokol zmíněný v článku 218 Smlouvy.

2. Majetek banky nesmí být žádnou formou zabaven nebo vyvlastněn.

Článek 29

Spory mezi bankou na jedné straně a jejími věřiteli, dlužníky nebo třetími stranami na druhé straně rozhodují příslušné vnitrostátní soudy, s výhradou pravomocí přiznaných Soudnímu dvoru.

Banka si zvolí svůj obecný soud v každém členském státě. Může však v kterékoli smlouvě provést zvláštní volbu obecného soudu nebo sjednat rozhodčí řízení.

Majetek a pohledávky banky mohou být zabaveny nebo se stát předmětem výkonu rozhodnutí pouze na příkaz soudu.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P.H. SPAAK
ADENAUER.
PINEAU.
Antonio SEGNI.
BECH.
J. LUNS

J. Ch. SNOY et d'OPPEURS
HALLSTEIN.
M. FAURE.
Gaetano MARTINO.
Lambert SCHAUS.
J. LINTHORST HOMAN.

I.3 Protokol o německém vnitřním obchodu a souvisejících otázkách

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

ZVAŽUJÍCE stávající situaci plynoucí z rozdělení Německa,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

1. Jelikož obchod mezi německými územími, na která se vztahuje Základní zákon Spolkové republiky Německo, a německými územími, na která se Základní zákon nevztahuje, tvoří součást německého vnitřního obchodu, nevyžaduje uplatňování této smlouvy žádnou změnu současného systému tohoto obchodu v Německu.

2. Každý členský stát uvědomí ostatní členské státy a Komisi o dohodách týkajících se obchodu s německými územími, na která se nevztahuje Základní zákon Spolkové republiky Německo, a o prováděcích ustanoveních. Každý členský stát dbá, aby provádění těchto dohod nebylo v rozporu se zásadami společného trhu, a zejména přijme vhodná opatření, aby zabránil jakékoli následné škodě v hospodářství jiných členských států.

3. Každý členský stát může přijmout vhodná opatření, aby předešel jakýmkoli obtížím, které by mu mohly vzniknout v důsledku obchodu mezi některým členským státem a německými územími, na která se nevztahuje Základní zákon Spolkové republiky Německo.

V Římě dne dvacátého pátého května tisíc devět set padesát sedm.

P.H. SPAAK.
ADENAUER.
PINEAU.
Antonio SEGNI.
BECH.
J. LUNS.

J. Ch. SNOY et d'OPPEURS.
HALLSTEIN.
M. FAURE.
Gaetano MARTINO.
Lambert SCHAUS.
J. LINTHORST HOMAN.

I.4 Protokol o určitých ustanoveních týkajících se Francie

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI upravit v souladu s obecnými cíli Smlouvy určité zvláštní otázky, jež v současné době existují,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

I. Poplatky a podpory

1. Komise a Rada prozkoumá každoročně režim podpor při vývozu a zvláštních poplatků při dovozu, který se uplatňuje ve frankové oblasti.

Při tomto průzkumu jim francouzská vláda oznámí opatření, která hodlá přijmout za účelem snížení a racionalizace výše těchto podpor a poplatků.

Uvědomí dále Radu a Komisi o veškerých nových poplatcích, které hodlá zavést v důsledku pokračující liberalizace, a o veškerých úpravách podpor a poplatků, které hodlá provést v mezích nejvyšší poplatkové sazby platné k 1. lednu 1957. Uvedená opatření mohou být projednána v těchto orgánech.

2. Má-li Rada za to, že nejednotnost poškozuje určité průmyslové úseky jiných členských států, může rozhodnutím přijatým kvalifikovanou většinou na návrh Komise požádat francouzskou vládu, aby učinila určitá opatření ke sjednocení poplatků a podpor v každé ze tří skupin: suroviny, polotovary a konečné výrobky. V případě, že by francouzská vláda tato opatření neprovedla, zmocní Rada rozhodnutím rovněž přijatým kvalifikovanou většinou ostatní členské státy, aby přijaly ochranná opatření, jejichž podmínky a podrobnosti Rada určí.

3. Pokud by byla běžná platební bilance frankové oblasti v rovnováze po dobu delší jednoho roku a její měnové rezervy dosáhly výše považované za uspokojivou, zejména s ohledem na objem jejího zahraničního obchodu, může Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou rozhodnout, že francouzská vláda má zrušit režim poplatků a podpor.

Jestliže se Komise a francouzská vláda neshodnou, zda lze výši měnových rezerv frankové oblasti považovat za uspokojivou, obrátí se se žádostí o vyjádření k osobě nebo instituci, kterou si vzájemnou dohodou zvolí za rozhodce. V případě neshody určí tohoto rozhodce předseda Soudního dvora.

Takové rozhodnutí o zrušení poplatků a podpor musí být provedeno tak, aby neohrozilo rovnováhu platební bilance; především může být prováděno postupně. Jakmile dojde k jejich zrušení, užijí se plně ustanovení Smlouvy.

Výraz „běžná platební bilance“ se chápe ve smyslu přijatém mezinárodními organizacemi a Mezinárodním měnovým fondem; zahrnuje obchodní bilanci spolu s neviditelnými transakcemi, které mají povahu příjmů nebo poskytování služeb.

II. Odměňování za přesčasovou práci

Členské státy mají za to, že zřízení společného trhu povede na konci první etapy k situaci, kdy jak základ, nad který se přesčasové hodiny odměňují zvláště, tak i průměrná výše těchto příplatků za přesčasové hodiny v průmyslu budou odpovídat těm, které platí ve Francii, a to podle průměru roku 1956.

Pokud tato situace na konci první etapy nenastane, je Komise povinna zmocnit Francii, aby v průmyslových oborech, které jsou dotčeny nerovností ve způsobu odměňování za přesčasové hodiny, přijala ochranná opatření, jejichž podmínky a podrobnosti Komise určí, ledaže by v průběhu této etapy průměrné zvýšení úrovně mezd v týchž oborech v jiných členských státech převyšovalo v poměru k průměru roku 1956 zvýšení, ke kterému došlo ve Francii, o procento, jež stanoví Komise se schválením Rady přijatým kvalifikovanou většinou.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P.H SPAAK.
ADANAUER.
PINEAU.
Antonio SEGNI.
BECH.
J. LUNS.

J. Ch. SNOY et d'OPPUEURS.
HALLSTEIN.
M. FAURE.
Gaetano MARTINO.
Lambert SCHAUS.
J. LINTHORST HOMAN

I.5 Protokol o Itálii

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI vyřešit některé zvláštní otázky týkající se Itálie,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

ČLENSKÉ STÁTY SPOLEČENSTVÍ

BEROU NA VĚDOMÍ skutečnost, že italská vláda zahájila desetiletý program hospodářského rozvoje zaměřeného na vyrovnání strukturální nerovnováhy italského hospodářství, zejména vybavením méně rozvinutých oblastí na jihu a na ostrovech a vytvořením nových pracovních míst s cílem odstranit nezaměstnanost;

PŘIPOMÍNÁJÍ, že zásady a cíle tohoto programu italské vlády byly vzaty na vědomí a schváleny organizacemi pro mezinárodní spolupráci, jichž jsou členské státy členy;

UZNÁVAJÍ, že dosažení cílů italského programu je v jejich společném zájmu;

SHODUJÍ SE na tom, aby orgánům Společenství bylo doporučeno s cílem usnadnit italské vládě splnění tohoto úkolu přijmout všechny prostředky a postupy umožněné Smlouvou, zejména přiměřené využití zdrojů Evropské investiční banky a Evropského sociálního fondu;

DOMNÍVAJÍ SE, že orgány Společenství musí při uplatňování Smlouvy brát v úvahu úsilí, které musí italské hospodářství vyvinout během nadcházejících let, a vhodnou příležitost k odvrácení nebezpečného napětí, zejména v platební bilanci a úrovni zaměstnanosti, které by mohlo ohrozit uplatňování Smlouvy v Itálii;

UZNÁVAJÍ zejména, že v případě použití článků 108 a 109 je třeba dbát, aby opatření požadovaná od italské vlády zajišťovala naplnění jejího programu hospodářského rozvoje a zvýšení životní úrovně obyvatelstva.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P.H. SPAAK
ADENAUER.
PINEAU.
Antonio SEGNI.
BECH.
J. LUNS.

J. Ch. SNOY et d'OPPEURS
HALLSTEIN.
M. FAURE.
Gaetano MARTINO.
Lambert SCHAUS.
J. LINTHORST HOMAN.

I.6 Protokol o Lucemburském velkovévodství

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI vyřešit některé zvláštní otázky týkající se Lucemburského velkovévodství,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

Článek 1

1. Z důvodu zvláštní situace svého zemědělství je Lucemburské velkovévodství oprávněno zachovat množstevní omezení dovozu produktů uvedených na seznamu přiloženém k rozhodnutí smluvních stran Všeobecné dohody o clech a obchodu ze dne 3. prosince 1955 o lucemburském zemědělství.

Belgie, Lucembursko a Nizozemsko uplatňují systém podle čl. 6 třetího pododstavce Úmluvy o hospodářské unii belgicko-lucemburské ze dne 25. července 1921.

2. Lucemburské velkovévodství přijme veškerá strukturální, technická nebo hospodářská opatření, která umožní postupné začlenění lucemburského zemědělství do společného trhu. Komise mu může vydávat doporučení k opatřením, která mají být přijata.

Rada rozhodne kvalifikovanou většinou na návrh Komise na konci přechodného období, v jakém rozsahu budou odchylky udělené Lucemburskému velkovévodství zachovány, změněny nebo zrušeny.

Kterémukoli zúčastněnému členskému státu je přiznáno právo podat proti takovému rozhodnutí žalobu k rozhodčímu orgánu zřízenému v souladu s čl. 8 odst. 4 Smlouvy.

Článek 2

Při stanovení předpisů o volném pohybu pracovníků podle čl. 48 odst. 3 Smlouvy vezme Komise v úvahu zvláštní demografickou situaci Lucemburského velkovévodství.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P.H. SPAAK
ADENAUER.
PINEAU.
Antonio SEGNI.
BECH.
J. LUNS.

J. Ch. SNOY et d'OPPEURS
HALLSTEIN.
M. FAURE.
Gaetano MARTINO.
Lambert SCHAUS.
J. LINTHORST HOMAN.

I.7 Protokol o zboží pocházejícím a dováženém z určitých zemí, které v některém členském státě podléhá zvláštnímu dovoznímu režimu

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI upřesnit použití Smlouvy na některé zboží pocházející z určitých zemí a dovážené z těchto zemí, které v některém členském státě podléhá zvláštnímu dovoznímu režimu,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

1. Použití Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství nevyžaduje žádnou změnu celního režimu, který se ke dni vstupu Smlouvy v platnost vztahuje na dovoz:

- a) do zemí Beneluxu pro zboží pocházející a dovážené ze Surinamu nebo z Nizozemských Antil;
- b) do Francie pro zboží pocházející a dovážené z Maroka, Tuniska, Vietnamské republiky, Kambodže a Laosu. Výše uvedená ustanovení se vztahují rovněž na francouzské državy v kondominiu Nové Hebridy;
- c) do Itálie pro zboží pocházející a dovážené z Libye a Somálska v současnosti v poručenské správě Itálie.

2. Zboží dovezené do některého členského státu ve výše uvedeném režimu nesmí být v tomto státě považováno za zboží ve volném oběhu ve smyslu článku 10 Smlouvy, pokud je zpět vyvezeno do jiného členského státu.

3. Do konce prvního roku po vstupu Smlouvy v platnost sdělí členské státy Komisi a ostatním členským státům ustanovení o zvláštních režimech uvedených v tomto protokolu spolu se seznamem zboží, na které se vztahují.

Členské státy rovněž sdělí Komisi a ostatním členským státům pozdější změny těchto seznamů a režimů.

4. Komise dbá na to, aby uplatňování výše uvedených ustanovení nepoškozovalo ostatní členské státy; může k tomuto účelu přijmout veškerá vhodná opatření upravující vztahy mezi členskými státy.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P.H. SPAAK.
ADENAUER.
PINEAU.
Antonio SEGNI.
BECH.
J. LUNS.

J. Ch. SNOY et d'OPPEURS.
HALLSTEIN.
M. FAURE.
Gaetano MARTINO.
Lambert SCHAUS.
J. LINTHORST HOMAN.

I.8 Protokol o režimu, který se vztahuje na výrobky spadající do pravomoci Evropského společenství uhlí a oceli, vůči Alžírsku a zámořským departementům Francouzské republiky

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

VĚDOMY SI skutečnosti, že ustanovení Smlouvy vztahující se na Alžírsko a zámořské departementy Francouzské republiky vyvolávají otázku režimu, který se má vztahovat na Alžírsko a tyto departementy pro výrobky, které tvoří předmět Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli,

PŘEJÍCE SI nalézt vhodné řešení v souladu se zásadami obou Smluv,

UPRAVÍ tuto otázku v duchu vzájemné spolupráce v co nejkratší lhůtě, nejpozději při příležitosti první revize Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P.H. SPAAK.
ADENAUER.
PINEAU.
Antonio SEGNI.
BECH.
J. LUNS.

J. Ch. SNOY et d'OPPEURS.
HALLSTEIN.
M. FAURE.
Gaetano MARTINO.
Lambert SCHAUS.
J. LINTHORST HOMAN.

I.9 Protokol o minerálních olejích a některých jejich derivátech

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

1. Každý členský stát může po dobu šesti let od vstupu Smlouvy v platnost zachovat vůči ostatním členským státům a vůči třetím zemím cla nebo poplatky s rovnocenným účinkem, které se používají na výrobky uvedené pod čísly 27.09, 27.10, 27.11, 27.12 a ex 27.13 (parafín, petrolejový vosk nebo petrolejová živice a parafínové zbytky) bruselské nomenklatury ke dni 1. ledna 1957 nebo ke dni vstupu Smlouvy v platnost, pokud jsou nižší. Nicméně právo na zachování cel ze surových olejů nesmí vést ke zvýšení rozdílu mezi cly ze surových olejů a cly z derivátů uvedených výše ke dni 1. ledna 1957 o výše než 5 %. Pokud takový rozdíl neexistuje, nesmí rozdíl, který by mohl být vytvořen, přesáhnout 5 % cla platného ke dni 1. ledna 1957 pro výrobky uvedené pod číslem 27.09. Pokud před koncem období šesti let dojde ke snížení cel nebo poplatků s rovnocenným účinkem pro výrobky uvedené pod číslem 27.09, musí být cla a poplatky s rovnocenným účinkem pro ostatní výše uvedené výrobky odpovídajícím způsobem sníženy.

Na konci tohoto období budou cla zachovaná za podmínek uvedených v předchozím pododstavci vůči ostatním členským státům úplně odstraněna. Ke stejnému dni nabude vůči třetím zemím účinnosti společný celní sazebník.

2. Na podpory výroby minerálních olejů uvedených pod číslem 27.09 bruselské nomenklatury, pokud budou nutné pro vyrovnání ceny surových olejů s cenou na světovém trhu CIF evropský přístav členského státu, se vztahuje čl. 92 odst. 3 písm. c) Smlouvy. V průběhu prvních dvou etap Komise využije zmocnění podle článku 93 pouze v míře nezbytné k zabránění zneužití těchto podpor.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P.H. SPAAK
ADENAUER.
PINEAU.
Antonio SEGNI.
BECH.
J. LUNS.

J. Ch. SNOY et d'OPPEURS
HALLSTEIN.
M. FAURE.
Gaetano MARTINO.
Lambert SCHAUS.
J. LINTHORST HOMAN.

I.10 Protokol o použití Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství na mimoevropské části Nizozemského království

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

SNAŽÍCE SE v okamžiku podpisu Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství upřesnit působnost článku 227 Smlouvy vůči Nizozemskému království,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této Smlouvě:

Vláda Nizozemského království bude z důvodu ústavní struktury Nizozemského království, která vyplývá ze statutu ze dne 29. prosince 1954, zmocněna, odchylně od článku 227, ratifikovat Smlouvu pouze za evropskou část království a Nizozemskou Novou Guineu.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P.H. SPAAK
ADENAUER.
PINEAU.
Antonio SEGNI.
BECH.
J. LUNS.

J. Ch. SNOY et d'OPPEURS
HALLSTEIN.
M. FAURE.
Gaetano MARTINO.
Lambert SCHAUS.
J. LINTHORST HOMAN.

I.11 Prováděcí úmluva týkající se přidružení zámořských zemí a území ke Společenství

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI uzavřít prováděcí úmluvu zmíněnou v článku 136 Smlouvy,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě.

Článek 1

Členské státy se účastní za dále stanovených podmínek opatření vhodných k podpoře sociálního a hospodářského rozvoje zemí a území uvedených v příloze IV Smlouvy a doplňují tak vlastní úsilí orgánů odpovědných za tyto země a území.

Za tím účelem se zřizuje Fond pro rozvoj zámořských zemí a území, do nějž členské státy budou po dobu pěti let platit roční příspěvky stanovené v příloze A této úmluvy.

Fond je spravován Komisí.

Článek 2

Orgány, které nesou odpovědnost za země a území, předkládají Komisi po dohodě s místními úřady nebo s představiteli obyvatelstva daných zemí a území sociální a hospodářské projekty, o jejichž financování Společenství žádají.

Článek 3

Komise každoročně vypracuje obecné programy, podle nichž budou prostředky použitelné podle přílohy B této úmluvy přiděleny různým kategoriím projektů.

Obecné programy zahrnují projekty financování:

- a) určitých sociálních institucí, zejména nemocnic, výchovných zařízení nebo zařízení pro technický výzkum, poradenství pro volbu povolání a institucí podporujících profesní činnost obyvatelstva;
- b) hospodářských investic ve všeobecném zájmu, které přímo souvisejí s provedením některého programu zahrnujícího konkrétní produktivní rozvojové projekty.

Článek 4

Na počátku každého finančního roku stanoví Rada kvalifikovanou většinou po konzultaci s Komisí ty částky, které mají být určeny k financování

- a) sociálních institucí uvedených v čl. 3 písm. a);
- b) hospodářských investic všeobecného významu uvedených v čl. 3 písm. b).

Rozhodnutí Rady musí usilovat o racionální zeměpisné rozdělení použitelných částek.

Článek 5

1. Komise určuje rozdělení použitelných částek ve smyslu čl. 4 písm. a) mezi jednotlivé žádosti o financování sociálních institucí.
2. Komise vypracuje návrhy na financování projektů hospodářských investic, které přijme na základě čl. 4 písm. b).

Tyto návrhy předloží Radě.

Jestliže ve lhůtě jednoho měsíce žádný členský stát nepožádá Radu o posouzení návrhu, považuje se návrh za schválený.

Jestliže Rada návrhy posuzuje, rozhoduje kvalifikovanou většinou do dvou měsíců.

3. Částky nepřidělené v jednom roce se převádějí do dalších let.

4. Přidělené částky se poskytují orgánům odpovědným za provedení prací. Komise dozírá na to, aby jich bylo použito v souladu se stanoveným účelem a za co nejvýhodnějších hospodářských podmínek.

Článek 6

Rada stanoví kvalifikovanou většinou na návrh Komise do šesti měsíců po vstupu Smlouvy v platnost podrobnosti o vyžadování a poukazování finančních příspěvků, o vedení rozpočtu a správě prostředků Fondu pro rozvoj.

Článek 7

Kvalifikovaná většina v člancích 4, 5 a 6 činí 67 hlasů. Jednotlivé členské státy disponují tímto počtem hlasů:

Belgie	11 hlasů
Německo	33 hlasů
Francie	33 hlasů
Itálie	11 hlasů
Lucembursko	1 hlas
Nizozemsko	11 hlasů

Článek 8

V každé zemi nebo území bude právo usazování postupně rozšířeno na státní příslušníky a společnosti jiných členských států než toho, který má s touto zemí nebo územím zvláštní vztahy. Podrobnosti určí v průběhu prvního roku provádění této úmluvy Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise tak, aby veškerá diskriminace byla postupně odstraněna v průběhu přechodného období.

Článek 9

V obchodních stycích mezi členskými státy a zeměmi nebo územími platí celní režim stanovený v člancích 133 a 134 Smlouvy.

Článek 10

Po dobu platnosti této úmluvy uplatňují členské státy při svých obchodních stycích se zeměmi nebo územími ta ustanovení části druhé hlavy I kapitoly 2 Smlouvy o odstranění množstevních omezení mezi členskými státy, která v téže době uplatňují ve svých vzájemných stycích.

Článek 11

1. V každé zemi nebo území, kde platí dovozní kvóty, budou za rok po vstupu této úmluvy v platnost kvóty přístupné státům jiným než státu, s nímž má země nebo území zvláštní vztahy, přeměněny na celkové kvóty přístupné bez diskriminace členskými státům. Od téhož dne budou tyto kvóty každoročně zvyšovány podle čl. 32 odst. 1, 2, 4, 5, 6 a 7 a článku 33 Smlouvy.

2. Jestliže celková kvóta pro některé neliberalizované zboží nedosahuje 7 % celkového dovozu do země nebo území, stanoví se kvóta ve výši 7 % tohoto dovozu nejpozději rok po vstupu této úmluvy v platnost. Tato kvóta bude každoročně zvyšována podle ustanovení uvedených v odstavci 1.

3. Jestliže pro dovoz určitého zboží do země nebo území není povolena žádná kvóta, určí Komise svým rozhodnutím podrobnosti zavedení a rozšiřování kvót přístupných ostatním členským státům.

Článek 12

Jestliže se dovozní kvóty členských států týkají jak dovozu ze státu, který má s určitou zemí nebo územím zvláštní vztahy, tak i dovozu z této země nebo území, bude ta část dovozu, která pochází z těchto zemí a území, tvořit zvláštní celkovou kvótu, vytvořenou na základě statistiky dovozu. Tato kvóta se určí v průběhu prvního roku platnosti této úmluvy a zvyšuje se podle pravidel uvedených v článku 10.

Článek 13

Ustanovení článku 10 nezabraňují zákazům ani omezením dovozu, vývozu nebo tranzitu, které jsou odůvodněny požadavky veřejné mravnosti, veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti, ochrany zdraví a života lidí, živočichů a rostlin, ochrany národního kulturního pokladu umělecké, historické nebo archeologické hodnoty, nebo ochrany průmyslového a obchodního vlastnictví. Tyto zákazy nebo omezení nesmějí být prostředkem svévolné diskriminace ani skrytého omezení obchodu.

Článek 14

Po ukončení platnosti této úmluvy a dokud nebudou stanovena pravidla přidružování pro další období, zůstanou dovozní kvóty do zemí a území na jedné straně a do členských států na straně druhé, pokud jde o zboží pocházející z určité země nebo území, na úrovni stanovené pro pátý rok. Podobně zůstane v platnosti úprava práva usazování platná ke konci pátého roku.

Článek 15

1. Dovoz nepražené kávy ze třetích zemí do Itálie a do zemí Beneluxu a banánů do Spolkové republiky Německo bude upraven celními kvótami za podmínek stanovených v protokolech připojených k této úmluvě.

2. Jestliže platnost této úmluvy skončí dříve, než bude uzavřena nová dohoda, povolují se členským státům až do uzavření této dohody, pokud jde o banány, kakaové boby a nepraženou kávu, celní kvóty podléhající celním sazbám platným na počátku druhé etapy; tyto kvóty se rovnají objemu dovozu ze třetích zemí za poslední rok, za který jsou k dispozici statistiky.

Tyto kvóty budou případně zvýšeny úměrně ke vzrůstu spotřeby v dovozních státech.

3. Členské státy s celními kvótami, které podléhají celním sazbám platným v době vstupu Smlouvy v platnost podle protokolů o dovozu nepražené kávy a banánů ze třetích zemí, mají právo získat pro toto zboží, namísto úpravy uvedené v předchozím odstavci, zachování těchto celních kvót na výši, které dosáhly ke dni, kdy Úmluva pozbyla platnosti.

Tyto kvóty budou případně zvýšeny za podmínek uvedených v odstavci 2.

4. Komise stanoví na žádost dotyčných států objem celních kvót uvedených v předchozích odstavcích.

Článek 16

Ustanovení článků 1 až 8 této úmluvy se vztahují na Alžírsko a francouzské zámořské departementy.

Článek 17

Aniž by bylo dotčeno provádění ustanovení článků 14 a 15, uzavírá se tato úmluva na dobu pěti let.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P. H. SPAAK.
ADENAUER
PINEAU
Antonio SEGNI
BECH
J. LUNS

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
HALLSTEIN
M. FAURE
Gaetano MARTINO
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

Příloha A podle článku 1 Úmluvy

	1. rok	2. rok	3. rok	4. rok	5. rok	Celkem
Procenta	10 %	12,5 %	16,5 %	22,5 %	38,5 %	100 %
Země	V milionech zúčtovacích jednotek Evropské platební unie					
Belgie	7	8,75	11,55	15,75	26,95	70
Německo	20	25	33	45	77	200
Francie	20	25	33	45	77	200
Itálie	4	5	6,60	9	15,40	40
Lucembursko	0,125	0,15625	0,20625	0,28125	0,48125	1,25
Nizozemsko	7	8,75	11,55	15,75	26,95	70

Příloha B podle článku 3 Úmluvy

	1. rok	2. rok	3. rok	4. rok	5. rok	Celkem
Procenta	10 %	12,5 %	16,5 %	22,5 %	38,5 %	100 %
Zámořské země a území:	V milionech zúčtovacích jednotek Evropské platební unie					
Belgie	3	3,75	4,95	6,75	11,55	30
Francie	51,125	63,906	84,356	115,031	196,832	511,25
Itálie	0,5	0,625	0,825	1,125	1,925	5
Nizozemská	3,5	4,375	5,775	7,875	13,475	35

I.12 Protokol o celní kvótě na dovoz banánů

(ex 08.01 bruselské nomenklatury)

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

1. Od prvního sblížení vnějších cel podle čl. 23 odst. 1 písm. b) Smlouvy do konce druhé etapy může Spolková republika Německo uplatňovat roční kvótu bezcelního dovozu ve výši 90 % množství dovezeného v roce 1956 po odečtení dovozu ze zemí a území uvedených v článku 131 Smlouvy.
2. Od konce druhé etapy do konce třetí etapy činí tato kvóta 80 % výše vymezeného množství.
3. Roční kvóty stanovené v předchozích odstavcích se zvyšují o 50 % rozdílu mezi celkovou výší dovozu v předchozím roce a odpovídající výší v roce 1956.

Pokud se celková výše dovozu oproti roku 1956 sníží, nesmí roční kvóty přesáhnout 90 % dovozu v předchozím roce v období uvedeném v odstavci 1 a 80 % dovozu v předchozím roce v období uvedeném v odstavci 2.

4. Od počátku úplného uplatňování společného celního sazebníku činí kvóta 75 % dovozu v roce 1956. Tato kvóta se zvyšuje za podmínek uvedených v odst. 3 prvním pododstavci.

Pokud se dovoz oproti roku 1956 sníží, nesmí výše uvedená roční kvóta překročit 75 % dovozu v předchozím roce.

Rada rozhodne kvalifikovanou většinou na návrh Komise o změně nebo zrušení těchto kvót.

5. Výše dovozu v roce 1956 po odečtení dovozu ze zemí a území uvedených v článku 131 Smlouvy, která má podle předcházejících ustanovení sloužit za základ pro výpočet kvót, činí 290 000 tun.

6. Pokud by země a území nebyly schopny dodat plné množství požadované Spolkovou republikou Německo, jsou zúčastněné členské státy připraveny svolit k odpovídajícímu zvýšení německých celních kvót.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P.H. SPAAK.
ADENAUER.
PINEAU.
Antonio SEGNI.
BECH.
J. LUNS.

J. Ch. SNOY et d'OPPEURS.
HALLSTEIN.
M. FAURE.
Gaetano MARTINO.
Lambert SCHAUS.
J. LINTHORST HOMAN.

Při podpisu tohoto protokolu učinil zplnomocněný zástupce Spolkové republiky Německo jménem své vlády následující prohlášení, jež ostatní zplnomocnění zástupci vzali na vědomí:

Spolková republika Německo je připravena podpořit opatření, která přijmou německé soukromé osoby na podporu prodeje banánů z přidružených zámořských zemí a území ve Spolkové republice Německo.

Za tímto účelem je třeba co nejdříve zahájit jednání mezi hospodářskými kruhy jednotlivých zemí, jež mají zájem na dodávce a odbytu banánů.

I.13 Protokol o celní kvótě na dovoz nepražené kávy (*ex 09.01 bruselské nomenklatury*)

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

A. Pro Itálii

V prvním období přidružení zámořských zemí a území ke Společenství a po první změně celních sazeb provedené podle článku 23 Smlouvy platí pro dovoz nepražené kávy na území Itálie celní sazby použitelné ke dni vstupu této smlouvy v platnost v mezích roční kvóty rovné celkové výši dovozu nepražené kávy do Itálie ze třetích zemí v roce 1956.

Od šestého roku po vstupu této smlouvy v platnost až do konce druhé etapy se počáteční kvóta uvedená v předchozím pododstavci snižuje o 20 %.

Od počátku třetí etapy a po dobu jejího trvání se tato kvóta stanoví na 50 % počáteční kvóty.

Po uplynutí přechodného období může po dobu čtyř let pokračovat dovoz nepražené kávy do Itálie za celních sazeb použitelných ke dni vstupu této smlouvy v platnost do výše 20 % počáteční kvóty.

Komise přezkoumá, zda jsou procentní podíly a lhůty uvedené v předchozích pododstavcích oprávněné.

Na dovoz nad rámec výše uvedených kvót se vztahují ustanovení této smlouvy.

B. Pro země Beneluxu

Od začátku druhé etapy a po dobu jejího trvání může být nadále bezcelně dovážena nepražená káva na území zemí Beneluxu až do 85 % celkové výše dovozu za poslední rok, za který jsou k dispozici statistiky.

Od počátku třetí etapy a po dobu jejího trvání se bezcelní dovoz podle předchozího pododstavce snižuje na 50 % celkové výše dovozu za poslední rok, za který jsou k dispozici statistiky.

Na dovoz nad rámec výše uvedených kvót se vztahují ustanovení této smlouvy.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P.H. SPAAK.
ADENAUER.
PINEAU.
Antonio SEGNI.
BECH.
J. LUNS.

J. Ch. SNOY et d'OPPEURS.
HALLSTEIN.
M. FAURE.
Gaetano MARTINO.
Lambert SCHAUS.
J. LINTHORST HOMAN.

Protokol o statutu Soudního dvora Evropského hospodářského společenství

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY SMLOUVY O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO SPOLEČENSTVÍ,

PŘEJÍCE SI stanovit statut Soudního dvora podle článku 188 Smlouvy,

JMENOVALY za tím účelem své zplnomocněné zástupce:

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE BELGIČANŮ:

baron J. Ch. SNOY et d'OPPUERS,
generální tajemník ministerstva hospodářství, předseda belgické delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO:

profesor doktor Carl Friedrich OPHÜLS,
velvyslanec Spolkové republiky Německo, předseda německé delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY:

pan Robert MARJOLIN
profesor právnické fakulty, místopředseda francouzské delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA ITALSKÉ REPUBLIKY:

pan V. BADINI CONFALONIERI,
státní podtajemník ministerstva zahraničních věcí, předseda italské delegace na mezivládní konferenci;

ZA JEJÍ KRÁLOVSKOU VÝSOST VELKOVÉVODKYNI LUCEMBURSKA:

pan Lambert SCHAUS,
velvyslanec Lucemburského velkovévodství, předseda lucemburské delegace na mezivládní konferenci;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU NIZOZEMSKA:

pan J. LINTHORST HOMAN,
předseda nizozemské delegace na mezivládní konferenci;

KTERÍ SE po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě,

DOHODLI na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o založení Evropského hospodářského společenství.

Článek 1

Soudní dvůr zřízený článkem 4 Smlouvy se ustaví a vykonává své funkce v souladu s ustanoveními Smlouvy a tohoto statutu.

HLAVA I

POSTAVENÍ SOUDCŮ A GENERÁLNÍCH ADVOKÁTŮ

Článek 2

Každý soudce je povinen před nastoupením do své funkce složit na veřejném zasedání slib, že bude vykonávat svou funkci zcela nestranně a svědomitě a že bude zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

Článek 3

Soudci jsou vyňati z pravomoci soudů. Pokud jde o úkony spojené s výkonem jejich funkce, včetně ústních a písemných projevů, jsou vyňati z pravomoci soudů i po skončení svých funkcí.

Soudní dvůr je může rozhodnutím přijatým v plénu této imunity zbavit.

Je-li po zbavení imunity zahájeno proti některému soudci trestní řízení, může být tento soudce v každém členském státě postaven pouze před takový soud, který je příslušný k trestnímu řízení proti soudcům nejvyšších soudních instancí v tomto členském státě.

Článek 4

Soudci nesmí vykonávat žádnou politickou nebo správní funkci.

Neudělí-li Rada mimořádně výjimku z tohoto pravidla, nesmějí během funkčního období vykonávat žádnou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost.

Při svém nástupu se slavnostně zavazují během výkonu své funkce i po jeho ukončení zachovávat povinnosti vyplývající z jejich funkce, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po uplynutí funkčního období.

V případě pochybnosti rozhoduje Soudní dvůr.

Článek 5

Funkce soudce zaniká kromě pravidelných obměn a smrti odstoupením.

V případě odstoupení soudce se dopis o odstoupení zasílá předsedovi Soudního dvora s tím, aby jej předložil předsedovi Rady. Jeho uvědoměním se místo uvolňuje.

Mimo případy, na které se použije článek 6, zastává každý soudce svou funkci, dokud se jí neujme jeho nástupce.

Článek 6

Soudce může být zbaven funkce nebo mu může být odňat nárok na důchod nebo jej nahrazující požitky pouze tehdy, nespĺňuje-li nadále podle jednomyslného názoru soudců a generálních advokátů Soudního dvora požadované podmínky nebo neplní-li nadále povinnosti vyplývající ze své funkce. Dotyčný soudce se těchto jednání neúčastní.

Tajemník Soudního dvora sdělí rozhodnutí Soudního dvora předsedům Shromáždění a Komise a oznámí je předsedovi Rady.

V případě rozhodnutí o zbavení některého soudce jeho funkce se místo uvolňuje oznámením tohoto rozhodnutí předsedovi Rady.

Článek 7

Skončí-li výkon funkce soudce před uplynutím jeho funkčního období, je nahrazen na zbývající část funkčního období.

Článek 8

Články 2 až 7 se vztahují i na generální advokáty.

HLAVA II

ORGANIZACE

Článek 9

Tajemník Soudního dvora skládá před Soudním dvorem slib, že bude vykonávat svou funkci zcela nestranně a svědomitě a že bude zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

Článek 10

Soudní dvůr zajistí zastupování tajemníka v případě překážky jeho účasti.

Článek 11

Soudnímu dvoru jsou přiděleni úředníci a jiní zaměstnanci, aby zajistili jeho chod. Jsou podřízeni tajemníkovi Soudního dvora pod dohledem předsedy.

Článek 12

Na návrh Soudního dvora může Rada jednomyslně rozhodnout o jmenování pomocných zpravodajů a upravit jejich postavení. Pomocní zpravodajové mohou být za podmínek stanovených jednacím řádem povoláni k účasti na přípravném šetření k věcem předloženým Soudnímu dvoru a ke spolupráci se soudcem zpravodajem.

Pomocné zpravodaje jmenuje Rada z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a mají požadovanou právní kvalifikaci. Před Soudním dvorem skládají slib, že budou svou funkci vykonávat zcela nestranně a svědomitě a že budou zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

Článek 13

Soudci, generální advokáti a tajemník musí mít bydliště v místě sídla Soudního dvora.

Článek 14

Soudní dvůr vykonává svou činnost nepřetržitě. Trvání soudních prázdnin stanoví Soudní dvůr s ohledem na své úřední potřeby.

Článek 15

Soudní dvůr může platně rozhodovat jen v lichém počtu soudců. Rozhodnutí pléna Soudního dvora jsou platná, pokud je přítomno pět soudců.

Rozhodnutí senátů jsou platná, jen jsou-li přijata třemi soudci; v případě překážky účasti jednoho soudce senátu může být za podmínek stanovených jednacím řádem povolán soudce, který je členem jiného senátu.

Článek 16

Soudci a generální advokáti se nemohou účastnit rozhodování v žádné věci, ve které dříve vystupovali jako zmocněnci, poradci nebo advokáti jedné ze stran nebo o níž byli povoláni rozhodnout jako členové soudu či vyšetřovací komise nebo v jakémkoli jiném postavení.

Jestliže má soudce nebo generální advokát ze zvláštního důvodu za to, že se nemůže účastnit projednávání a rozhodování v určité věci, sdělí to předsedovi. V případě, že se předseda domnívá, že se některý soudce nebo generální advokát nemá ze zvláštního důvodu účastnit projednávání a rozhodování v určité věci, upozorní na to dotyčného.

V případě obtíží při použití tohoto článku rozhoduje Soudní dvůr.

Strana se nemůže dovolávat státní příslušnosti soudce nebo skutečnosti, že soudce její státní příslušnosti není členem Soudního dvora nebo některého senátu, za tím účelem, aby žádala změnu složení Soudního dvora nebo některého senátu.

HLAVA III

ŘÍZENÍ

Článek 17

Státy a orgány Společenství zastupuje před Soudním dvorem zmocněnec, který je jmenován pro jednotlivou věc; zmocněnci může být nápomocen poradce nebo advokát zapsaný v seznamu advokátů některého členského státu.

Jiné strany musí být zastoupeny advokátem zapsaným v seznamu advokátů některého členského státu.

Zmocněnci, poradci a advokáti vystupující před Soudním dvorem požívají práv a záruk nezbytných k nezávislému výkonu svých úkolů za podmínek, které určí jednacím řádem.

Soudní dvůr má vůči poradcům a advokátům, kteří před ním vystupují, pravomoci obvykle přiznávané soudům, a to za podmínek, které určí jednacím řádem.

Vysokoškolští učitelé, kteří jsou státními příslušníky členských států, jejichž právní řád jim přiznává právo vystupovat před soudy, požívají u Soudního dvora práv, která tento článek přiznává advokátům.

Článek 18

Řízení před Soudním dvorem má dvě části: písemnou a ústní.

Písemná část řízení zahrnuje doručení žalob, písemných podání, žalobních odpovědí a vyjádření a případně replik, jakož i veškerých podpůrných listin a dokladů nebo jejich ověřených opisů stranám a orgánům Společenství, jejichž rozhodnutí je předmětem sporu.

Doručení zajistí tajemník v pořadí a ve lhůtách stanovených jednacím řádem.

Ústní část řízení zahrnuje přednesení zprávy soudce zpravodaje, slyšení zmocněnců, poradců a advokátů, jakož i návrhu rozhodnutí generálního advokáta a podle potřeby i výslech svědků a znalců.

Článek 19

Žaloba k Soudnímu dvoru se podává prostřednictvím tajemníka. Musí obsahovat jméno a bydliště nebo sídlo žalobce, postavení podepsaného, označení strany, proti níž se žaloba podává, předmět sporu, návrh rozhodnutí a stručný popis žalobních důvodů.

K žalobě musí být v případě potřeby přiložen akt, jehož zrušení se požaduje, nebo v případě uvedeném v článku 175 Smlouvy doklad o datu výzvy zmíněné v tomto článku. Jestliže tyto písemnosti nebyly k žalobě připojeny, vyzve tajemník žalobce, aby jej v přiměřené lhůtě dodal, přičemž žaloba nesmí být odmítnuta proto, že tato vada byla odstraněna teprve po uplynutí lhůty stanovené pro podání žaloby.

Článek 20

V případech uvedených v článku 177 Smlouvy oznámí příslušný vnitrostátní soud Soudnímu dvoru své rozhodnutí, jímž bylo řízení přerušeno a věc předložena Soudnímu dvoru. Toto rozhodnutí pak oznámí tajemník Soudního dvora zúčastněným stranám, členským státům a Komisi, a je-li předmětem sporu platnost nebo výklad aktu Rady, také Radě.

Do dvou měsíců od tohoto posledního oznámení mají strany, členské státy, Komise a podle okolností i Rada právo předložit Soudnímu dvoru písemná podání nebo vyjádření.

Článek 21

Soudní dvůr může vyzvat strany, aby předložily veškeré dokumenty a poskytly veškeré informace, které pokládá za žádoucí. V případě odmítnutí to Soudní dvůr vezme na vědomí.

Soudní dvůr může rovněž požádat členské státy a orgány Společenství, které nejsou stranami sporu, o veškeré údaje, jež považuje za nezbytné pro účely řízení.

Článek 22

Soudní dvůr může kdykoli pověřit kteroukoli osobu, sdružení osob, úřad, výbor nebo orgán podle své volby vypracováním odborného posudku.

Článek 23

Výslech svědků se provádí za podmínek, které stanoví jednací řád.

Článek 24

Vůči svědkům, kteří odpírají plnit svědeckou povinnost, vykonává Soudní dvůr pravomoci soudům obvykle přiznávané a může ukládat peněžité tresty za podmínek, které stanoví jednací řád.

Článek 25

Svědci a znalci mohou být vyslechnuti pod přísahou ve formě, kterou stanoví jednací řád, anebo způsobem, který stanoví právní řád domovského státu svědka nebo znalce.

Článek 26

Soudní dvůr může přikázat, aby byl svědek nebo znalec vyslechnut soudním orgánem v místě svého bydliště.

Tento příkaz se zašle k provedení příslušnému soudnímu orgánu způsobem, který stanoví jednací řád. Písemnosti, které byly získány na základě tohoto dožádání, se vracejí Soudnímu dvoru stejným způsobem.

Soudní dvůr nese náklady, pokud je případně nepřenese na strany.

Článek 27

Každý členský stát posuzuje porušení přísahy svědky nebo znalci jako obdobný trestný čin spáchaný před vnitrostátním soudem v občanskoprávním řízení. Na základě oznámení Soudního dvora stíhá pachatele tohoto činu před příslušným vnitrostátním soudem.

Článek 28

Jednání je veřejné, nerozhodne-li Soudní dvůr z vážných důvodů z úřední povinnosti nebo na návrh stran jinak.

Článek 29

V průběhu jednání může Soudní dvůr vyslýchat znalce, svědky i samy strany. Za strany však mohou ústně jednat pouze jejich zástupci.

Článek 30

O každém jednání se sepisuje protokol, který podepisují předseda a tajemník.

Článek 31

Pořad jednání stanoví předseda.

Článek 32

Porady Soudního dvora jsou a zůstanou tajné.

Článek 33

Rozsudky musí být odůvodněny. Uvádějí se v nich jména soudců, kteří se účastnili rozhodování.

Článek 34

Rozsudky podepisují předseda a tajemník. Vyhlášují se na veřejném zasedání.

Článek 35

Soudní dvůr rozhoduje o nákladech řízení.

Článek 36

Předseda Soudního dvora může ve zkráceném řízení, které se v nezbytném rozsahu může odchylovat od určitých pravidel obsažených v tomto statutu a které bude upraveno jednacím řádem, rozhodnout o návrzích na odklad uplatnění napadeného aktu podle článku 185 Smlouvy, na nařízení předběžných opatření podle článku 186 nebo na zastavení výkonu rozhodnutí podle čl. 192 čtvrtého pododstavce.

Není-li předseda přítomen, zastoupí jej jiný soudce za podmínek stanovených jednacím řádem.

Rozhodnutí vydané předsedou nebo jeho zástupcem má pouze předběžnou povahu a nepředjímá rozhodnutí Soudního dvora ve věci samé.

Článek 37

Členské státy a orgány Společenství mohou ve sporech předložených Soudnímu dvoru přistoupit k řízení.

Totéž právo má každá jiná osoba, která prokáže zájem na rozhodnutí sporu předloženého Soudnímu dvoru s výjimkou sporů mezi členskými státy, sporů mezi orgány Společenství nebo sporů mezi členskými státy a orgány Společenství.

Návrhy obsažené v žádosti o přistoupení k řízení se omezí na podporu návrhů jedné ze stran sporu.

Článek 38

Jestliže žalovaná strana nepodá písemná vyjádření, ačkoli byla řádně vyrozuměna, bude proti ní vydán rozsudek pro zmeškání. Proti rozsudku se lze odvolat do jednoho měsíce po jeho oznámení. Nerozhodne-li Soudní dvůr jinak, nemá odvolání odkladný účinek na výkon rozsudku pro zmeškání.

Článek 39

Členské státy, orgány Společenství a ostatní fyzické nebo právnické osoby mohou v případech a za podmínek, které budou stanoveny jednacím řádem, vznést námítky třetí osoby proti rozsudkům, jestliže se tyto rozsudky týkají jejich práv a jestliže byly vydány bez jejich účasti.

Článek 40

V případě pochybností o smyslu a dosahu některého rozsudku je Soudní dvůr příslušný podat jeho výklad na žádost kterékoli strany nebo orgánu Společenství, jestliže prokážou, že mají na věci oprávněný zájem.

Článek 41

Obnovu řízení lze u Soudního dvora žádat jen z toho důvodu, že byly zjištěny nové rozhodné skutečnosti, které před vynesemím rozsudku nebyly známy Soudnímu dvoru ani straně, která o obnovu žádá.

Obnovené řízení se zahajuje rozhodnutím Soudního dvora, které výslovně uvádí existenci nové skutečnosti, přiznává jí význam odůvodňující obnovu řízení a prohlašuje proto žádost za přípustnou.

Žádost o obnovu řízení není přípustná po uplynutí lhůty deseti let od vydání rozsudku.

Článek 42

Jednací řád stanoví mimořádné lhůty z důvodu vzdálenosti.

Zánik nároku pro zmeškání lhůty nelze namítat, jestliže dotyčná strana prokáže působení náhody nebo vyšší moci.

Článek 43

Nároky vůči Společenství z mimosmluvní odpovědnosti se promlčují za pět let ode dne, kdy nastala skutečnost, na níž se zakládají. Promlčení se přerušuje buď podáním žaloby u Soudního dvora, nebo předběžnou žádostí, kterou poškozený předloží příslušnému orgánu Společenství. V naposledy uvedeném případě musí být žaloba podána ve lhůtě dvou měsíců stanovené v článku 173; podle okolností se použije čl. 175 druhý pododstavec.

Článek 44

Jednací řád Soudního dvora přijatý podle článku 188 Smlouvy obsahuje kromě ustanovení určených tímto statutem též veškerá další ustanovení nezbytná k jeho provádění a případnému doplňování.

Článek 45

Rada může jednomyslným rozhodnutím provádět v ustanoveních tohoto statutu doplňující změny, které mohou být nutné vzhledem k opatřením, jež Rada učiní podle čl. 165 čtvrtého pododstavce Smlouvy.

Článek 46

Předseda Rady ihned po složení slibu určí losem soudce a generální advokáty, jejichž místa budou znovu obsazena na konci prvního tříletého období v souladu s čl. 167 druhým a třetím pododstavcem Smlouvy.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

V Bruselu dne sedmnáctého dubna tisíc devět set padesát sedm.

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
C. F. OPHÜLS
Robert MARJOLIN
Vittorio BADINI
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

Protokol o výsadách a imunitách Evropského hospodářského společenství

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství,

BEROUCE V ÚVAHU, že podle článku 218 Smlouvy požívá Společenství na území členských států imunit a výsad nezbytných k plnění svého poslání za podmínek stanovených ve zvláštním protokolu,

A VZHLEDEM K TOMU, že podle ustanovení článku 28 Protokolu o statutu Evropské investiční banky požívá banka výsad a imunit stanovených v protokolu zmíněném v předchozím odstavci,

JMENOVALY k sepsání tohoto protokolu své zplnomocněné zástupce:

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE BELGIČANŮ:

baron J. Ch. SNOY et d'OPPUERS,
generální tajemník ministerstva hospodářství, předseda belgické delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO:

profesor doktor Carl Friedrich OPHÜLS,
velvyslanec Spolkové republiky Německo, předseda německé delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY:

pan Robert MARJOLIN,
profesor právnické fakulty, místopředseda francouzské delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA ITALSKÉ REPUBLIKY:

pan V. BADINI CONFALONIERI,
státní podtajemník ministerstva zahraničních věcí, předseda italské delegace na mezivládní konferenci;

ZA JEJÍ KRÁLOVSKOU VÝSOST VELKOVÉVODKYNI LUCEMBURSKA:

pan Lambert SCHAUS,
velvyslanec Lucemburského velkovévodství, předseda lucemburské delegace na mezivládní konferenci;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU NIZOZEMSKA:

pan J. LINTHORST HOMAN,
předseda nizozemské delegace na mezivládní konferenci;

KTERÍ SE po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě,
DOHODLI na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o založení Evropského
hospodářského společenství:

KAPITOLA I

Movitý a nemovitý majetek, pohledávky a operace Společenství

Článek 1

Prostory a budovy Společenství jsou nedotknutelné. Jsou vyloučeny z domovních prohlídek, rekvizic, zabavení či vyvlastnění. Majetek a pohledávky Společenství se nemohou stát předmětem jakéhokoli výkonu správního nebo soudního rozhodnutí bez zmocnění Soudního dvora.

Článek 2

Archivy Společenství jsou nedotknutelné.

Článek 3

Společenství, jeho pohledávky, příjmy a ostatní majetek jsou osvobozeny od veškerých přímých daní.

Vlády členských států přijímají, kdykoli je to možné, vhodná opatření umožňující prominutí nebo navrácení nepřímých daní a poplatků z prodeje, které tvoří součást ceny věcí movitých nebo nemovitostí, jestliže Společenství uskuteční pro své úřední potřeby větší nákupy, jejichž cena zahrnuje daně a poplatky tohoto druhu. Prováděním těchto opatření nesmí být narušena hospodářská soutěž v rámci Společenství.

Osvobození se nevztahuje na daně, dávky a poplatky představující pouze odměnu za veřejně prospěšné služby.

Článek 4

Společenství je osvobozeno od veškerých cel, zákazů a omezení při dovozu a vývozu, pokud jde o předměty určené pro jeho úřední potřebu; takto dovezené předměty nebudou zcizeny úplatně ani bezúplatně na území země, na něž budou dovezeny, jinak než za podmínek schválených vládou příslušné země.

Společenství je rovněž osvobozeno od veškerých cel a od zákazu a omezení při dovozu a vývozu svých publikací.

KAPITOLA II

Komunikace a průkazy

Článek 5

Orgány Společenství požívají pro svou úřední komunikaci a předávání veškerých dokumentů na území všech členských států stejného zacházení, jaké daný stát přiznává diplomatickým zastoupením.

Úřední korespondence a jiná úřední komunikace orgánů Společenství nepodléhá cenzuře.

Článek 6

Předsedové orgánů Společenství mohou vydávat členům a zaměstnancům orgánů Společenství průkazy, jejichž formu stanoví Rada a jež úřady členských států uznávají za platné cestovní doklady. Tyto průkazy jsou vydávány úředníkům a jiným zaměstnancům za podmínek stanovených služebním a pracovním řádem uvedeným v článku 212 Smlouvy.

Komise může uzavřít dohody umožňující uznávat tyto průkazy za platné cestovní doklady na území třetích zemí.

KAPITOLA III

Členové shromáždění

Článek 7

Volný pohyb členů Shromáždění, kteří jedou na místo zasedání Shromáždění nebo se z něj vrací, nepodléhá žádným omezením správní či jiné povahy.

Členům Shromáždění při celním odbavení a při devizové kontrole:

- a) přiznává jejich vlastní vláda stejné výhody, jaké přiznává vyšším úředníkům pohybujícím se v zahraničí při plnění dočasného úředního poslání,
- b) přiznávají vlády ostatních členských států stejné výhody, jaké přiznávají zástupcům zahraničních vlád při plnění dočasného úředního poslání.

Článek 8

Členové Shromáždění nemohou být vyšetřováni, zadrženi nebo stíháni pro své názory či hlasování během výkonu své funkce.

Článek 9

V průběhu zasedání Shromáždění jeho členové:

- a) na území vlastního státu požívají imunit přiznávaných členům parlamentu vlastního státu,
- b) na území všech ostatních členských států nemohou být zadrženi ani soudně stíháni.

Jsou chráněni imunitou rovněž během cesty na místo zasedání Shromáždění a při návratu z něj.

Imunity se nelze dovolávat v případě přistižení při činu; Shromáždění je oprávněno svého člena imunity zbavit.

KAPITOLA IV

Zástupci členských států účastníci se činnosti orgánů Společenství

Článek 10

Zástupci členských států, kteří se účastní činnosti orgánů Společenství, jejich poradci a techničtí experti požívají po dobu výkonu své činnosti a během cest na místo zasedání nebo při návratu z něj obvyklých výsad, imunit a výhod.

Tento článek se vztahuje rovněž na členy poradních orgánů Společenství.

KAPITOLA V

Úředníci a jiní zaměstnanci Společenství

Článek 11

Na území všech členských států úředníci a jiní zaměstnanci Společenství uvedení v článku 212 Smlouvy bez ohledu na svou státní příslušnost:

- a) s výhradou článků 179 a 215 Smlouvy jsou vyňati z pravomoci soudů pro úkony spojené s výkonem jejich funkce, včetně ústních a písemných projevů; této imunity požívají i po ukončení své funkce,
- b) nepodléhají oni ani jejich manželé či manželky a jimi vyživovaní rodinní příslušníci předpisům omezujícím přistěhovalectví a určujícím náležitosti přihlašování cizinců,
- c) požívají v oblasti měnových a devizových předpisů výhod přiznávaných obvykle zaměstnancům mezinárodních organizací,
- d) požívají práva bezcelně dovážet bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby v souvislosti s prvním nástupem do funkce v dané zemi a práva bezcelně zpětně vyvézt bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby při ukončení výkonu funkce v dané zemi, v obou případech s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou země, v níž je toto právo uplatňováno,
- e) požívají práva bezcelně dovézt automobil pro svou osobní potřebu, který získali v zemi svého posledního pobytu nebo v zemi, jejíž státní příslušníky, za podmínek daného vnitřního trhu, a bezcelně zpětně vyvézt automobil, s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou země, v níž je toto právo uplatňováno.

Článek 12

Platy, mzdy a služební požitky, které poskytuje Společenství svým úředníkům a jiným zaměstnancům, podléhají dani ve prospěch Společenství, jejíž podmínky a způsob vybírání stanoví Rada na návrh, který jí Komise předloží ve lhůtě jednoho roku od vstupu Smlouvy v platnost.

Úředníci a jiní zaměstnanci jsou osvobozeni od vnitrostátních daní z platů, mezd a požitků, které jim poskytuje Společenství.

Článek 13

S úředníky a jinými zaměstnanci Společenství, kteří si výlučně z důvodů výkonu svých funkcí ve službách Společenství zřizují bydliště na území členského státu jiného, než jehož jsou daňovými rezidenty, je pro účely vybírání daní z příjmu, z majetku a dědické daně a dodržování smluv o zamezení dvojího zdanění, uzavřených mezi členskými zeměmi Společenství, zacházeno jak ve státě, v němž pobývají, tak ve státě, jehož jsou daňovými rezidenty, tak, jako by si zachovali své původní bydliště v posledně jmenovaném státě, je-li tento stát členem Společenství. Toto ustanovení se vztahuje rovněž na manžela nebo manželku, pokud nevykonává vlastní profesionální činnost, a na děti vyživované osobami uvedenými v tomto článku a v jejich péči.

Movitý majetek ve vlastnictví osob uvedených v předchozím pododstavci, který se nachází na území státu pobytu, je osvobozen od dědické daně v tomto státě; pro stanovení této daně je tento majetek posuzován, jako by se nacházel ve státě, jehož jsou tyto osoby daňovými rezidenty, s výhradou práv třetích zemí a případného použití ustanovení mezinárodních smluv o zamezení dvojího zdanění.

Při použití ustanovení tohoto článku se nepřihlíží k bydlišti získanému výlučně k výkonu funkcí ve službách jiných mezinárodních organizací.

Článek 14

Rada na návrh, který jí Komise předloží ve lhůtě jednoho roku od vstupu Smlouvy v platnost, jednomyslně rozhodne o stanovení systému sociálních dávek příslušejících úředníkům a jiným zaměstnancům Společenství.

Článek 15

Rada na návrh Komise a po konzultaci s ostatními zúčastněnými orgány určí kategorie úředníků a jiných zaměstnanců Společenství, na které se použijí zcela nebo zčásti článek 11, čl. 12 druhý pododstavec a článek 13.

Jména, zařazení a adresy úředníků a jiných zaměstnanců zařazených do jednotlivých kategorií jsou pravidelně sdělovány vládám členských států.

KAPITOLA VI

Výsady a imunity zastoupení třetích zemí pověřených u Společenství

Článek 16

Členský stát, na jehož území se nachází sídlo Společenství, přiznává zastoupením třetích zemí pověřeným u Společenství obvyklé diplomatické imunity a výsady.

KAPITOLA VII

Obecná ustanovení

Článek 17

Výsady, imunity a výhody jsou přiznávány úředníkům a jiným zaměstnancům Společenství výhradně v zájmu Společenství.

Každý orgán Společenství je povinen zbavit úředníka nebo jiného zaměstnance imunity ve všech případech, kdy podle jeho názoru zrušení této imunity není v rozporu se zájmy Společenství.

Článek 18

Při uplatňování tohoto protokolu jednají orgány Společenství ve vzájemné shodě s odpovědnými úřady příslušných členských států.

Článek 19

Články 11 až 14 a článek 17 se vztahují na členy Komise.

Článek 20

Články 11 až 14 a článek 17 se vztahují na soudce, generální advokáty, tajemníka a pomocné zpravodaje při Soudním dvoru; článek 3 Protokolu o statutu Soudního dvora týkající se vynětí z pravomoci soudů soudců a generálních advokátů tím není dotčen.

Článek 21

Tento protokol se vztahuje rovněž na Evropskou investiční banku, na členy jejích orgánů, její zaměstnance a zástupce členských států, kteří se účastní její činnosti; ustanovení protokolu o statutu této banky tím nejsou dotčena.

Evropská investiční banka je rovněž osvobozena od veškerých daní a obdobných poplatků v souvislosti se zvýšením svého základního kapitálu a od různých formalit, které jsou s tím spojeny ve státě, na jehož území se nachází její sídlo. Rovněž její rozpuštění či likvidace nepodléhá poplatkům. Kromě toho činnost banky a jejích orgánů vykonávaná na základě statutu nepodléhá dani z obratu.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

V Bruselu dne sedmnáctého dubna tisíc devět set padesát sedm.

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS

C. F. OPHÜLS

Robert MARJOLIN

Vittorio BADINI

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN

Dohoda o změně Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství uzavřená s cílem, aby se zvláštní úprava přidružení stanovená v části čtvrté Smlouvy vztahovala na Nizozemské Antily

(64/533/EHS)

JEHO VELIČENSTVO KRÁL BELGIČANŮ, PREZIDENT SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO, PREZIDENT FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY, PREZIDENT ITALSKÉ REPUBLIKY, JEJÍ KRÁLOVSKÁ VÝSOST VELKOVÉVODKYNĚ LUCEMBURSKA, JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNA NIZOZEMSKA,

PŘIHLÍŽEJÍCE ke Smlouvě o založení Evropského hospodářského společenství, podepsané dne 25. března 1957 v Římě, jakož i k prohlášení záměru týkajícího se přidružení Nizozemských Antil ke Společenství, učiněnému jejich vládami téhož dne, které bylo připojeno k závěrečnému aktu mezivládní konference pro společný trh a Euratom,

PŘEJÍCE SI, aby se na hospodářské přidružení Nizozemských Antil ke Společenství navržené Nizozemským královstvím vztahovala zvláštní úprava přidružení podle části čtvrté Smlouvy, k níž budou připojena zvláštní ustanovení o dovozu ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách,

S OHLEDEM na souhlas Rady ze dne 22. října 1962 učiněný po konzultaci se Shromážděním a Komisí,

ROZHODLI SE odpovídajícím způsobem změnit Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství podle jejího článku 236, a za tím účelem byli jmenováni tito zplnomocnění zástupci:

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE BELGIČANŮ:

pan Henri FAYAT
náměstek ministra zahraničních věcí;

ZA PREZIDENTA SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO:

pan Rolf LAHR
státní tajemník ministerstva zahraničních věcí;

ZA PREZIDENTA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY:

pan Jean-Marc BOEGNER
velvyslanec, vedoucí francouzské delegace na konferenci;

ZA PREZIDENTA ITALSKÉ REPUBLIKY:

pan Carlo RUSSO
státní podtajemník ministerstva zahraničních věcí;

ZA JEJÍ KRÁLOVSKOU VÝSOST VELKOVÉVODKYNĚ LUCEMBURSKA:

pan Eugène SCHAUS
místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU NIZOZEMSKA:

pan H. R. van HOUTEN
státní tajemník ministerstva zahraničních věcí;
pan W. F. M. LAMPE
zplnomocněný ministr Nizozemských Antil;

KTERÍ byli svoláni předsedou Rady Společenství a kteří se po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležitě formě,

DOHODLI na těchto ustanoveních:

Článek 1

Nizozemské Antily se připojují na seznam uvedený v příloze IV Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství. „Protokol o zboží pocházejícím a dováženém z určitých zemí, které v některém členském státě podléhá zvláštnímu dovoznímu režimu“ se na tuto zemi nadále nevztahuje.

Pro vztahy mezi touto zemí na jedné straně a členskými státy a zámořskými územími na straně druhé se na Nizozemské Antily vztahuje úprava, která při vstupu této dohody v platnost vyplývá z uplatňování Smlouvy a která bude z jejího uplatňování následně vyplývat pro ostatní přidružené zámořské země a území.

Článek 2

K protokolům přiloženým ke Smlouvě o založení Evropského hospodářského společenství se připojuje následující protokol, který se stává nedílnou součástí Smlouvy: „Protokol o dovozu ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do Společenství“; jeho znění je obsaženo v příloze.

Článek 3

Tato dohoda bude ratifikována Vysokými smluvními stranami v souladu s jejich ústavními předpisy. Ratifikační listiny budou uloženy u vlády Italské republiky.

Tato dohoda vstupuje v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uložení ratifikační listiny tím signatářským státem, který tak učiní jako poslední. Jestliže ji však uloží méně než patnáct dní před počátkem následujícího měsíce, vstupuje tato dohoda v platnost až prvním dnem druhého měsíce po tomto uložení.

Článek 4

Tato dohoda, sepsaná v jediném vyhotovení v jazyce francouzském, italském, německém a nizozemském, přičemž všechna čtyři znění mají stejnou platnost, bude uložena v archivu vlády Italské republiky, která předá její ověřený opis všem vládám ostatních signatářských států.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této dohodě své podpisy.

H. FAYAT

R. LAHR

J. M. BOEGNER

C. RUSSO

E. SCHAUS

H. E. VAN HOUTEN W. F. M. LAMPE

V Bruselu dne třináctého listopadu tisíc devět set šedesát dva.

Protokol o dovozu ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do Evropského
hospodářského společenství
(64/534/EHS)

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI podrobněji upravit obchodní režim pro dovoz ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do Evropského hospodářského společenství

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

Článek 1

Tento protokol se vztahuje na ropné produkty čísel 27.10, 27.11, 27.12, ex 27.13 (parafin, petrolejový vosk nebo petrolejová živice, parafinové zbytky) a 27.14 bruselské nomenklatury, pokud jsou dováženy ke spotřebě v členských státech.

Článek 2

Členské státy se zavazují poskytnout ropným produktům rafinovaným na Nizozemských Antilách za podmínek stanovených tímto protokolem celní preference, které vyplývají z jejich přidružení ke Společenství. Tato ustanovení nemohou být dotčena pravidly původu používanými v členských státech.

Článek 3

1. Shledá-li Komise na návrh některého členského státu nebo z vlastního podnětu, že dovoz ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách uskutečněný v režimu podle článku 2 vyvolává na trhu jednoho nebo více členských států skutečné obtíže, rozhodne o zavedení, zvýšení nebo znovuzavedení celních sazeb na tento dovoz danými členskými státy v míře a na dobu, která je nezbytná k nápravě daného stavu. Takto zavedené, zvýšené nebo znovuzavedené celní sazby nesmějí překročit celní sazby používané na tytéž produkty vůči třetím zemím.
2. Odstavec 1 lze v každém případě použít, dosáhne-li dovoz ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do členských států dva miliony tun ročně.
3. Komise oznámí Radě svá rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 včetně těch, kterými se zamítá návrh některého členského státu. Ta se jimi může zabývat na žádost některého členského státu a může vždy kvalifikovanou většinou rozhodnout o jejich změně nebo vrácení.

Článek 4

1. Má-li některý členský stát za to, že dovoz ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách uskutečněný přímo nebo přes jiný členský stát v režimu podle článku 2 vyvolává na jeho trhu skutečné obtíže a že je třeba bezodkladných opatření k nápravě tohoto stavu, může z vlastního rozhodnutí zavést na tento dovoz cla, jejichž sazby nesmějí přesáhnout celní sazby uplatňované na tytéž produkty vůči třetím zemím. Oznámí toto rozhodnutí Komisi, která do jednoho měsíce rozhodne, zda mohou být opatření přijatá dotyčným státem ponechána v platnosti nebo zda musí být změněna či zrušena. Na toto rozhodnutí Komise se použije čl. 3 odst. 3.
2. Překročí-li dovoz ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách, uskutečněný přímo nebo přes jiný členský stát v režimu podle článku 2 do jednoho nebo více členských států Evropského hospodářského společenství v kalendářním roce množství udané v příloze k tomuto protokolu, považují se opatření přijatá pro běžný rok zúčastněným členským státem nebo státy podle odstavce 1 za oprávněná; Komise vezme přijatá opatření na vědomí poté, co se přesvědčí, že bylo dosaženo stanovených množství. V tomto případě ostatní členské státy nepředloží věc Radě.

Článek 5

Rozhodne-li se Společenství uplatňovat množstevní omezení na dovoz ropných produktů z jakéhokoli místa vývozu, mohou být použita i na dovoz těchto produktů z Nizozemských Antil. V tomto případě bude Nizozemským Antilám oproti třetím zemím zaručeno přednostní zacházení.

Článek 6

1. Rada přezkoumá ustanovení článků 2 až 5 jednomyslným rozhodnutím po konzultaci se Shromážděním a Komisí, jakmile přijme společnou definici původu pro ropné produkty ze třetích zemí a přidružených zemí nebo rozhodnutí v rámci společné obchodní politiky týkající se dotyčných produktů nebo jakmile vytvoří společnou energetickou politiku.
2. Při takovém přezkumu musí být pro Nizozemské Antily zachovány rovnocenné výhody ve vhodné podobě a pro množství nejméně dva a půl milionu tun ropných produktů.
3. Závazky Společenství týkající se rovnocenných výhod podle odstavce 2 mohou být případně rozděleny mezi jednotlivé země, přičemž se přihledne k množstvím stanoveným v příloze k tomuto protokolu.

Článek 7

K provedení tohoto protokolu je Komise pověřena sledováním vývoje dovozu ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do členských států. Členské státy sdělí Komisi všechny informace sloužící tomuto účelu správnými postupy doporučenými Komisí, která dbá na jejich rozšiřování.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

H. FAYAT
R. LAHR
J. M. BOEGNER
C. RUSSO
E. SCHAUS
H. E. VAN HOUTEN
W. F. M. LAMPE

V Bruselu dne třináctého listopadu tisíc devět set šedesát dva.

Příloha k protokolu

K provedení čl. 4 odst. 2 Protokolu o dovozu ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do Evropského hospodářského společenství se Vysoké smluvní strany dohodly, že množství 2 milionů tun antilských ropných produktů bude mezi členské státy rozděleno takto:

Spolková republika Německo	625 000 tun
Hospodářská unie belgicko-lucemburská	200 000 tun
Francie	75 000 tun
Itálie	100 000 tun
Nizozemsko	1 000 000 tun

ZÁVĚREČNÝ AKT

(64/535/EHS)

Zplnomocnění zástupci

JEHO VELIČENSTVA KRÁLE BELGIČANŮ, PREZIDENTA SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO, PREZIDENTA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY, PREZIDENTA ITALSKÉ REPUBLIKY, JEJÍ KRÁLOVSKÉ VÝSOSTI VELKOVÉVODKYŇĚ LUCEMBURSKA, JEJÍHO VELIČENSTVA KRÁLOVNY NIZOZEMSKA,

kteří se sešli dne 13. listopadu 1962 v Bruselu na konferenci zástupců vlád členských států za účelem změny Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství podle článku 236 uvedené smlouvy,

VZALI na vědomí následující dokumenty:

- návrh předložený Radě dne 4. června 1962 vládou Nizozemského království na změnu Smlouvy s cílem, aby se zvláštní úprava přidružení stanovená v části čtvrté Smlouvy vztahovala na Nizozemské Antily,
- stanovisko Shromáždění ze dne 19. října 1962,
- stanovisko Komise Evropského hospodářského společenství ze dne 10. září 1962,
- doporučující stanovisko Rady Evropského hospodářského společenství ze dne 22. října 1962 s ohledem na svolání konference zástupců vlád členských států o přidružení Nizozemských Antil k Evropskému hospodářskému společenství;

PŘIJALI následující dokumenty:

- Dohodu o změně Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství uzavřenou s cílem, aby se zvláštní úprava přidružení stanovená v části čtvrté Smlouvy vztahovala na Nizozemské Antily,
- Protokol o dovozu ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do Evropského hospodářského společenství a přílohu k tomuto protokolu.

Při podpisu těchto dokumentů přijala konference níže uvedená prohlášení:

- Prohlášení o úpravě obchodu mezi Nizozemskými Antilami a přidruženými zámořskými státy:

Zástupci vlád členských států se na základě stanoviska předloženého Komisí Radě shodují, že úprava obchodních vztahů mezi Nizozemskými Antilami a přidruženými zámořskými státy bude přijata po dohodě s těmito státy.

- *Prohlášení o konečné úpravě dovozu ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do Společenství*

Zástupci vlád členských států se shodují, že při příležitosti přijetí konečné úpravy podle článku 6 Protokolu o dovozu ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do Evropského hospodářského společenství bude vzato v úvahu, že je nezbytné poskytnout Nizozemským Antilám a ostatním zámořským zemím a územím přidruženým podle části čtvrté smlouvy o založení Společenství rovnocenné zacházení.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto závěrečnému aktu své podpisy.

H. FAYAT

R. LAHR

J. M. BOEGNER

C. RUSSO

E. SCHAUS

H. R. VAN HOUTEN W. F. M. LAMPE

V Bruselu dne třináctého listopadu tisíc devět set šedesát dva.